

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Maharajahens Yndlingshustru (A.W. Sandberg, DK, 1926)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1874/a (pdf: p. 2–78)

Ns 1874/c (pdf: p. 79–161)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

35

Naharajacus Indlingstru.

1.

Tekst: Pizza, Solens - Roserues - z de skønne
Drammer Bz...
Panorama over Pizza. (Toner over i:)

2.

Promenade l'anglais, hvor den mondaine verden
mødes. - Afblænding.

3.

Tekst: I Nærheden af Promenaderen ligger villa
Athénée, der i Aar er ~~beboet~~ beboet af den dan-
ske Godsejer Langfeld z hans Datter...
Opførelse af den smukke villa. - Billedet to-
ner over i:

4.

Haven

Del af Hallen i villa Athénée. - En ung Pige lig-
ger henlagt i en magelig Stol ^(eller en typografisk) z
Bog. Hun ser op fra denne z kaster et Blik
på en ca. 25-årig Mand, der sidder z ryder,
med en Roulette-en-miniature z samtidig gør
Optegnelser i en Lommebog. Han ryger med
alle Tegn på Modbydelighed af en tyrkisk
Jandpibe, - kaster pludselig denne på sig z
uklarer:

Tekst: Nej, nu har jeg faaet nok af dine
østerlandske Materedskaber, Elli!
(Elli Langfeld)

5.

Narb. af Elli. Hun ser krænket z uvilligt på den
unge Mand - z siger spidst:

Tekst: ^{Kunns} Det vil ikke kunne se, at der er mere Over
over en østerlandsk Jandpibe end over en
engelsk Skagpibe! (Kunns Falkenberg, Elli's Fætter....)

Haven

6.

Del af Hallen. - Kunns trækker smilen-
de på Skuldrene z stopper roligt sin Skag-

(1)

pibe. Da han har fået ild, går han om bag
Elli, der igen har kastet sig over sin Bg.,
han ser ned i den.

7.

Harb. af en Lide i en iserlandske Bg. - Det er
"Linde myrte."

8.

Haren

Del af Hallen. - Kuno trækker ringelagten
de på skuldrene, - siger:

Tekst: Din iserlandske Romantik er alt
for vidtrævende for mig!
Elli vil give et rapt svar, - da hun hører
nogen komme. De vender sig begge. Det er en
Pige (eller Tjener), der har en Bækked.

9.

Hallen i villa Arkhimed. En Pige kommer ind,
tager Telefonen, og giver Elli en Bækked:

Tekst: Det er Johanne, der spørger efter
Frøkenen! Pigen går, fulgt af Elli. Kuno ser forvundet efter sin Kvinde.
Elli går hen og tager Telefonen.

Del af Hallen. - Elli går hen til Telefonen, - taler.

10.

Et Hotel Telefon-Boks. - Godsejeren - en ældre,
velkonserveret Herre, der gør Indtryk af
at tale uget af en Læremester, - taler i Tele-
fonen. - Han siger uget famlende og for-
virret:

Tekst: Jeg er i Monte Carlo - og når der kommer ik-
ke hjælp til Middag! Dag!

11.

Harb. af Elli i Hallen. - Ellis Indtryk præges
af Uro og Bekymring... Hun kommer med et
Par Ord - lægger Mikrofonen på - og går.

12.

Haren

Del af Hallen. - Elli kommer tilbage til Kuno,
der lægger Mærke til den nervøse Uro, der
er over hende. - Hun vil tage sin Bg. - betæn-
ker sig og siger efter en pludselig Indskydel-
se:

Tekst: Hvad mener du om at sejle en Tur
til Monte Carlo?

Kunio nikker glad: Helt sikkert og gerne!... De
bryder op - Afblænding.

13.

Tekst: En ~~Be~~ ekstra Cocktail for ~~der~~ societys
høtte Nerver...

Dansesal: et lille, intimt Cafélokale. -
Madame Dicoq - en raffineret og elegant
lille Dansende - danser sammen med
sin Partner - en ståt antydte Alfons-type-
danser en Tango erotique.

14.

Karb. af Godsejeren: ^{en} Separatloge. - Med betrin-
dige Øjne betragter han grædigst den
smukke Dansende.

15.

Karb. af Madame Dicoq i Dansen. Hun koket-
terer stærkt mod Godsejerens doge.

16.

Karb. af Godsejeren, der sæder de to i Løben
med en Cocktail.

17.

I Lidelogen. Bøjet ud over Logeranden sidder
et Par engelske Kaptajner indprægede her-
mandstyper - og betragter med fortummede
Øjne Dansen - lidt tilbage i Logen sidder
en høj finere Damer ubetøget som en Bil-
ledstøtte og ser med et udtryk af let spot
og Fragt mod Danseparret.

18.

Karb. af de Dansende, der nu nærmer sig Kul-
minationen i Dansen.

19.

I Lidelogen. - Kæde den høje Damer (Mahara-
jaen) kaster et forkende og foragteligt Blik

id over Tilskuerkredsen - rejser sig og riger
med et let Blik de to Officerer:

Tekst: De undskylder, mine Herre - men
det falder mig lidt besværligt at sene
mig de heres Kultur!

Officererne ser forbåret på ham, - vil over-
tale ham de at blive, men han trækker sig
roligt tilbage. - Herrens ven igen dan-
separtiet der smaskrambed.

20.

Dansesalvet. - "Tango erotikque" i den
Kulmination. - Billedet tæner over i:

21.

Skålende Billede af Riddelhavet. - Mellem
de mange Sejlere hujger Kuos lille
Motorbåd sig frem.

22.

Indblik i Motorbåden. - Kuos passer Roret og
betragter ^{med forbløffet Blikke} samt de ^{med forbløffet Blikke} illi, der sidder ved siden
af ham og adspredt og bekymret stirrer frem
fra sig, ~~med forbløffet Blikke~~. - Han griber
hendes Hånd, - men hun gør sig fri og med
et Lick helliger han sig igen sin Jeriching
som Skymand. - Afblænding.

23.

Tekst: Hårdt er Somandens liv på det vilde
ne Hav og stort bedre er det tit og ofte
ikke på Landjorden.

Opbl. af Kaji Monte Carlo. - En ca. 35-årig,
godmodig idrende Mand kommer let drig-
lende hen mod Kajen. Han er vredt og ubar-
beret, klædt i en snarset Sweater og har en
slidt Somandskavaj under Arben. - Han
standser, stirrer målløs mod den Del af Kajen
ved hvilket der ikke ligger noget Fartøj, glip-
per med Øjnene - og går så hen de en
bestemt Fortøjningsplac, ved siden af hvil-
ken der sidder en Harnesjører og meder.

24.

Med Fortøjningspælen. - Han konstaterer, at Fortøjningspælen er "tom" - hvorveder sig så i en godnatt Tone til "Lyttfiskeren":

Tekst: Mundsbyld - men kan De se Barten "Chriskane" af Iverdborg? - Den lå så enigt sikkert her, da jeg tog min 3-Dages-Landlov.

Havnefogeden ser grænsede op på ham - pejer ud over Middelhavet. - Morten ser ubegavet i samme Retning.

25.

Middelhavet. I Horisonten skimter den bortsejlende Bark.

26.

Med Fortøjningspælen. - Morten er en Fortvivlelse ude, - river sig: Hovedet g. har mest Lyst til at græde. - Pludselig klaver hans Ansigt op. - Han ser hen mod et andet Sted ved Kajen.

27.

Andet Sted ved Kajen. - Kuino Motortræl har lagt til, - han hjælper den unge Pige i Land g. fortøjer på Båden forvarligt. - Elli skynder på ham g. går i Forvejen. - Kuino skal netop til at følge efter, da Morten kommer g. hilser hjerpetligt. Kuino betragter ham forbavset og Morten skynder sig at sige:

Tekst: Kender De mig ikke igen, Kaptajn - Deres gamle Røjeruller fra "Havoiinen"! Kuino nikker genkendende - g. hilser hilpar venligt.

28.

Med Opgangen fra Kajen. - Elli går op ad Trappen, - vender sig g. vinker med Parapollen: Hvor bliver De af, Kuino!

29.

Del af Kajen. - Med et flygtigt Farvel
 til Monte skynder Kuno sig efter Elli.
 Den forlængede Samfund skærer forbløffet
 efter ham - ved hverken ud eller ind
 og jækker så langsomt efter.

30.

Uden for Indgangen til Casinoet i Monte Carlo. Elli og Kuno kommer,
 gaar ind i Kasinoet.

31.

Del af Spillesal i Casinoet. Der er en Trængsel af Spillere omkring
 Roulettebordene, da Elli og Kuno kommer ind. Han fører den unge Pige hen
 til et Bord og peger mod en Stol, som en Dame netop rejser sig op fra.
 Elli ryster paa Hovedet: "Nej, jeg vil ikke spille, men Du kan jo selv
 forsøge - jeg studerer Folkeliv saa længe!" - Kuno nikker, sætter sig
 og begynder at spille, medens Elli med et søgende Blik gaar længere
 ind i Salen.

32.

Ved et Par Trætte- og -guirante Borde. - Der spilles
 livligt og med store Indsatser. Ved et af Bor-
 dene sidder Madame Dicoeg og godsejeren - og
 støttet til en Pille står Maharajaen med
 korslagte Arme og betragter med en trist og
 foragtelig Mine Mandmønstre og Gæstge-
 nerke. - Den hvide Turban, han bærer på
 Hovedet, er prydet med en Agraaf med en
 kæmpestor Rubi. - Elli kommer, kan ikke
 komme videre i Trængslen og kaster et Blik
 hen mod det nærmeste Spillebord, der ikke er
 det, ved hvilket Faderen og Madame Dicoeg
 sidder.

33.

Nærb. af Elli, der med barmhjertig se hen mod
 Spillebordet. Hun sender Ansigtet bort-
 stødte og tagt.

(7 udgave)

(6)
 (7)

34.

Ad Pilleu. - Indeen, der stadig har fulgt
Spillet med tæt Føgt, møder Elli's Blik.
Der tander et glimt af Beundring i hans
Øjne - og man forstår, at det glæder ham at
have fundet en, der betragter Spillet på
samme Måde som han.

35.

Ad Elli's Plads. - Hun smiler et tørt Smil - ser
så bort - og går hen mod det andet Spille-
bord. - Midtvejs giver det et Choc i hendes
- hun standser, ser:

36.

Del af det Spillebord, ved hvilket Madame Ducoq
siddes. - Bøjlet over hendes Stol står Gidsrej-
eren. Madame taber - og det er stadig Lang-
feld, der stadig må fornye hendes med
frisk Kapital.

37.

Narb. af Elli: - Hendes Øjne får et Udtryk
af Smerte. - Hun ved ikke rigtig, hvad hun
vil - men fatter så en Bestemmelse og går
hen til Faderen.

38.

Del af Spillebordet. - Elli hen til Faderen, -
lægger sin Hånd på hans Arm. - Gidsreieren
skælvende bliver forubigberet, da han ser, det
er Datteren, og ved ikke, hvordan han
skal tage Situationen. - Madame Ducoq, ^{der op-} ~~der~~
dengang siger datterentligt:

Tekst: Is det den lille Elli, Coco?!

Gidsreieren bliver forvirret - medens Elli's An-
sigtsudtryk bliver kedelige og Harme. - Faderen
vil præsentere, men Elli afbryder ham kort:

Tekst: Kan jeg komme til at tale et Øjeblik
alene med Dig, Far!

Gidsreieren løber...

Nærbilleder af Maharajen, der opmærksomt følger Seeren.

40.

Del af Spilleboret. Elli er gaaet i Par Skridt fra Faderen
staa afventende hans Komme. Madame ~~er~~ disseser
betydningfuld paa ham - lægger sin lille Haand paa
hans Arm - forsegler sig til hende - gaar
hinsigt over til Ellinor og siger
Telt: Tag mig hellere hjem lille Ellinor - saa kan
vi være sunde sammen!
Kan venter i hinst fra hende og gaar over tilbage til
Madame - Ellinor staa i afgyldt udtryk - saa
gaar hun hinst hen til Kiens Plads - Maharajen
der ~~ikke~~ hele Tiden der sit omme og Ellinor følger
langt efter.

41.

Ver Kiens Spilleboret. Elli kommer hen til Kiens
der er stærkt optaget af Spillet - Min siger hinst
"Kom Kiens her os lige hjem" - men Kiens venter
i liden med hende og siger:
Telt: Vent bare lidt Elli - jeg er i Mød i dag!
Elli bider sig i Laben - og gaar nedlyt til
Maharajen der har standet i Mødet af
Kiens Plads - følger efter -

42.

Spilleboret. Elli skynder sig ind - Maharajen
følger langt efter.

43.

Del af Parken med Trappenedgangen. Paa en Bænk
siddes Morten Smøblindedet - da Elli hinst
gaar ind - Morten gentager hende - gaar til Par
Skridt efter hende og roder "Aah et Gyldet" -
Elli der forlader sig paa ham - og forlader Kiens
Skridt - løber ned ad Trappen - Morten standser
forundet -

44.

Parkhopperen er afsat: Elli skynder sig ned ad Trappen

(9)

da him er vant afalsen - og lobeit et Par Glæde uden
med ad Troppen ser him og den efter Morten - taler
i det samme Tød fæde - og fælder med at Troppen har
him legger beridels fra Bistadst der.

45.

Udbillede af Elliur, der forgæves søger at rejse sig -
fælder med et Stig tilbage.

46.

~~At fælder~~ Ved Tropperedgangen. Morten
staa med det samme ledige Ton for - og tiner
med sin Elliur. Maharogsten har baderi gaaende
løber med ad Troppen.

47.

Fraan Bistadst. Elliur legger beridels her. Maharog-
sten har hirt her til her - bager og over hende.
Uen ser forvint og paa ham vil fælle - men
minder alle Beridstheden. Han koster hende og
i sine Arme, men da han rejser sig og i sin
fulde Nøjde støder han Kordet med en lækkelig
jern, der river Ribinen i hans Tårn ind af dens
Indfærdig. Den fælder med paa Jorden, men han
ligger ikke Mæde til det og bærer Elliur med ad
Troppen til Vgen.

48

Vgen nedover Parktroppen. Maharogsten der har
her med den stadig beridels Elliur raaber en
Bil an - Bilan starter - han bærer Elliur til
den - legger hende forsigtigt ned i Vognen -
stiger selv ind - Kører.

49.

Parktroppen. Morten ^{haver} koster meget forsigtigt
med ad Troppen - for gæ paa Ribinen
lægger den og g indsejere den.

50

Nærb. af Rubinen i Mortens Haand.

51. ~~44.~~

Afsatsen neden for Parktrappen. Morten betragter med Foragt i Blikket sit Fund - udbryder bittert:

Tekst: Havde det endda været et Femfrancsstykke - men saadan en værdiløs Glasstump!

Han vil kaste den bort, men betænker sig dog, stikker den med en ligegyldig Mine i Lommen og gaar ned ad den næste Trappe.

52

Uden for en paladslignende Villa ved Middelhavet. Bilen med Inderen og Elli standser foran Indgangen. Et Par indiske Tjenere styrter ærbødig hilsende til. Deres Herre løfter Elli op i sine Arme, stiger ud af Bilen og giver Tjenerne en Ordre. Den ene af dem vender sig og vinker hen mod den aabne Dør til Villaen. To andre Tjenere kommer til, fulgt af en gammel Inder ^{-abū- og sin} af ~~erfar~~ Udseende. Ellis Redningsmand overgiver med et Par befalende Ord den unge Pige i Tjenernes Varetægt, og de bærer hende ind i Villaen. Han vil selv gaa efter, da ^{abū} ~~den erfar-~~ ~~dige Olding~~, der dybt bukkende og med Hænderne korslagt over Brystet har hilst paa ham, bestyrtet holder ham tilbage og med en forskrækket Gestus mod hans Turban siger:

Tekst: Høje Maharaja, den hellige Rubin i Eders Turban er borte!

R

(Maharaja^{en} af Radhpur...)

53.

Nærb. af Maharajaen, der et Øjeblik ser yderst bestyrtet ud. Han tager Haanden op til Turbanen og føler paa Agraffens tomme Indfatning. Saa tager han sig hurtigt sammen.

54.

Ved Indgangen til Maharajaens Villa. Maharajaen giver hurtigt ^{Abū} ~~Abū~~ nogle Ordre og gaar saa sammen med ham ind i Villaen.

(111)

4.55.

Ved Kunos Bord i Spillesalen. Kuno stikker den pæne Gevinst, han har strøget, til sig - vender sig og ser efter Elli. Han gaar søgende hen mod Udgangen.

56.

Opblænding af Elli, der iført en eller anden indisk Kimono, ligger og sover trygt i en Seng i et østerlandsk Værelse. Det er Aften, og en indisk Ampel er tændt i Loftet. Ved Sengens Hovedgærde staar en østerlandsk klædt gammel Mand med skarpe Træk og stikkende Øjne. Med Hænderne gør han nogle magiske Strygninger over den unge Piges Ansigt, løfter med en bydende Gestus sin ene Haand som et Tegn til

en Person, man ikke ser. Han trækker sig tilbage, - Elli slaar Øjnene op, ser sig forbavset om: "Er dette Drøm eller Virkelighed?" Pudselig farer hun lyttende sammen - løfter Hovedet en Smule og ser i en bestemt Retning.

57

~~56.~~

Del af det østerlandske Gemak. Paa Gulvet ved Siden af et lille Bord, paa hvilken der staar en indisk Karaffe med en eller anden kølende ^k ~~Dr~~ ~~Karaffe~~ og ligger (Sorbet) og ligger nogle Toilettegenstande, sidder to indiske Piger i deres Hjemlands Dragt og trakterer et østerlandsk Strenginstrument (Vina f. Eks.) En tredje Inderinde ^(Kara) danser med bløde Hoftebevægelser til Accompagnement af Tonerne.

58

~~54.~~

Ved Sengen. Elli smiler, lukker Øjnene et Øjeblik og lytter som i en Drøm. Hun ser atter op.

~~55.~~

Det østerlandske Gemak. Elli river sig ud af sine Drømmerier og sætter sig op i Sengen. Pigebørnene holder op med deres Musik og Dans, og to af dem iler hen til hende. Hun ser forbavset paa dem - spørger:
Tekst: Hvor er jeg?

x60

Ved Sengen. Den ene Slavinde siger med et venligt Smil:

Tekst: Hos Hans Højhed Maharajaen af Radhpur!

Elli farer overrasket sammen - og hendes Hukommelse begynder at vende tilbage. Hun kaster det lette Tæppe til Side, sætter sig paa Sengekanten, føler med Haanden paa sin Fod og bevæger den. Der er ikke noget i Vejen med den. Slavinden smiler, stikker Ellis nøgne Fødder i et Par indiske Tøfler.

+61

Del af Maharajaens Bibliotek, der er europæisk indrettet men med et Anstrøg af Østerland. Fyrsten sidder ved et Rygebord og taler med ^{Abu} sin ~~europæiske Sekretær~~, der staar foran ham. ^{Abu} Sekretæren siger:

Tekst: Jeg har indgivet Polianmeldelse om Stenens Forsvinden og har ogsaa sørget for, at der kommer en Notits i de lokale Blade!

Fyrsten nikker, og idet samme kommer den gamle Inder, der stod ved Ellis Seng, hen til ham. Fyrsten afskediger med et Par Ord Sekretæren, der gaar, og vender sig saa ivrigt mod den gamle, der med en dyb Bøjning siger:

Tekst: Det er sket, som Du befalede, høje Herre! Min Kunst har læget den unge Kvindes Fod - - -

Maharajaen nikker tilfreds, og den anden fortsætter:

Tekst: - - - og min magiske Kraft har gennemtrængt hendes Sjæl. Du bor nu i hendes Drømme, høje Herre!

Fyrsten smiler, og hans Øjne stråler.

Det østerlandske Gemak. Med Slavindens Hjælp er Elli kommen i sin europæiske Dragt og kaster et sidste granskende Blik i et Spejl, som en af de unge indiske Piger holder op foran hende. De følger hende hen til en Dør, der er dækket af et Drapperi, og som netop aabnes. En Tjener viser sig og fører hende videre ud ad Døren, medens Pige-børnene betroe hinanden de Følelser, som det mærkelige Besøg har besjælet dem med.

Del af Maharajaens Bibliotek. Fyrsten sidder stadig og taler med den gamle Læge, da Tjeneren fører Elli ind for straks efter at forsvinde igen. Paa et Vink fra Maharajaen trækker Lægen sig ogsaa hurtigt tilbage, medens den førstnævnte rejser sig og skynder sig hen mod den unge Pige. Han griber hendes-Haand - bukker ridderligt:

*at Højets Kvæder har taget sig af Dem jo a
indiske Hæder, og*
Tekst: Jeg haaber, at De ikke har befundet Dem altfor daarligt i mit
Hus, der vel nok er lidt ubekvemt for Europærere!

Elli ser forbavset paa Fyrsten - et Glimt af Begejstring blusser op i hendes Blik, og hun svarer:

Tekst: Det er som en Drøm, Deres Højhed, og jeg ved ikke, hvorledes jeg skal kunne takke Dem!

Fyrsten smiler: "Aa, det var jo ikke noget at tale om - bare min Pligt som et Menneske!" Han lægger Ellis Arm under sin og fører hende ud af Værelset.

Ved Indgangen til Maharajaens Villa. Maharajaens Luksusbil holder og venter. Fyrsten kommer ud med Elli, og han fører hende hen til Bilen. Hun trykker hans Haand til Afsked, og deres Øjne mødes i et langt Blik. En Smule forvirret rødmer den unge Pige, gør sin Haand fri og stiger ind i Bilen. Fyrsten bukker, giver Chauffeuren en Ordre, og Vognen kører bort. Han stirrer tankefuldt efter den.

Del af Hall i Villa Athénée. En Tjenestepige, der har slaaet en Frisertrøje om sig, taler i en Telefon, der staar paa et Bord i Hallen.
 Tekst: Nej, Frøkenen har ikke vist sig endnu, og Godsejeren er heller ikke kommet hjem - - -

~~I det samme hører hun~~ ^{nogen banke paa Døren,} ~~ser hende~~
~~derhen~~ ^{derhen} ~~og beder den, hun telefonerer med, vente et Øjeblik~~ Hun lægger
~~Røret paa Bordet~~ ^{vil gaa - men hører nogen banke paa Døren} og skynder sig hen mod Døren.

~~67.~~

Udenfor Indgangen til Villa Athénée. Maharajaens Bil kører bort. Elli, der staar og venter ved Indgangsdøren, lukkes ind af Tjenestepigen.

~~68.~~

Del af Hallen. Elli og Tjenestepigen kommer ind, og den sidstnævnte

Siger:

Tjener: Hr. Fallerberg har lige ringet
 Han var saa irrog - og har Frøkenen ringet
 Saa snart de kommer -

Elli smiler let fraget og siger:

Tjener: Rig til Hr. Fallerberg - og jeg har ham
 Spare sine Belysninger!

Elli skyder sig op ad Trappen og i Sal
 med den Tjener med en lille Jernstol
 Tager Telefonen.

Elli Vandre. Elli ind - til sin staaende i
 Dybe Tanker - Vender minegit river hendes
 Velkommen i Følelsen - efter som hun læser Dagens
 Begivenheder igennem. Sæson i Monte Carlo
 Trængsel og frem - og den hendes Aarsagt
 kommer til det sande forjættede Udtryk -
 Saa gaa hun bevidst om at en Dør til
 Side Vandre -

69.

Godsejers Venner. Paa et Skrivebort skæm
et Portræt af Ellis Moder. Elli
is - gaar hen til Skrivebortet og
læser Billedet i Haanden belagtes
det.

70

Notitende af Portrættet - en ung
Kvinde der dogt ligner Ellen.
Paa Billedet er skrevet: Til min
elskede Nisbo - min Døgners Ket.

71.

Ellis Skrivebort. Min snilde billed
frem for sig - der ligger hende kære
Billedet is af Rammen. Billedet
tænder balt.

72.

Tekst: Først hen mod Aften den næste Dag kom Godsejer Langfeld til-
bage fra Monte Carlo.

Hall i Villa Athénée. Elli sidder ved Havedøren og søger forgæves at
samle sine Tanker over en Roman, som hun har i Haanden, da Godsejeren
kommer ind og gaar hen til hende.

73.

ved Døren til Haven. - Gæstgjæderen hilser med påtaget Ro og forceret Munterhed på Datteren, - men hendes ligesom forstenede Udtryk gør ham tavst og fælgende. - Elli ser alvorligt på ham og siger bittert:

Tekst: For Min Skyld burde Du have forskinket mig for den pinlige Scene i Gaar! Faderen ser et Øjeblik ned - tager sig Ro med en viljeanspændelse sammen og siger:

Tekst: Det var Dig selv, der var Skyld i det, Elli... den Måde, Du behandlede Madame Duroc - din tilkommende Stedmoder, på!

Elli er pinlig overrasket: "Far, det er da vel ikke dit Alvor!" Han nikker bekræftende: "Jo, det er lige, hvad det er!" Elli brister i Graad og styrter ud i Haven. Faderen ser ærgerlig og irriteret efter hende.

74.

ved en Fontæne i Villæns Have. - Elli kommer løbende - syner hulkende sammen på en Bank.

75.

Udenfor et italiensk Værtshus i Monaco. Det er hen mod Aften. Morten, der sidder ved et lille Bord, tager de sidste Mundfulde af sit beskedne Maaltid og skylder dem ned med en god Slurk Vin. Han tager en gammel Snadde op af Lommen, tænder den og fordyber sig i en Avis, som ligger paa Bordet. en Notits vækker hans Opmærksomhed:

Tekst: (Afblandet Del af Avisnotits) DEN STORE RADHPURRUBIN FORSVUNDET - ANTAGELIG STJAALET! MAHARAJAEN BETALER 100000 £ FOR DENS TILVEJEBRINGELSE.

Maharajaen af Radhpur, den umaadelig rige indiske Nabob, hvis Ankomst til Rivieraen vakte saa stor Opmærksomhed, var i Gaar saa uheldig at miste den store Rubin, som.....

Morten afbryder sig i sin Læsning, stikker Haanden i Lommen og fisker Rubinen op. Han bertrakter den et Øjeblik med Undren, og med et tilfreds Grin læser han saa videre i Avisen. Pludselig faar hans Ansigt et forskrækket Udtryk:

Tekst: (Afblændet Fortsættelse af Avisartiklen) uanset Stenens fabelagtige Værdi, er Tabet af den en højst alvorlig Sag for Fyrsten, da den i Radhpur betragtes som hellig og som et Insignium paa Fyrstens høje Rang. Ifølge Sagnet bringer den i urette Hænder uvægerlig sin Indehaver i Ulykke, hvad der ogsaa har holdt Stik ved tidligere Lejligheder, hvor Radhpurs Hersker har mistet den.

Morten standser i sin Læsning, tager Stenen i Haanden og kigger ubehagelig berørt paa den. Han læser saa videre:

Tekst: (Afblændet Fortsættelse af Avisartiklen) En Seapoy stjal saaledes Edelstenen fra den nuværende Maharajas Farfar, og da Tyven efter at være ramt af en Række Ulykker blev paagrebet, stillede den harmfulde Hersker Valget imellem at lade sig søndertrampe af Fyrstens Stridselefanter eller lade sig kaste i Dammen med de hellige Krokodiller. Han undgik dog at træffe det vanskelige Valg, da han døde af Forskrækkelse med det samme.

Morten betragter gysende Stenen endnu engang og falder i Tanker.

76.

Ved ~~en~~ Fontæne i Villa Athénées Have. Det er Aften og Maanen skinner.

~~Ellis sidder paa en Marmorbænk og hulket, som om hendes Hjerte skulde bryde.~~
Ellis sidder paa en Marmorbænk ^{- hulket i Fortvivlelse.} og hulket, som om hendes Hjerte skulde bryde. Kuno kommer, ser sig søgende om, opdager den unge Pige og gaar hen til hende. Han udbryder bestyrtet: "Hvad er der i Vejen, .

Ellis?" Hun betragter ham koldt og søger med en Viljeanspændelse at tage sig sammen.

77

Ellis Soveværelse med den aabne Dør til Altanen. Værelset ligger i

Halvmørke og Maaneskin. ^{Te} En indisk Tjener ^esvinger sig med en mægtig Blomsterkurv ^ei Armen ^Lover Altanens Rækværk, spejder ind ad Døraabningen og gaar saa ind i Værelset.

Ved Fontænen i Haven. Kiino har sat sig ved
Siden af Elli paa Bænken. Han taler ind:
Trængsel til hende:

Tilskud: Elli Jysk! Kiino, blot
gør og al verdens røde hove -
Saa du glæde dine Sorgen!

Elli svarer ikke mere. Se mer i
hvor fint ganden sang i rosen liden
og paa hende -

Ellis Sovende. Gjennem dets Vindst
i Roven.

Ved Fontænen i Haven.

Kiino vil gribe hendes Haand
Taler roligt og indtræder til hende
men hun gør sig fri og siger:

Tilskud: ~~He~~ Jeg er bange for at din
Kærlighed til det røde gulv er større
end din Kærlighed til....

Kiino vil protestere, men hun rejser
sig og går ind i sin nye Haar-
bevejelser belyser hende at hun ikke

niker hans Følgeskab. Han ser skuffet efter
hende.

81.

Ellis Soveværelse. Ellik kommer ind, ser til sin Overraskelse, at
Sengen og Gulvtæppet omkring denne er overstrøet med Roser. Som bedø-
vet indaander hun et Øjeblik Blomsterduften og staar hensunken i Drøm-
merier. Pludselig faar hun Øje paa et Brev, der er stillet op mod den
elektriske Lampet paa Natbordet. Hun tager det, bryder det, tænder
Lampen og læser hurtigt:

Tekst: (Afbl. Del af Brev med Maharajaens Skrift) og jeg kan ikke ven-
de tilbage til mit Land uden at have faaet Lejlighed til at
træffe Dem - alene. Mit Ønske er paatrængende og ubeskedent -
men mød mig Klokken 12 i Nat ved den gamle Ruin paa Odden ved
Havet.

De to et begynde med

Af Ellis Spil forstaar man, at hun straks tager Afstand fra Tanken -

Hun sætter sig på Sengeskanten, og hendes Udtryk
røber, at hun begynder at føle sig fristet til
at følge Kædelsen.

82.

Ophold af Maharajaen i et Hjørne af et østerlandsk indrettet Ge-

mak. ^{Maharajaen} Han sidder med korslagte Ben paa en indisk Divan, og foran ham
ligger den gamle Læge paa Knæ bøjet over en stor Krystalkugle. Under
denne brænder et Røgelseskar, og under den gamles Besværgelser bliver

Røgen tættere og tættere og skjuler til sidst hele Kuglen. Maharajaen
følger med spændte Miner Ceremonien. Lægen løfter besværgende Hænderne
over Kuglen, og Røgen paa dennes ene Side spredes. *De to Nord*
ser ned mod Krystallet.

83.

Nær af Krystalkuglen. De Tågerkyer, der indhyl-
ler denne, spredes i Glasset som Ellik tænkte paa.
Den unge Pige sidder på Sengeskanten som i for-
rige Billede - som offer for modstridende Følel-
ser. Hun kaster endnu et Blik i Maharajaens
Brev - og hendes Ansigt får et drømmende Ud-
tryk.

Del af det iserlandske indrettede Gemak. - De
to Mand varer jo for Kuglen, 3 deres Blikke
mødes. Den gamle Løge knitter med et over-
beviende Nix:

Tekst: Här kommer!

Makarajoen nikker tilfødt, - Løgen fortæller Be-
størgeltesceremonien, - lidt efter indhyller
Kigotalkuglen i Røgelsesdamp, og da disse
spredes, lyser Kigotallet koldt og tomt som
tidligere. - Afblænding.

Tekst: Da Midnatstimen var inde - - -

Opblænding af Maharajaen ved en gammel Klipperuin, neden for hvilken Middelhavet skyller - Han staar med korslagte Arme og ser i spændt Venten op mod Stranden. Hans Ansigt klarer op, da han ser Elli komme - og han trykker hendes Haand, som hun med et undrende og spørgende Blik rækker ham. Han takker hende, fordi hun er kommen - faar hende til at tage Plads paa Murkanten og sætter sig ved Siden af hende.

Paa Murkanten. Han ser paa hende med sit fascinerende Blik - og undergivet den Fortryllelse, der strømmer ud fra ham, møder hendes Øjne han^s. Hun sukker let. Han siger:

Tekst: (om Forskellen mellem Østens og Vestens Kærlighed)

Hun smiler begejstret og betaget, og han fortsætter:

Tekst: Jeg elsker Dem - bliv min Gemalinde og følg mig til det Drømmeland i Østen, der er mit Rige!

Hun ser paa ham - endnu mere fascineret end før - faar kun med ~~en~~ Anstrøgelse taget sig saa meget sammen, at hun kan ryste paa Hovedet:

"Det er umuligt!" Men pludselig kommer hun i Tanke om noget.

Nærb. af Elli, hvis Ansigt præges af dyb Fortvivlelse. *Han tænker*
Billedet tæner

på Faderens Ord om Madame Dacog som hendes fremtidige Stedmoder. - og hun fatter sin Bestemmelse.

Murkanten ved Ruinen. Elli ser med fugtige Øjne paa Fyrsten og udbryder heftigt:

Tekst: Ja, ja før mig bare herfra - langt bort fra denne Verden, hvor alt er Løgn og Bedrag!

Fyrsten smiler triumferende, drager den unge Pige ind til sig og kysser hende. Krampagtigt hulkende trykker hun sig haardt ind til ham.

Afblænding -

89.

Tekst: Den næste Dag havde Morten i adskillige Timer kredset om Maharajaens Villa som Katten om den varme Grød, da - - - uden for Maharajaens Villa. - Morten tænkte om herude, uden at kunne skamme sig op at ringe på. - Han hører et Automobil uden sig og klyber fortjenest i skjul af bag et Børskads i Næheden af Indgangsdøren til Villaen. - En af Maharajaens Biler standser uden for Villaen, - den kelslørde Elli stiger ind og modtager af Abū en indisk Tjener, der kommer ind fra Villaen. - Elli slår Morten en Smule bekendt og giver Børket om sine Kuffetter.

90.

Glimt af Morten, der måbende spejder frem fra Børskadset.

91.

Fraan Villaen. - Abū tænker gemyggt - siger: Tekst: Min høje Herre sender - om den halve Time vil alt være parat til Afsjæsen! - Elli nikker - og går ind i Villaen fulgt af Abū. - Bilen kører om ^{til} den anden Side af Villaen. Morten kommer frem fra sit Skjul, - kører sig eftertankevant i Nakken.

92.

Del af Maharajaens Bibliotek. - Abū tænker den rejseklædte Elli ind og forvinder så igen. - Maharajaen, der har siddet beskæftiget ved Skrive-

bordet, cyser sig og går Elli i Møde. - Han de-
ger hende ind til sig, kysser mit hender Han-
der. Hun ser på ham med Kærlighed i Blik-
ket, - siger rørende:

Tekst: Far tøj te Monte Carlo for 1 Time
iden - og jeg slap af Sted iden nogen så
mig!

Fyrsten nikker, - tager den unge Pige i sine
Arme og kysser hende mit.

93.

Fraan Indgangsdøren te Maharajaens Villa. - Mon-
ten står tristblådig, - skyder så Hjertet op i
Halsen og ringer på. - En indisk Tjener åb-
ner Døren og ser mistænksomt på den afrak-
kede Smand, men da denne stammende
har forklaret sit Anvende, lukker Tjeneren
ham ind.

94.

Kall: Maharajaens Villa. - Tjeneren ind med
den forfjamskede Monteu. Tjeneren går hen
te Abū, der står bennede og giver nogle andre
Tjeneres Ordre. Da Abū hør, hvad den
fremmede vil, går han hen te ham og ud-
spørger ham.

95.

Del af Maharajaens Bibliotek. - Maharajaen fører
Elli hen te en mægtig Stol, begge hende sætte
et Øjeblik, medens han gør nogle Breve færdig.
Hendes Opmærksomhed fanges af et stort Bil-
de af Fyrsten, - der jager Fælden i Øst, -
som ligger på et Rygebord i Værelset. -
Hun tager Arisen, - læser:

Tekst: (Den sidste Del af Arisartiklen, som
Monteu læste; Bill. 75. - om Elefanten og
Krokodillen)

Elli gyser let - smiler så. Abū kommer ind og
fortæller, at der er en fremmed Smand, som
har fundet den forvundne Råbri. - Maha-
rajaen bliver stærkt interesseret - han fører,
med et Par undskyldende Ord hen te en Dor,

der er dækket med et Drapperi, og som før ind
te de indre vægge. - Han beder hende se
et Øjeblik ~~med~~ derinde i Sideskabet, me-
dens han går sig forbi med den fremmede.
96.

Del af Hallen. Morten gaar og venter. Pludselig faar han Øje paa en
mægtig, udstoppet Krokodille ved Siden af Kaminen. Han farer rædsel-
slagen sammen og ser gysende frem for sig.

Han går
ind i den uænnede Lænestol, - tar sin Stole
af Puden, - rejser sig igen med en Rime, som
om han tænkte paa at flygte, men i det
samme kommer Abu og beder ham følge
sig. - Morten tager sig efter bedste Evne sam-
men og går efter Abu hen mod Døren, der
fører ind te Biblioteket.

→ samme får han
Øje paa den unge
Danskende (Kora),
der kommer ned ad
Trappen fra 1ste Sal.
Han strammer sig
op, kigger betaget
paa Pigebarnek,
der er staaet
paa et af de nedre
Trin. - Morten dri-
ster sig te at gå
hen te hende.

97.

Nærb. af Morten og

Kora. - Han ser
beundrende paa
hende, stryger han
de kartegnende
over Armen, og
hvis finder sig
genert i hans
galanteri. - Han
pludselig bliver
hvis indbyrdes. Der
kommer ingen!

98.

Hallen. - Kora
løber hurtigt bort,
og i det samme
kommer Abu
fra Biblioteket
og betyder Mor-
ten, at han
skal følge ham.
Med strakte
går Sonar den det

(Forts. B. II. 99)

99. ←
Hallen.
Fra Døren te Biblioteket. - Abu og Morten
kommer. Men pludselig standser den arne
Sonar forfærdet. Han har fået Øje paa
de to i Træ indskårne Elefanter, der har fået
løftet te 'Solam', og som danner en
Slags Ramme om Døren. Morten er helt
lammet af Skæk - gør en Berørelse, som om
han vilde flygte, men får i det samme
et Nif i Rykningen af Biblioteks-døren - af
en Tjener, der står bagved ham. - Abu
og den forfærdede Sonar forsvinder ind
bag Drapperiene, der dækker Døren.

98. 60

Maharajans Bibliotek. - Abu og Morten ind.
Maharajan, der sidder ved Skrivebordet, be-
tyder den tirrende Morten, at han skal
komme nærmere.

98. 61

Ved Skrivebordet. - Tjeneren sætter et Spørgsmål
te Morten, der nervøst og stammeende begynder
at forklare om sit Fuld. Han tager Ri-
binen frem, rækker den ind af det lille papir,
han har pakket den ind i, og adskiller den te

Fyrtten idet han siger farsvundet:

Til: Han der gæder fjender den - i lase:
Noet Paul - saa og naar vi oflever den
han der vil aldrig blive Tale om Ulykker
og Krobodder og Elefanter -

Fyrtten smiler og nikker bekræftende repr
sig og giver Abri Ordre til at udbetale
Fandelpenen - Han nikker endog Farvel
til Morten, der meget ærbødigt besvarer
hans Ulykkelige og gaar.

102.

Biblioteket. Fyrtten gaar ind i det
Siderummen han har hængt Elli ind
i. Abri sætter sig ned - fjender et Checkbøger
frem - begynder at skrive - Ulykker har
pludselig op paa Morten - med et Smil
og ubehageligt Udtryk skriver alder og
Ulykker saa Morten Checken - saa
denne ^{skatende} ~~hængt~~ Tager og læser.

103.

Næsten af Chedden i Mortens
Naad - Chedden danser i Naad

poa haem - g det mede der er lydeligt
er Fallet 10.000 & - der bliver store
g store og elsket delevet hele alle

102.
Bibliotek. Morten Wenter forvinder
in. Alen er med et lille Sani
efter Sam. Opblevning.

103.
Opblevning af Parken bag Maharajahs
Villa. Maharajahs Rit staa
groente - Fjæren følger den vel
at Korte Elli ind at Bilen. De
Leger Plads i Bilen der Kører.

104.
Park i Udsigten af Lizza. Bilen kører
indtæt jern. Opblevning.

Opblevning af Indgangen 107.

Uden for et mondant Hotel i Monte Carlo. Godsejeren kommer med en Bu-
ket Roser i Haanden - retter et Spørgsmaal til Potpieren, som staar i
Døraabningen. Manden peger ind mod Vestibulen, Langfeld nikker og
gaar ind.

108
Madame Digordi Værelse. Mange Kallede
Kufferter - Reklamelleren halvvisen
Blomdebilleder giver at Morsere.

Madame is nu i tilladelse i beglægt - og hun
og hendes Partner er indt gæstet af
at vinder de Smykker der repræsenterer
forsejeren Jarmildner.

108.

Kollegang med Døren i Madames Værelse

Forsejeren kommer ind borte fra -
hører stemmen - hun lytter ubehageligt
overrasket.

108.

Karlilke og Partner og Madame. Partner
er lige færdig med at undersøge at Perlecollen

Med en Lids - siger tilfreds:

Tilslut: Ij skulde Tage meget fejl - over
den danske Højs Kærlighedsgever ikke ind-
bringer os.

~~Det munder 200.000 Francs. ved for os.~~

Madame lyser ham overladt

109.

Kollegangen indtræder. Forsejeren river mer
et forklækket Ansigt Døren op.

110.

Madames Værelse. Langsøer forts hertil

ind - gaar ind i Stuen
vil derinde af Raceri bade sig over

Partneren - der overlegent for sejer

ham til side. og Madame faar et
højlydende Anfald - Partneren gaar roligt

hen til Rengageret - naar Fuglen
til Klokken 1 og en halv beder.

Til: Hvis de vil udgaa Shansalen - saa
vil I raade Dem til at forsvinde snart!

Følgeren der hindekøjt paa ham - paa
Madame Dizon - og en paa Partien
saa ligger den Roubois-hellen i
Jilut - og timen forvinder ud -
Partien der overleges - laase Døren
gaar over til Madame - der kalder
Hjernen i hans Arme.

118.

En Indgang til en manden
Forlorenesurant.

Morten staaer nu en liden ude
Mine I skide - et Menibut der
heer i Indfald nu en Pille -
Naa hordalen at han har liden
i sin Behold og gaar saa ud.

119.

En manden Forlorenesurant.

Sikker og overleges bauer Morten i Veg

til et ledigt Bord. sætter sig ned. ~~men~~
og giver sig grundigt til at studere
et Spektakel som Tjeneren havde
havt givet ham. Han afgiver en
stærk ordre og lægger under Mærke
til, at den klæde tvivlsomt Tjener
gik hen til Restaurantens Ingeklør
der har været sig -

113.

Arbejdet af Morten, der sidder i
en lyseblå Bluse i Taulens den
alle de Heltjænder der under ham.
Han bliver frem i Bordet, på hvilket
den Tour et Mål af Læber Riller frem,
Men pludselig vælter han op af sin
Drømmerier ved at se Haaret lægge
sig kraftigt på hans Skulder - Røllens
Toner rækker fra Bordet og Morten
ser forfærdet op

114

Det af Restauranten i Mortens Bord. Den
Restaurantens Ingeklør - der har været
Morten og ~~de~~ som vil fortælle Morten

om denne har Penge at betale mig -
med en overlegen Mine sætter Morten
ham Checken.

Tchik: (Check paa 10.000 & betalt med et
Morten Prædikanter persong i Statsbank
i Rådhus) Ingenting om det spjælt
gik, at Rådhus ligger for langt til
at han har Tid til at have Checken -
Morten under jaffansket Check -
protektion - men bliver stille lempet
is of to Ransjætte Tjener

117

Fallen i Vella Alheim

Kino sidder næppe i aften
vender, da Jorseyen - ~~Ellen~~ - prægt
of de sidste oplevelser - kommer ind
af Novebørn. Kino styrer i
ham i Møde segt opbrudt:

Tchik: Vet du, hvor Elli er?

Der er ingen af Pigen der har set hende
helt afstumpet!

Jorseyen ryder helt paa Noedet,
men Kinos Mrs prøver at se på ham

og sammen gaar de op at Trappen til
1ste Sal.

118

Ellis Værelse. Kuno og Faderen in-
de adentstaaende Kommodeshuffer
gribes og bangs Aueler - De finder et
Brev, der er dattet op paa et iøjne-
faldende Sted, og Julegaven byder det
og Læser

Tekst: (Afbl. Del af Brev med Ellis Skrift.) og det er mig umuligt
at blive her og være Vidne til den Haan, som Du ved din Optre-
den viser min Mors Minde . Hvor jeg rejser hen, faar Du ikke
at vide nu, da jeg ikke vil hindres i at udføre en Beslutning,
der alligevel er urokkelig. Lev vel!

Ellis.

Julegaven
Langfeldt er helt lammet, stirrer frem for sig med et brustent, tilin-
tetgjort Blik og synker saa ned i en Stol, idet han rækker Brevet til
Kuno, der fortvivlet løber det igennem. Afbledning

119

Tekst: den fattede Millionær.
Promenade i Nizza. Morten kommer sullen
og elendig ind i en Kastanjesælgers - stand.

118. 120
Morten og

Martens og Kastanjesælgeren. Morten
Mortens Tænder og løber i vand - han
vil købe nogle Kastanjer - men Morten
Julegaven Penge Jule - Morten sælger

Ikken med en viskelser Minus Chedden g lyer
Tekt: Skal vi bylle ligesom - g har
dele samt Mar i 3 Dage!

Manden bader et Blod paa Chedden
Men viser os alle Tegn paa Frøgt
O Tilbudet fra sig. Morten gaar
ned lykt viden.

H. 121

Fra den Fortovsredoubt. Morten
for en smid ud af. Morten kommer
Modløs vandrede, ser Kiens Stig ud
af en Bilt og forsvinder ud i Redoubten
de lænder Maat i Mortens Bragt.

H. 122

Ved et Bord i Fortovsredoubten

Jakobsen - der paa et øldst g mismodig
Indtækt - sidde med en Kog Koffe g et
stort For var Kog (der er under et
Pliens) fra sig. Kiens bomen
oeller g har g sig sluppet:

Tekt: Alle Eftersøgner har været
forgreves - Indet Spor af Elli er
fundet!

Jordgen modte medden om et forvildet
Indly.

128

Forsvunden ravn. Morten bærer
et stort og stort skænt i sig et
Inspelt pæn og de Tjener der plet
ham ud.

129.

Jordgenes Bort. Morten redder
ham til Bordet - bliver paa Kiens
og ijer.

Felt. Møder 2 ijer mæder i paa Kopten
men de kan møder Rydels en Millioner
der ikke har spædt Færre for karant!

Når først Eliden færdig sætter den
til Kiens der er en Haandberedelse
paa ham til at sætte sig ned - medens

han selv stunder Eliden - Morten
døder i - skænt til Kopten og bærer

forrest Jordgen om Fællarsen til at
opie en. Med en large Haandberedelse
give Jordgen Fællarsen og Morten Tøge
en Kopt spise - de efter roter en o.s.

Kunio har nu lært Cheeten, der over på Morten
og spørger, hvor han har fået den fra. Gimm-
leude på Kagerne, forklarer Morten Sagen.

123.

Verb. af Morten, der gimmer og forklarer. Han
skiftede med at sige:

Tekst: Om han er gået nok for de Penge, ved jeg
ikke, men det må den unge Dame vide, jeg forle-
der på Kaptajnen med i Monte Carlo... ~~At~~ ~~himen~~
kendte ham, for him kom der, den Aften, jeg
var der - og lige for han rejste!

124

Id. Gidssejernes Bad. - Kunio bliver stærkt inter-
esseret og forlader Morten, der villig forklarer. - Gids-
sejens Bader henrækker i sine egne Tanker, da
Kunio lægger sin Hånd på hans Arm og siger:

Tekst: Jeg tror, vi har et for os, Mikel - og
det fører til Rødpåter!

De tre Mand begynder at lægge Råd og
Afblandning.

127.

Tekst: Radekpin, Solens Bj - Jsteus Spejl.
Opblønding af den magtfulde Portal, der fører ind
til Paladsgården. - En stor Skare Soldater, Hof-
folk, Tjenere og Slaverinder er forsamlet, og de
modtager Maharajen og Elli, der kører ind i Pa-
ladsgården i en magtfuld Rejseant, med Jubel
og Hyldestråb. - Efter Fyrsteus Bil følger
Janteu Biler med Abu, Løgen^{samt} og med Tjen-
erkræft fra Nizza og Bagagen.

128.

Del af Slotsgården med Maharajens Bil. - Tyr-
steu hjælper Elli ud af Bilen og overgiver hen-
de så med et Par Ord til Abu, der skyndsomst
er kommen til, og nogle Slaverinder. - Abu fører
Elli hen til en Port i Sidefløjen, gennem
hvilken de kommer ind i ^{Palatset} ~~Tavlen~~ Mahara-
jens ^{uden} ~~går~~ ^{går} ind i Hovedfløjen.

129.

Del af Parken med en ^{relik} ~~afspændt~~ Del, inden for hvil-
ken der ligger en idyllisk Pavillon. - En Datter
(evnt. den gl. Gartner) åbner ^{gæstgæver} ~~Parken~~, der fører
ind til den afspændte Del, og lykkes Elli, A-
bu og Slaverinderne ind.

130.

Jemak i Elli's Pavillon. - Abu fører Elli ind, -
overgiver hende i et Par Slaverinders Hænder,
hvilke erbidligt går. - Slaverinderne - af hvilke
den ene er Kora - viser den unge Europæerinde
en pragtfuld indisk Silkedragt.

Kan det indblynd
i en smukt-tinget
Ind?

131.

Del af Jemak i en Fløj til Paladset. - En bleg, mørkhudet

ca. 30-aarig Kvinde, der er pragtfuldt klædt, ligger udstrakt paa en
~~En Slaveinde, der har staaet ude ved Portalen, kommer ind og for-~~
~~Divan og ligger med store, skinsyge Øjne til det, den levantiske, un-~~
~~eller nu den europæiske Kvinder Ankomst.~~
~~En Kvinde fra Haremets har at fortælle.~~ Hun udbryder forbitret:

Tekst: En europæisk Kvinde, siger Du! Han maa dog betænke, at jeg -
skønt lam og syg - dog er hans første Hustru - - -

(Fyrstinde Sirwana.....)

132

Nærb. af Fyrstinden, der - idet hun peger ud mod det aabne Skydevin-
du til Tagterrassen udenfor - tilføjer:

Tekst: - - - og Moder til Tronarvingen!

(Prins Omrah.....)

133

Del af Tagterrassen. En ca. 9-aarig Dreng i let, hvidt Tøj af kostbart
Stof leger med en Panterunge(evt. en lille Jagtleopard fra Zoolo-
gisk Have)

134

Del af Gemak i en Fløj til Paladset. Fyrstinden vender sig igen mod
den levantiske Pige, der fortsætter sin Beretning.

135

Elli
V Gemak i Paladset. *Parvillonen.* Elli har nu ombyttet sine europæiske Klæder, som
et Par Slavinder lægger ned i et stort ~~Elfenbens~~ *ebenholt* skrin, med en pragt-
fuld indisk Dragt. Et Par andre Slavinder pryder hende med Smykker:
Arm - og Fodringe osv. ~~evt. ogsaa med den indiske Kvindes Næsestyk-~~
~~ke(Se Buschan 2 Del Side 2)~~ Slavinderne, der lagde Klæderne i ~~eben-~~
holtsskrinet, bærer dette ud.

136

Maharajaens Arbejdsværelse i Paladset. Rummet er europæisk udstyret med et stærkere Anstrøg af Østerland end Fyrstens Bibliotek i Middelhavs-Villaen. - Fyrsten sidder ved Skrivebordet, der flyder med Dokumenter og Regeringsakter, hører paa en hvidskægget Ministers Foredrag, da en Tjener kommer ind og siger noget. Fyrsten nikker, faar Ministeren til at holde inde med Foredraget og vender sig mod Døren, ind ad hvilken Tjeneren lukker de to Slavinder med Skrinet med Ellis Klæder. De sætter det foran Fyrsten, der et Øjeblik undersøger Indholdet for saa at give en Ordre og rejse sig. Slavinderne bærer Skrinet hen til et sort, vægfast, kunstfærdigt beslaaet Skab. Maharajaen gaar hen til Skabet.

137

Ved Skabet. Maharajaen rækker Tjeneren en kunstfærdigt forarbejdet Nøgle, og Inderen aabner Skabet, i hvilket der staar et stort Skrin med Juveler. Fyrsten tager en Haandfuld Smykker op, lader dem glide mellem sine Fingre og udvælger et Halsbaand med mægtige Perler og stikker det i Lommen. Paa et Vink fra ham sætter Slavinderne Ibenholtsskrinet ind i Skabet og gaar. Tjeneren laaser Skabet og giver sin Herre Nøglen tilbage.

138

Maharajaens Arbejdsværelse. Fyrsten gaar tilbage til Skrivebordet, affærdiger Ministeren med et Par naadige Ord og gaar selv ud.

139

Ellis Gemak. Elli staar og ser sig i et stort Spejl, medens Slavinderne fæstner et stort Slør paa hendes Hoved. Døren gaar op, og Fyrsten kommer ind. Elli vender sig hurtigt om og trækker uvilkaarligt Sløret for Ansigtet. Paa et Vink fra Maharajaen trækker Slavinderne sig tilbage. Elli drager undselig atter Sløret til Side, - Fyrsten

staar et Øjeblik som blændet af hendes Skønhed, gaar saa hen til hende - lægger Perlehalsbaandet, han tog i Smykkeskabet, om hendes Hals.

148

Nærb. af Maharajaen og Elli ~~og~~ i Ellis Gemak. Med et Smil, der lyser af Kærlighed og Taknemlighed, trykker hun sig ind til hans Bryst. Han løfter hendes Ansigt op mod sit, ser beundrende paa hende og kysser hende ømt.

149

Fyrstinde Sirwanas Gemak. - Slavindeerne bærer delvis Hækerinde hende ~~over~~^{foran} et stort åbent Vindue der er indrammet af søjler, og gennem hvilket hun kan se ud i Parken og ud over Tagterrassen til Ellis Pavillon. Pludselig fanger en der uget, der fanger hendes Blik, og hun ~~skriver~~^{skriver} over mod Balkonen.

150

Kikkertbillede af Tagterrassen uden for Ellis Gemak. Fyrsten kommer ud paa Terrassen med Elli under Armen. Han fører hende hen til et stort forgyldt Bur med tropiske Fugle - og hun ser henrykt paa Fuglene. Fyrsten lægger smilende Armen om hendes Liv og peger ud over den herlige Park nedenfor.

151

Fra det åbne Vindue i Sirwanas Gemak. - Fyrstinden søger hjælpende Kildage i Puden.

152

Tagterrassen uden for Ellis Gemak. Fyrsten ser kærligt paa Elli, bøjer sig ned over hende og spørger hende, hvad hun synes om hans Rige. Hun besvarer han Blik med Øjne, der stråler af Kærlighed:

Tekst: Her er jo et jordisk Paradis, og med Dig ved min Side - - -

Han nikker triumferende og fører hende tilbage til Gemakket.

Del af Srrauas Gemak. - Fyrstindens opinkle,
 idtænde Skikkelse skælver stadig under den
 soldrømmes Hælken, da Prins Murak kommer
 hen til hende og uroligt spørger, hvorfor

hun græder. Hun trykker ham hæftigt ind til sig og siger:

Tekst: Din Far er forhekset af en hvid Kvinde fra Europa - og han har
 glemt os!

Drengens Øjne skyder Lyn af Had. Han kommer med et nyt Spørgsmaal, som
 Moderen lidenskabeligt besvarer. Afblanding.

Tekst: Eftersom Tiden gik, var den unge, europiske Kvinde, der levede
 i sin bestemte, afspærrede Del af Paladset, ikke fri for at fin-
 de en vis Lighed mellem Østens Paradis og det gyldne Bur, der
 holdt hendes Fugle fangne, men takket være sin Mands Kærlighed
 følte hun sig alligevel lykkelig.

Opblønding af Elli paa Tagterzassen foran Fugleburet. Hun ser drømmen-
 de paa Fuglene, medens hun lytter til en ung Slavinde, der sidder paa
 et Tæppe ved hendes Fødder og klimprer paa en Vina.

Haremsballen. Kvinderne standser med de forskellige Beskæftigelser,
 de er optaget af, da Maharajaen kommer ind. De hylder ham jublende,
 og et Par af Kvinderne, der bader under Springvandet i Bassinet, faar
 travlt med at plukke nogle Blomster (Lotusblomster f.Eks.), der vok-
 ser i Vandet.

I Bassinet i Haremsballen De badende Kvinder vinker til Fyrsten - pluk-
 ker flere Blomster.

Del af Salen med Bassinet. Kvinderne i Bassinet kaster Blomster over
 Fyrsten, der smiler ligegyldigt og gaar videre hen mod Døren, der før-
 rer til Ellis Bolig.

148.

Ledgangen Te Haren pa Haumvæden.
 Ved Indgangen til Ellis Værelser i Hallen. Børvogteren vil aabne Døren
 for Fyrsten, da Overeunukken — ~~den stamme Mand, der ledsagede Ellingen~~
~~den Haremand~~ med en yderst alvorlig Mine kommer hen til sin Herre og
 meddeler ham noget. Maharajaen nikker dyster og følger saa Eunukken til-
 ge.

149.

Haremskallen. Fyrsten passerer atter Hallen og gaar sammen med Overeu-
 nukken ud ad Døren, der fører til Sirvanas Bolig.

152.

Del af Ellis Terrasse med Fugleburet. — Elli står og fod-
 rer Fuglene med et eller andet, kommer derover til et
 skubbe Lågen i Fugleburet og — en af Fuglene
 flakker ud og bort. Kora skriger forskrækket op:
~~Vi må se at fange den, ellers Kattene får fat i~~
~~den!~~ — Hun og Elli skynder sig ned i den Del af
 Parken, der ligger Te Pavillonens Område.

Anders
afsl. 96
Hau.

153.

Den lukkede Have, der omgiver Ellis Pavillon. — Elli
 og Kora kommer ned ad den Trappe, der fra Tag-
 Terrassen fører ned i Ellis Have, — men de kan
 ikke se noget til den bortflygtne Fugl. — En
 gammel Gartner kommer udefra

med noget Haveværktøj paa Skulderen, tager en Nøgle frem og lukker Git-
 terdøren op. Han gaar ind og skal netop til at lukke den igen, da Kora
~~løber hen til ham~~
 kommer og siger i en ivrig Tone:

Tekst: ~~Hjælp mig, Hassan. Der er en kat, der er løbet med en af min~~
Herskerindes Fugle, der er fløjet bort. Hjælp mig at se efter den!

Den gamle nikker villigt og forsvinder sammen med Kora ind i Parken,
 men glemmer at laase Laagen. Elli kommer nedslaaet, finder til sin For-
 bavselse Laagen aaben og gaar ud ad den.

154.

Del af Fyrstinde Sirvanas Gemak. Maharajaen sidder ved Fyrstindens Seng, og hun ser paa ham med store, bebrejdende Øjne. Han stryger hende mildt over Haaret, rejser sig og gaar hen mod Døren, fulgt af den gamle Læge, der helbredte Ellis Fod i Monte Carlo.

155.

Ved Udgangsdøren i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Fyrsten retter med en yderst alvorlig Mine et Spørgsmaal til Lægen, der svarer:

Tekst: Hvad er en Kvindes Liv andet end Løvet, der om Høsten falder
~~til Jorden - hun har højest to Maanedes igen!~~
vil snart have i drødt!

Fyrsten nikker tavs, gaar. Lægen gaar tilbage til Sengen.

156.

Ved Sengen. Lægen kommer hen til Sengen og begynder at tilberede noget Medicin ved at blande Indholdet fra forskellige Krukker og Flasker sammen. Fyrstinden sætter sig med Slavindens Hjælp op i Sengen, giver en Ordre, og Slavinden tager fra et Skrin, der staar ved Væggen mod den syges Hovedgærde, og tager en tyk Pengepung frem og giver sin Herskerinde den, for saa - efter Ordre - hurtigt at trække sig tilbage. Med en underlig Glød i Blikket betragter Fyrstinden et Øjeblik Lægen, der sysler med sin Medicin, og beder ham saa komme nærmere. Han gaar hen ved Hovedgærdet, - Fyrstindens Øjne skyder Lyn af Had, og hun siger med lidenskabelig, om end mat Stemme:

Tekst: Randhi, skal jeg dø men hun leve og være lykkelig med ham!

Lægen kniber Øjnene sammen i djævelsk Forstaaelse. Sirvana tilføjer et Par Ord, idet hun henleder hans Opmærksomhed paa Pungen, der er fuld af Guldstykker. Lægen følger ^rgidsk Retningen af hendes Blik og hvisker et Par Ord til Svar med et djævelsk Blink i Øjet.

Gang i 157.
~~Ved en Dam i Haremsparken.~~ Elli kommer, bliver staaende og ser ud til Siden. Et rørt Smil opklarer hendes Ansigt.

158.

Ved en Dam i Haremsparken. Prins Omrah staar helt ned ved Vandspejlet og ringer med en lille Sølvklokke. Dammens tamme Fisk, der kender Fodringssignalet, svømmer hen mod Bredden, og Drengen kaster Brødstykker ud til dem.

159.

Gangen i Haremsparken. Elli staar lidt og følger med stigende Interesse Drengens Leg - skynder sig saa hen til ham.

Ved Dammen. Drengen fortsætter sin Leg uden at lægge Mærke til Elli, der kommer hen og stiller sig bag ham. Da han har kaster alt det Brød, han har i Haanden, vender han sig og faar derved Øje paa Elli. Hun tager smilende et Stykke Brød, som han har lagt fra sig ~~xxx~~ ^{et Stykke fra} Vandspejlet, giver Drengen Halvdelen af det og begynder selv at kaste Resten ud til Fiskene. Omrah nikker naadigt, og under Skæmt og Latter fortsætter de Legen nogle Øjeblikke. Da Drengens Brø~~g~~ igen slipper op, vender han sig mod Elli:

Tekst: Hvem der Du egentlig? Besynderligt, at jeg aldrig har set Dig i Haremet!

Elli ler klingende:

Tekst: Jeg hører ikke til i Haremet! Jeg er Maharajaens Gemalinde! Drengen studser, hans Øjne skyder Lyn af Harme, og han knytter Hænderne. Elli ser forbavset paa ham - men uden et Ord til Forklaring vender han sig om og styrter bort.

^{gaar}
Del af Haremsgaarden. Omrah kommer løbende, - møder Maharajaen, der med et vneligt Smil kalder ham hen til sig. Drengen gaar tøvende hen til Faderen, der mildt klapper ham paa Kinden. Den lille unddrager sig hæftigt Faderens Kærtegn, ser paa ham med et lynende Blik og siger:

Tekst: Far, jeg har set den Kvinde, der har forhekset Dig!

Fyrsten studser, spørger i en skarp Tone, hvad han mener. Drengen peger i Retning af Dammen. -- "Gaa straks ind til din Mor!" befaler Fyrsten, og Drengen adlyder, medens Faderen gaar hen mod Dammen.

Ved Dammen. Elli staar hensubken i Tanker, da Fyrsten kommer hen til hende og med en urolig Mine siger:

Tekst: Her bør Du ikke være, Elli - Du ved jo, at jeg for din egen Skyld helst vil holde Dig paa Afstand fra Haremet!

Elli smiler, men bliver straks efter alvorlig og kommer med et Spørgs-

maal. Maharajaen giver et undvigende Svar og fører hende bort fra Damen.

164.

Ved Gitterporten til Ellis Del af Parken. Den gamle Gartner gaar fra den anden Side af Porten hen mod denne og vil laase den, da Fyrsten og Elli kommer. Gartneren slipper dem ind med en Ærbødig Hilsen. Fyrsten ser strengt paa ham:

Tekst: Det er jo Dig, Hassan, der er ansvarlig for, at denne Port holdes aflaaaset!

Manden bekræfter det skælvende. Fyrsten rynker Panden i Vrede, tager en Fløjte frem og giver et Signal. Elli ser forbavset paa ham, og straks efter kommer et Par bevæbnede Parkvagter styrtende til. Med en Haandbevægelse mod Hassan siger Fyrsten:

Tekst: Før ham til Profossen og lad ham faa tyve Slag med Pisken!

Hassan kaster sig paa Knæ ved Fyrstens Fødder: "Naade, høje Herre!"

Men Maharajaen ryster paa Hovedet.

165.

Nært af Elli, der betyrtet hører Fyrstens Ordre.

166.

Ved Gitterporten. Elli staar maalløs, men da Parkvagterne slæber bort med Hassan, nærmer hun sig Fyrsten og vil sige noget. Han ryster afvisende paa Hovedet og fører hende videre i Retning af Paladset. Hun følger ham med en svag Gysen.

167.

Vagtlokale i Paladset. De to Parkvagter kommer slæbende med Hassan og modtages af Profossen - en kæmpestor Neger -, der sammen med en Vagtsoldat opholder sig herinde. Da Negeren bliver gjort bekendt med Fyrstens

Ordre, nikker han djævelsk - finder en Pisk frem blandt sit righoldige Lager af Strafferemedier og vejer den i Haanden. I Mellemtiden har Parkvagterne bundet Hassan til en Træsøjle og blotter nu hans Ryg.

167.

Ved Trappen til Ellis Terrasse. Fyrsten og Elli staar ved Trappen, og hun bebrøder ham i en hæftig Tone hans haarde Adfærd mod Hassan. Han ser paa hende med et overbærende Smil:

Tekst: Det forstaar Du ikke, Elskede - jeg er Herskeren og Herskerens Ord er Lov!

Hun betragter ham tavs - og han fører hende saa videre op ad Trappen.

168.

Vagtlokalet. Profossen tildeler Hassan de sidste Slag, - løser hans Baand, og den ulykkelige synker jamrende sammen ved Søjleens Fod og dækker sin mishandlede Ryg til med Skjorten. Med et Spark lader Negeren ham vide, at han har at forføje sig bort, - Han rejser sig med Anstrængelse og vakler ud.

XXQ.

169.

Ved Sengen i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Prins Omrah sidder ved sin syge Moders Side - stirrer frem for sig med Fortvivlelse i Blikket.

170.

Lægens Værelse i Paladset. Den gamle Læge sidder paa et Tæppe foran et lavt Laboratoriebord og blander af forskellige orientalske Flakoner en Gift sammen, medens et djævelsk Smil spiller om hans Læber. Døren gaar op, og Hassan kommer ind. Lægen ser med en ærgerlig Mine, hvad han vil. Gartneren blotter sin Ryg, viser Lægen den og siger:

Tekst: Forbarm Dig over mig og hjælp mig med en af dine lægende Salver mod disse Afgrundens ~~Skæbner~~ Pinsler!

Lægen retter et Spørgsmaal til Hassan, der forklarer og til sidst siger:

Tekst: - - - Forbandet være hende - den hvide Kvinde, for hvis Skyld jeg har maattet lide denne Forsmædelse og denne Smerte!

Han løfter truende sin knyttede Haand. Lægen rejser sig, betragter ham med et ondt Smil og siger saa stærkt betonet:

Tekst: Hvis jeg nu baade kunde skaffe Dig Hævn - og en stor Belønning! Hassan ser paa Lægen: "Hvad mener Du?" - Lægen lægger Haanden paa hans Skulder og hvisker ham noget i Øret. Med Skadefryd i Blikket lytter Hassan til hans Ord.

174.

Del af Fyrstinde Sirvanas Gemak. Fyrstinden ervfaldet i en let Slummer. Hendes Søn ser kærligt paa hende - gaar saa hen til en Kiste, der staar ved den ene Væg.

175.

Ved Kisten. Drengen aabner Kisten, tager et Par kostbart ciselerede Knive frem og prøver deres Skarphed i sin hule Haand med Øjne, der flammer af Hævntørst. Pludselig hører han Moderen røre paa sig, - han ser hen mod Sengen, stikker den ene Kniv til sig og lader den anden falde ned i Kisten, hvis Laag han lukker.

176.

Del af Fyrstinde Sirvanas Gemak. Fyrstinden^{er} vaagnet af sin Slummer og sætter sig ved en Slavindes Hjælp op i Sengen, medens en anden fører den gamle Læge hen til hende. Paa et Vink gra hende trækker Slavinderne sig tilbage, og Omrah, der kommer hen til Sengen, faar ogsaa Besked om at gaa. Da han er forsvundet, sætter Lægen sig ved Sengen og begynder hviskende at forklare, medens Fyrstinden gysende og med vilde Blikke lytter til. - Afblænding.

174.

Tekst: Elli anede intet om de Fæer, der huede hende...

Opblænding af Ellis Gemak. - Elli og Fyrsten sidder på en Divan og ser på Kora, der med mange Høftebevægelser udfører en orientalsk Dans til Akkompagnement af en Oinar-pilleerke, der sidder på Gulvet ved siden af hende. - Fyrsten siger til Elli med et anerkendeende Nix:

Tekst: Hendes Dans står langt over de ~~for~~ Paladsets professionelle Danserinder.
Elli nikker glad.

175.

Set af Siraanas Gemak med det åbne Vindue. - Den dødsrøge Fyrstinde stirrer med en ihjyggelig Glød i Blikket over mod Ellis Pavillon. - Pludselig går hun en Prædelse, der fylder hende med ild Glæde. Hun ser:

176

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Hassan kommer med en underlig, cicereret Kobberkrukke, op af hvis smalle Aabning en smukk, blomstrende Plante skyder. Han sætter Krukken paa Terrassens brede Rækværk og gaar med et djævelsk Smil om Læberne.

177.

Set det åbne Vindue i Siraanas Værelse. - Fyrstinden synker diende af Høftebevægelser tilbage i Stolen. En af Slavninderne skynder sig give hende noget gøttammende Medicin.

178.

Ellis Gemak. Kora danser ~~stadig~~ ^{stadig} - men pludselig kommer Fyrsten i Tanke om noget, kaster et Blik paa sit Ur og rejser sig:

Tekst: Jeg maa forlade Dig i Dag, Elli - jeg har lovet at deltage i en Banket hos den engelske Resident!

Han kysser Elli til Afsked og gaar. Hun vender sig med nogle erkendtlige Ord til Kora.

177.

Haven te Pavillonen med Terrassen. - Omrah krav-
ler over Gitterlågen & når lige at komme i
Skjul bag Terrassens Muir, da Rakaraj'sen
kommer & ^{Prins Omrah} ~~hikker~~ ^{spindler} sig ad. - Da han er færdig
det, kaster ^{Prins Omrah} ~~den~~ ^{sin} silkerebhøj, han har med
sig, i bejret & får den til at hænge fast ved en
af Slingsplanterne. - Fra sin Guldene Dragt
tager han Kniven fra Kisten frem, anbringer
den i Munden & begynder at klabe op ad
Rebstigen med Øre, der flammer af Horn-
tist.

180

Led Vinduet i Sirvanas Gemak. - Fyrstinden rej-
ser sig atter lidt op Stolen & spejder over
mod Pavillonen.

181

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Prins Omrah, der stadig har Kniven
i Munden, kommer til Syne ved Siden af Hassans Krukke. Han kommer til-
fældig til at støde til Krukken, saa dennes Laag sammen med Blomsten
falder af. En Cobra, der har været skjult i Krukkens Bund, rejser sig
og svinger truende Hovedet frem og tilbage.

182

Nærb. af Fyrstinde Sirvana i ^{led Vinduet.} ~~Børstolen~~. Hun giver et Skrig fra sig
af Rædsel, ^{og er ved at falde sammen, - men får dog rettet sig} ~~glæder Kinkerten synke ned i Skødet, men fører den atter med~~
^{op igen og spejder atter over mod Pavillonen.} ~~Opfyldelse af sine sidste Kræfter op til Øjnene.~~

183

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Drengen stirrer som forstenet paa
Slangen, hvis Hovedbevægelser bliver mere og mere truende. Fulene i
Buret flakser forvildet om mellem hinanden.

182.

I Døren fra Ellis Gemak til Terrassen. Elli og Kora kommer frem i Døren. Elli opløfter et Rædselsskrik - styrter hen mod Fugleburet.

183.

Ved Fugleburet. Slangen trækker Hovedet tilbage i Angrebsstilling - men i det samme kommer Elli styrtende og giver Krukken et Stød, saa den falder ned i Pæken. Hun trækker den angsskælvende Dreng op til sig og han trykker sig grædende ind til hende. Pludselig lyder der et Skrig nede fra Parken, og baade Drengen og de to Kvinder studser.

184.

Neden for Terrassen. Slangen, der har snoet sig op af Krukken, har bidt Hassan, der er kommen til for at se, om hans djævelske Plan er lykkedes. Han ligger nu i Krampetrækninger paa Jorden, omslynget af Cobraen.

185.

Led hvidet i Sirvanas Gemak. - Fyrstinde snapper efter Kijret - og synker på hvidtøls tilbage i Pædene. Havnideerne skynder sig hen til hende.

186.

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Elli har sat sig paa en Rørstol ved Siden af Fugleburet og taler trøstende til Prins Omrah, der grædende afslører sin Hævnplan:

Tekst: Jeg vilde dræbe Dig, fordi man sagde, at Du har taget Far fra min Mor!

Elli gribes af en frygtelig Anelse og retter et Spørgsmaal til Drengen, der svarer:

Tekst: Min Mor er Fyrstinde Sirvana, Maharajaens første Gemalinde, og jeg er hans Søn, Prins Omrah!

187.

Nærb. af Elli, der sidder som ramt af Lynet.

188.

Ved Fugleburet. Elli tager sig med Anstrængelse sammen, - kalder Kora hen til sig og siger med skælvende Stemme:

Tekst: Før Drengen til hans Moder, Kora!

Kora gaar med Prinsen, der sender Elli et taknemligt Blik. Elli stirrer fortvivlet frem for sig og græder, som om hendes Hjerter skulde bryde. - Afblænding.

189.

Tekst: Ved Midnatstid fik Elli et overraskende Budskab.

Optøning af Del af Ellis Gemak. Elli sidder paa en Stol ved Lejet. Hun har Hovedet støttet i Haanden og er hensunken i mørke Tanker: Alle hendes lyse Haab er bristet! - Kora fører en af Fyrstinde Sirvanas Slav-

inder hen til hende, og denne siger efter at have hilst ærbødigt:

Tekst: Min Herskerinde er døende og bønfaller Dig om en Samtale!

Elli nikker tavs og rejser sig, da Slavinden tilføjer:

Tekst: Du maa bytte Klæder med mig, Fyrstinde, for at kunne slippe forbi Vagten!

Elli nikker, og Slavinden tager den vide Kaabe af, som hun har kastet over sin Dragt.

190.

Ved Sengen i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Sirvana ligger uroligt og venter. Ved hendes Side sidder Prins Omrah med hendes Haand i sin.

Dagangsgæsten til fra Haven 191.
Del af Haremskallen med Døren til Ellis Gemak.

Dybt tilsløret og indsvøbt i den Kaabe, som Sirvanas Slavinde overlod hende, passerer Elli sammen med Kora den søvnige Dørvogter.

- Da Elli ser Salen, hun skal passere, giver det et Choc i hende, og hun standser - og slår Sløret en Smule til Side.

192.

Haremskallen - med den Mylder af lekklædte Kvinder af hvilke enkelte ser sig og andre forvilder sig på forfærdelig Måde.

193.

Nærb. af Elli, der bliver ubehagelig te Mode,
 & hvis Udtryk søber den Fæhmelse, hun
 føler. Hun tager sig dz sammen, - dek-
 ker sit Ansigt med Sløret & går videre sam-
 men med den i fortænde Alexander Kora.

194

Hæmsællen. - Slavinden & Elli passer Sa-
 len & farvinder ud af en Dør, der fører te
 Sirvanas værelse. - Hæmskvinderne lader Jost-
 teglene & Skoldvord regne ned over dem.

195.

Fyrstinde Sirvanas Gemak. Med stigende Utaalmodighed afventer Fyrstin-
 den Ellis Komme. Det banker paa Døren, og den Slavinden, der staar ved
 denne, lukker op, og Elli og Kora kommer ind. Den sidste bliver staaen-
 de ved Døren, hvorimod Slavinden fører Elli hen til den Syge.

196.

Ved Sengen. Elli ser med virkelig Deltagelse paa Sirvana, - sætter sig
 ved Sengen. Den syge løfter Hovedet op og begynder at tale.

199

197.

Portalen til Paladset. Fyrsten ~~ankommer i Beretstet, angivet af sine~~
 kommer i sin Auto, kører ind og

går ind i Paladset.

198

Ved Sengen i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Den syge har svært ved at tale
 siger til sidst:

Tekst: Jeg har nu fortalt Dig alt - kan Du tilgive mig?

Elli nikker, - svarer stærkt bevæget:

Tekst: Jeg har intet at tilgive, - det er jo mig, der - uden at vide
 det - har gjort Uret mod Dig!

Den syge synker tilbage i Sengen.

Ved Døren i Gemakket. Døren aabnes, og Fyrsten træder ind. Han betyder Kora, at hun skal forholde sig tavs, og ser saa hen mod Sengen.

202.

Ved Sengen. Sirvana griber famlende efter den grædende Omrahs Haand, nærmer den til Ellis og fremstammer:

Tekst: Du er god - ~~klir~~ vær en Moder for min Søn!

203.

Nærb. af den døende Sirvana, der med et bønfuldt Blik, som Døden begynder at sløre, ser paa Elli og Sønnen.

204.

Uskarpt Nærb. af Elli og Prinsen ved Sengen. Med et vemodigt Smil trykker Elli Drengen ind til sig.

205.

Ved Sengen. Sirvana smiler lykkelig og synker sammen - død.

206

Ved Døren i Gemakket. Fyrsten er dybt bevæget. Han tager sig sammen og gaar hen mod Sengen.

207.

Ved Sengen. Fyrsten kommer hen til Sengen, Elli ser paa ham, og deres Blikke mødes. Saa rejser hun sig, fører Prinsen frem til Faderen og siger:

Tekst: Her er din Plads og ikke hos mig!

Hun gaar hen til Døren. Fyrsten staar sønderkjust med Haanden paa Sønnens Skulder. - Afblænding.

Tekst: Efter denne Nat følte Elli, at der mellem hende og hendes Ægtefælle var en Kløft, som aldrig vilde kunne overskrides.

Optoning af Del af Ellis Gemak. Elli sidder paa en Divan, og foran hende staar Fyrsten, klædt i Jagtdragt, og taler indtrængende til hende:

Tekst: Som Traditionen i vort Land byder, blev Sirvana min Hustru, da vi endnu begge var Børn - det var ikke Kærlighed, men ~~vi~~ vore Forældres Vilje, der førte os sammen!

Elli ser uforstaaende paa ham og ryster misbilligende paa Hovedet. Han fortsætter med stigende Styrke:

Tekst: Har jeg ikke vist Dig, at Du er den eneste, jeg elsker - har jeg ikke givet Dig alt, hvad en Kvinde kan ønske sig?

Elli rejser sig og svarer med en skærende Haanslatte:

Tekst: Det maa Du ogsaa tage tilbage!

Hun river Perlekæden af sin Hals og kaster den til ham. Han ser bestyrtet paa hende, medens hun river sine andre Smykker af sig og kaster dem foran ham. Et Juvelskrin, der staar paa et lille Bord ved Siden af Divanen, tømmer hun ogsaa for dens værdifulde Indhold - og styrter saa Graaden nær, ud ad Døren til Terrassen. Fyrsten staar lamslaaet og tvivlraadig, - tager saa Smykkerne til sig og gaar ~~ud ad Døren til Haven~~
~~venet~~

Haremssallem. Fyrsten kommer, ~~og Elli Gemak~~ omringes af de ærbødigt hilsende Haremskvinder.

Bærb. af Fyrsten, der med Væmmelse ser paa Kvinderne. Der falder ham noget ind, og han tager en Haandfuld Smykker frem.

Del af Haremssallem. Fyrsten kaster Smykkerne i Grams mellem Kvinderne, og de kaster sig under livlig Kamp over dem. Fyrsten smiler bi-stert, tager en ny Haandfuld Smykker frem og lader ogsaa Kvinderne slaas om dem. Et Par af Smykkerne havner i det store Springvandsbassin midt i Sallem.

Ved Bassinet. Nogle Kvinder kaster sig ud i Bassinet, - dykker efter Smykkerne.

Del af Haremssalen.

~~Ved Fyrstens Plads i Haremshallen.~~ Med et Udtryk af Foragt følger Fyrsten Scenen mellem Kvinderne, - går så

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Elli staar og rusker i Burets Gitter, som om det var Gitteret til hendes eget Fængsel. Prins Omrah kommer hen til hende: "Hvorfor er Du saa bedrøvet?" - Hun vender sig mod ham med fortvivlet Ansigt:

Tekst: Jeg er saa ulykkelig - var jeg blot tusind Mile herfra!

Drengen ryster bebrejdende paa Hovedet:

Tekst: Men Du har jo lovet at blive her og være min Mor!

Elli smiler vemodigt, sætter sig paa Stolen ved Siden af Buret, trykker Drengen ind til sig og kærtegner ham ømt.

Ved Portalen til Paladset. En Skare Jægere til Hest og to Elefanter med Taarn paa Ryggen venter. Fyrsten kommer, stiger op i Taarnet paa den ene Elefants Ryg - og Jagtselskabet sætter sig saa i Bevægelse. - Afblænding.

Tekst: Et Par Timer senere standrede et Auto-mobil i Dørkeden af Paladset.

Afblænding af Del af Palmehind. - En Bil standser, - Morten (der er mere vigneret og velklædt end tidligere) og Kiino stiger ud. - De går et Par Skridt frem, - kaster et Blik hen mod Paladsets Portal, og Kiino siger så:

Tekst: Vi benytter os af Cheken som et Påskud for at komme uden for Murene - og bringer så søde Gave og Gave!
Morten nikker, - og de to Mand går hen mod Portalen.

217.

Ind Portalen til Paladset. - Morten & Kuus kom-
mer, - stander af betænede Jagter - & fremfø-
rer deres Binde for Jagtkommandanten. De-
ne svarer med en beklagende Gestus:

Tekst: ~~Nakak~~ Haur Højhed Nakarajaeu er taget
på Jagt!

Kuus & Morten venter et skuffet Blik, - & får
den vidtusenviske en 2de og. ~~Nak~~ forklarer in-
vigt:

Tekst: Er han - det gamle Brakel, som var med
Tyrsten i Europa, & som ledede Forretningen -
er han da til et Jå i Tale?

Jagtkommandanten er ikke straks klar over, hvem
Kanden mener, - men pludselig går der et Lys
op for ham. "Nå, - Abū?" spørger han. Morten
nikker: Ja, det kan nok passe! - Jagtkomman-
danten betyder de to fremmede, at de skal føl-
ge ham.

218.

Ind af Paladsets Gård. - Jagtkommandanten
fører Kuus & Morten ind ad Hovedindgan-
gen til Paladset.

219.

Hall i Paladset. - Her er nogle Tjenere & Jagtfor-
dener til Stede, - da Officeren kommer med
Kuus & Morten. Han beder dem sende et
Gjeblik.

220

Ind af Abus Hælses. ~~eller ind af Nakarajaeu Abus Hælses.~~
~~seeset.~~ Abū sidder jadybet i nogle Statspapi-
er, da Officeren kommer & meddeler ham, at
der er to Europæere, der vil tale med ham. - Tø-
vende giver Abū Bsted om, at de kan komme.
Officeren går.

221.

Hall i Paladset. - Officeren kommer - betyder
Kuus & Morten, at Abū venter dem. De går
ind i Abus Hælses.

Abus Talelse. - Officieren lukker Kiino og Morten ind. Abus Ansigt får et grønt Udseende, da han genkender Smanden, men han tager sig hurtigt sammen og spørger om de fremmede Prinde. - Morten haler Checken frem og siger djærvt:

Tekst: Er det en Råde at behandle en ærlig Finder på - at jage ham over det halve af Juleurkoret! ^{men jeg vil jo altså ha' mine penge.} ~~Det er det vildeste!~~

Del af Abus Talelse. - Abus tager sig en værdig Mene på og erklærer, at han nok skal få Pengene. Han strækker Hånden ud efter Checken, men Morten bruger Papiret i Sikkerhed bag sin Ryg og siger:

Tekst: Først Pengene på Bordet, gode Herre.

Abus Øjne får et skikkende Udtryk, der dog straks forsvinder, - han beder de fremmede tage Plads et Øjeblik og går væk.

Abus Talelse. - Abus går ud i Hallen. Kiino og Morten ser på hinanden: Han har vel ikke Røvertæger for, den gode Abus? - På et blik fra Kiino smiger Abus sig hen til Udgangen til Hallen og kigger ud mellem Drapperierne.

Spejlbilledet i et blankt Skjold, der hænger i Hallen. 225.

Del af Hallen. Med et huisk og skædes Udtryk hvirker Abus uget til Officieren, der nikker og vinker et Par Soldater ~~over~~ hen til sig.

Abus Talelse. - Morten løber med alle Tegn på Skæk tilbage til Kiino og hvirker:

Tekst: Vi går vist klogt i at forvilde - der er Uglyer i Næsen!

Kiino bider Læberne sammen, - ser sig om, - indser det er håbløst at slippe ud gennem Indgangen, da der jo er Soldater i Paladsgården, - og skynder sig så hen til en Side-dør, fulgt af Morten.

Makarajæns Arbejds-talelse. - Kiino og Morten taler fra Abus Talelse - finder en lav Dør i en af taggene og forvinder ud gennem den.

228.

Gang i Paladset. - Kunio & Morten kommer, - går
forude videre.

229.

Abu sælste. - Officeren kommer hurtigt ind i
Spidseu for nogle Soldater, bag hvilke den kære
Abu går. - Almindelig Forbavselse, da man
ser, at Figlene er flojet. Abu skrummer af
brede, & på hans Ordre iler et Par af Soldaterne
kilbangte Hallen, medens Officeren & de andre
går ind i Maharajaens Arbejdsstærelse. Infatget
af Abu. afventer spændt Resultatet.

230.

Paladsgang, der ender i en lav, kungordig forar-
bejdet Dør. - Kunio & Morten kommer, - tager
i Døren, men finder den låst. - De ser råd-
ulde på hinanden, - lytter, - & Morten pres-
ser sig Skulderen mod Døren & sprænger den.

231.

Del af Haremsalen. - Morten krumler hoved-
kilden gennem den sprængte Dør & ind i
Haremsalen, hvor der gøtår Patisk mellem
de Kvinderne. Kunio kommer ind fra Løngangen
& stimer forbavset ud over den røde Salen. -
Morten retter et Sprængmål til et Par af Kvæ-
derne:

Tekst: Er der en krid Kvinde - en ung, dansk Dame-
her i Haremet?

Kvinderne ser underlig iforstående på ham.

232.

Anden Del af Haremsalen. - Overinspektoren får
Ope på de fjemmede & kalder altereret Jag-
ten til: Grib dem, de forræderlige!

233.

Del af Haremsalen, ved Løngangen. - Morten bom-
barderer stadig Kvinderne med Sprængmål uden
at få noget svar, - siger sig hovedrystende til
Kunio:

Tekst: Det er håbløst - de fortår hverken det
ene eller det andet Spræng!

I det samme kommer Officeren & hans Jagtsol-
dater kilbangte i Lørdøren - & fra den anden

Lide kommer Haremsdatterne. - Kiino indser, at Situationen er håbløs, & lægger Armene over Kors & lader sig roligt gribe. - Men Morten gør et voldsomt Fremstød, sætter et Par Rindrækker & sætter i Løb.

234.

Haremsvællen. - Led et smø & dræbe sig samt led at ekspedere et Par af Forfølgerne ned i Barrinet, lykkes det Morten at redde sig ud gennem Døren, der fører ud i Parken.

235.

Del af Parken. - Morten kommer løbende, stærkt forpustet & kaster et Blik tilbage. Da han vil løbe videre, gør han pludselig en uventet Opgivelse. Han ser:

236.

Ved Fiskedammen. - Kora vitter & jodrer Guld-fiskene.

237.

Del af Parken, hvor Morten står. - Han genkender den lille, indiske Danserinde & skynder sig hen til hende.

238.

Led Fiskedammen. - Morten stormer hen til Kora, der straks bliver forskrækket, men som beroliges, da hun genkender ham. Han sætter hurtigt et Spørgsmål til hende, & hun svarer med et Nix:

Tekst: Ja, min Herkerinde er fra Ringra... Hans Højhed Maharajaen kalder hende Elli...

Morten nikker, - hører ugen udmene sig & kaster et Blik tilbage.

239.

Den Del af Parken, hvorfra Morten så Kora. - Officeren & et Par Tagtvoldater kommer stormende.

240.

Led Fiskedammen. - Morten tager Situationen med påtænkt Overlegenhed, - vinker til Kora:

Tekst: Lad din Herkerinde vide, at vi er her! Kora nikker, - Morten hører sin Cigaret eller Pipe - & lader sig gribe af Soldaterne uden Protest. Han frøs bort - & Kora ser med beundren

de Blikke efter ham.

241.

Anden Del af Parken. - Nogle Soldater, der bar Kuno mellem sig står og renter på Trappen, der har fanget Morten. Da de ene kommer, - marcherer begge Hold af Sted i Retning af Paladsgården.

242.

Idet Fiskedammen. - Kora skinner efter Fange-transporten og skynder sig hen i Retning af Park-løben.

243.

Ellis Jælte. - Elli sidder henrivnen i sorgs-
dige Tanker, da Kora hurtigt kommer ind og
alterneret begynder at fortælle, hvad hun
har oplevet:

Tekst: Det er to Dødsfald, der er kommen for min
Husker under Skyld...

Elli udspørger iverigt Kora, der jo hun har hørt
at fortælle... Elli grunder et Glimt - finder
det et eller andet Sted fra et Foto frem
og viser det Kora det.

244.

Fotografi af Kuno.

245.

Nærl. af de to Koriander: Ellis Jælte. - Elli spørger
iverigt:

Tekst: Er det den ene af dem?

Kora nikker iverigt: ja!!! Elli skinner frem for
sig i stærk Indberørelse.

246.

Det indre af et rundt, uhyggeligt Fangetaarn,, i hvilket et sparsomt
Lys falder ind gennem en smal, aflang Spalte i Muren, der tilmed deles
af en tyk, rusten Jærnstang. Der er Spindelvæv i Krogene - raadent
Halm paa Gulvet, og alt, hvad der iverigt findes, er en snavset og
sprukken Lerkrukke med Vand. - Kuno og Morten puffes ned gennem en

Glimt

Luge i Loftet. I denne ser man et ~~Ugler~~ af en Fangevogters brutale
Ansigt, som imidlertid straks forsvinder, hvorefter Lugen lukkes til.

Kuno bliver siddende paa Halmbunken, hvorimod Morten rejser sig og
ser sig misfornøjet om i Fængslet. Han opgager Vandkrukken, tager
en Slyrk af denne, men sytter Vandet ud igen med alle Tegn paa Væmmel-
se:

Tekst: Det her er min Salighed ikke Whisky og Soda!
Han sætter sig ved Siden af Kuno i Halmen.

247.

Del af Elli's Brev. - Elli sidder og skriver nogle Linier ned på et Stykke Papir, lægger det i en Korbokse og sætter den i Kora.
Tekst: Søg for det det kommer Maharaja'en i Hænde, så snart han sender hjem fra Jagten. For han vil jo intet gøre!
Kora nikker og skynder sig ud. - Elli skraver eftertænksomt frem for sig - Afblænding.

248

Tekst: Saa gik der 24 langsomme Timer - - -

Optagelse af det indre af Fangetaarnet. Kuno og Morten sidder Ryg mod Ryg og blynder i Halmen, da pludselig Morten faar forfjamsket op og lytter. Han vækker Kuno: "Hvad er det for et Spektakel udenfor?" Kuno rejser sig interesseret, - de to Mænd raadslaar et Øjeblik, hvorefter Kuno stiller sig op neden under Murspalten og Morten klatrer op paa Ryggen af ham og kigger ud ad Spalten.

249.

Fra Portalen til Paladset.
~~Plads uden for Porten til Paladset.~~ De to Elefanter, med hvilke Maharajaen drog paa Jagt, nærmer sig Porten fulgt af Jagtfølget. ~~Vegtskud~~

250.

Det indre af Fangetaarnet. Morten ryster af Skræk og maa for ikke at falde ned fra Kunos Skuldre gribe fat om Jærnstangen i Murspalten. Som Svar paa den andens Spørgsmaal om, hvad der er i Vejen, svarer han stammende:

Tekst: Det er ude med os, Kaptajn - nu kommer de med Elefanterne! Han faar med Besvær taget sig saa meget sammen, at han atter kan kaste et Blik ned paa Pladsen.

251.

I Paladsgården. - Maharajaen står ned fra Elefanter.

Det indre af Fangetaarnet. Morten klatrer ned fra sit ophøjede Stade
og siger skælvende:

Tekst: Og han selv - Maharajaen - er derude!

Kuno nikker roligt: "Naa, saa maa der v^el komme en Løsning paa Sagen!"

Morten sluger en Klump og sukker hjerteskrørende: "Jo Tak, den Løsning kender jeg!"

253.

253.
Hallen: Paladset. - Ledraget af Jagtkommandan-
ten & et Par Soldater kommer Maharajen ind
fra Paladsgården. - Kora, der står herude, nærmer
sig ham gæmmt & rækker ham Elliv Bæse. -
Med let skælende Hånd tager Fyrsten det &
går hurtigt ind i sit Arbejdsrumse.

254.

207
Nakarajæus Arbejdsresultat. - Aln lægger ugle
Statspapirer frem p^r Arbejdsbordet & hilser
knybende p^r Nakarajæus, der kun heldiger bærer
et flygtigt Blik & bryder Ellis Brø. Han læ-
ser: *Reise* Land

der: 10 1/2
Tekst: (Brev) ^{Da jeg} Har bragte Erfaring, ~~at~~ ^{at} to ~~Reda-~~
~~berne~~ ^{Landmand af mig} som er blevet kastet i ~~Erasmus~~ Fangetår-
net, henstiller jeg indbrængen se til Dig nærmere
at prøve Deres Sag. Jeg vil desuden gerne tale
med Dig, så snart det er Dig bejligt.
Relli.

Rahonajæn vender sig mod Abri & stiller ham
et spørgsmål, der lader til at komme nok ham
nogen på tværs.

255.

Led Skitsebrevet. - Abn tager sig hurtigt sammen
og siger stærk:

Thist: He to fremmede begik den Forbrydelse at
krænke sig ind i Harems... 1

Tysker rejser Bagnene, betænker sig et Øjeblik
og ringer så på en Sølvklokke, der står på Skrive-
bordet. — Altså giver af en ny Angivelse.

2956.

256.
Makara jaens Arbejdsbetænde. - Officere kommer ind, - får af Fyrsten en Ordre:

Tekst: Hent de to Fanger, der har trængt sig ind i
Havnet!

Officeren gør Honorar-går. Abū vil stille ~~ikke~~
ikke ad, men Maharajoen standser ham: Du
bliver her! - Den gamle adlyder vervilt.

257.

Det indre af Fangetaarnet. Lugen aabnes, Fangevogterens Ansigt kommer
til Syne, han raaber noget ned til Fangerne og sænker en Rebstige ned
til dem. Kuno klavrer op, fulgt af den skælvende Morten.

258.

Paladsets Hall. - Kora står inde for Døren til Palad-
gården og afventer spædt Begivenhedernes Gang,
da Morten, der gør et meget sølle Indtryk, og Kuno
fris ind. Da Sonanden får Øje på Kora, stam-
mer han sig skyndsomst op, blinker hurtigt og
te hendes og forvinder sig sammen med Kuno
ind ad Døren til Arbejdsstallet.

259.

Maharajoes Arbejdsstalle. - Officeren blikker
de to Fanger ind og trækker sig på et Tegns fra
Maharajoen tilbage. - Tytteu hilser Kuno
med en Hovedbøjning og smiler genkendende
de til Morten: Hvad for Øjet - er det Dig, min
Jen!... Morten, der jalouxit har mistet Helte-
pristuren, rækker forfæmset, tager Checken
frem og begynder stammende at forklare. -
Abū trækker sig irrblyt hen mod Døren til
Hallen.

260.

Ved. af Maharajoen og Morten. - Den fjerde lytter
forbavset til Sonandens Forklaring og ser på
Checken med rynkede Pryn. - Med en Gestus
mod Abū slutter Morten med at sige:

Tekst: Men da så jeg og min gamle Kaptajn, der
lofast har været mig bi, kom her for at få
Pengene, opdagede vi, at den gamle Bliv gik på
Rævesfodder. Vistak vi af, men harnede på en
eller anden Kilde lige midt i Havnet...

Maharajoen begynder at faste Sammenhængen
og ser ildetarskende hen mod Abū.

261.

Nærb. af Abū ved Døren. - Abū krumper sig under sin Herkørs Blik & løber ind af Døren som en rød Hund.

262.

Sæl af Maharajaens Arbejdsstæube. - Maharajaen griber efter Løvløkket for at tilkalde Jagten, men opgiver det med en let Skuldertrækning. - Han sender sig igen ned Morten, der iblandt fremstammer:

Tekst: Høje Hære, jeg opstaa fra Belønningen, om de bare skæner over mig & ikke lader os komme under Elefanterne!

Tyrsten kan ikke lade være at smile - nikker: Er fri!... Morten stråler af Glæde, griber Checken, som Maharajaen har lagt på Bordet, river den i Skumpen & stykker & kaster disse fra sig, som om de brændte Cham i Hænder.

Tyrsten protesterer: Det var en ikke Kernen! Jeg vil være de Kerno, rækker han Hænder og siger:

Tekst: Tilgiv den ugæstfri Modtagelse, mine Folk har givet Dem, og giv mig den Åre at være min Gæst i Aften!

Kuno tøver et Øjeblik - & takker så forbundtligt. Maharajaen følger sine Gæster ind i Hallen.

263.

Paladets Hall. Maharajaen kommer ind med Kuno & Morten, kalder Officieren hen til sig & giver ham en Ordre. - Morten har fået Øje på Kora henne ved Døren til Paladsgården & styrer straks hen til hende.

264.

Nærb. af Morten & Kora. - Den unge Kuno ser med et undseligt, beundrende Smil på Morten, der med en blødt Røst på Beskedenhed siger:

Tekst: Min den klaret - & vi skal klædt være Maharajaens Gæster ved den lille Fest i Aften! Kora er virkelig imponeret.

Del af Hallen i Paladset. - Maharajaen slutter
sin Darts til Officeren med et rix:

Tekst: 3 min tager de Dem på bedste Måde af
mine Gæster, Lala Singh!

Officeren gør Honor, - Fyrsten tager Afsked
med Kuino med en let Hovedbøjning, sender
sig for at gå ind ad Døren til sit Arbejds-
stue, men får så Oje på Døren henne ved
Udgangsdøren. Han smiler 3 går så ind til sig
selv. Kora smutter forlænge ind ad Døren
til Paladsgården, 3 Porten går så hen til
Kuino, der giver Ham en Bude. - Porten
nikker 3 forsvinder ind i Paladsgården,
medens Officeren fører Kuino hen mod en
Sidedør.

Ellis Sælsse. Kora kommer ind til sin Her-
skende 3 begynder at aflegge Rapport. -
Med yndig Bølgelse lykkes Elli til.

Del af Paladsgården. - Under Kortens For-
skab kører Bilen, som han 3 Kuino kommer
ind i Paladsgården. - Han løfter nogle Kuf-
ter ind, overlader dem til nogle indvirkte
Tjenere 3 dirigerer disse hen mod Hovedind-
gangen til Paladset.

Kuino Gæstesælsse i Paladset. - Kuino går efter
sankrant og 3 med ad Julevet, da Kortens
kommer ind i Spidsen for Tjeneste, der bær
Kuffterne. Da de to Damske er ble-
vet alene, siger Kuino:

Tekst: Jeg tror, vi skal holde gode Diner til
slet April. Under Fester i Aften må det
sikket lykkes os at komme i Forbindelse
med Elli!

Korten nikker - 3 begynder at pakke ind.

Ellis Sælsse. Kora har sluttet sin Beret-
ning 3 sidder 3 kvinder over, broderer hun
skal forholde sig, da Fyrsten kommer ind:

"Du ønskede at tale med mig---" Elli betyder Kora, at hun skal gaa, og den unge Pige forsvinder ud paa Terrassen. Fyrstinden siger:
Teksst: ^{Tak, fordi Du har givet mine Landsmænd fri-}
~~Jeg har hørt, Du har faaet Gæster fra Europa, og jeg beder Dig~~
^{nu bare}
V give mig Lejlighed til at hilse paa dem!

270

Nærb. af Fyrsten, der et Øjeblik staar eftertænkssom og som saa siger:

Teksst: Umuligt - vort Lands Sæder forbyder det - og jeg tror desuden at det ikke vil være godt for Dig at træffe sammen med Landsmænd!

271.

Ellis Gemak. Harmen glimter frem i Ellis Øjne, og hun udbryder:

Teksst: Jeg er altsaa Fange - Fange i Haremet!

Hun rejser sig, vender sig bort fra ham og stiller sig op mod Vinduet. Han ser paa hende ^{og med en lidenskabelig Glød i Blikket,} ~~tvivlsraadigt~~ men hans Ansigt faar saa et besluttet Udtryk, han trækker resigneret paa Skuldrene og gaar. Elli vender sig fra Vinduet og ser efter ham med Trods i Blikket. -

272.

Fæstet Gitterlågen i Murens omkring Ellis Havn. - Kora står ved Lågen og stirrer drømmende ud mod den store Park, da Maharajasen kommer. - Hans mørke Udtryk bliver mildere - han nikker venligt til den unge Kvinde og siger med en Betydning af et Smil:

Teksst: Du skal danse for mine Gæster i Aften, Kora, så din ny Søn kan se, hvor Du dygtig Du er! Kora bøjer sig på iskuldet og smiler undseligt. Maharajasen nikker sig ud, og Kora skynder sig tilbage til sine Herrensinde.

273.

Ellis Havn. - Elli står hevnstunken i mørk Eftertanke, da Kora kommer ind og siger:

Teksst: Jeg skal danse ved Fæstet for de fremmede i Aften!

Ulli trækker ligegyldigt på Skuldrene, - men
pludselig falder der hende uget ind, og hun
begynder ivrigt at lægge Råd op med Slavin-
den. - Afblandning.

274.

Bekr.: Til de fremmedes Hjælpelse forløb den
første Del af Afteneri iden at de så uget
te Ulli, og Tidspunktet kom, hvor selve Festeren
skulde begynde...

Optoning af Festsal i Paladset. Salen er cirkelformet, og en Række lige-
des cirkelformig anbragt Række Søjler bærer en Art Kuppel i Loftets
Midte. - I Salen befinder en Del af Hoffets Folk sig, men ^{en} Række Stole,
der staar mellem to af Pillerne, er tomme. Lige over for denne Stole-
række - paa den anden Side af den aabne Plads, der er under Kuplen
mellem Pillerne, er Paladsets Orkester anbragt. En ældre, overordnet og
rigt klædt Tjener kommer ind og giver et Tegn til Musikanterne.

275.

Nærb. af Musikanterne, der griber deres ejendommelige Instrumenter og
falder ind med en Fanfare.

276.

Festsalen. De Tilstedeværende rejser sig og ser spændt mod Indgangs-
døren, i hvilken Maharajaen viser sig med Kuno ved ~~sin~~ ene Side og Prin-
s Omrah ved sin anden. Fyrsten er - lige som Kuno - i Kjole og hvidt og
rigt prydet med Ordner. Med ^{Norden og} de høje Embedsmænd og Officerer, der har
deltaget i selve Banketten, som Bagtrop fører Maharajaen sin Gæst frem
mod Stolerækkerne. under de Tilstedeværendes Hjælp.

277.

Festsalen, ved Haremskvindernes Gitterloge. Der er en Trængsel af tæt
tilslørede Kvinder bagved Gitteret. De er alle ivrige efter at faa et
Glimt af Fyrsten og hans Følge at se.

278.

Del af Festsalen foran Stolerækkerne. Fyrsten beder med en Haandbevæ-
gelse Kuno tage Plads i en af de yderste af de 3 Stole, der staar for-
rest, og sætter sig selv i den pragtfuld udsnykkede Midterstol. Prins

Omrah tager Plads i Stølen tilvenstre for ham. Paa Stolerækkerne bagved placerer de højststaaende Hoffolk sig, medens de øvrige Gæster enten bereder sig til at nyde Festlighederne staaende eller siddende paa Puder paa Gulvet. Paa enkelte Smaaborde er stillet Kølere frem med Champagne. Morten har ^{sat sig paa en Stol} taget ~~Plads~~ bag sin Herres Stol. ~~Plads~~.

279.

Festsal. Nogle unge, indiske Krigere springer ind paa den aabne Midterplads mellem Søjlerne og opfører en eller anden malerisk Sværd舞蹈, medens Tjenere serverer Champagne for Gæsterne paa Stolerækkerne.

280.

Ved den forreste Stolerække. Kuno ser sig spejdende om i Salen og vier ikke de Optrædende nogen Interesse, da Maharajaen tager sit Glas og vil hilse paa ham. Morten ^{rejser sig} prikker sin Herre paa Skulderen og gør opmærksom paa, at Fyrsten har vendt sig mod ham. Kuno griber forvirret søt Glas og besvarer Hilsenen.

281.

Festsalen. Sværddanserne slutter deres Nummer og trækker sig tilbage.

282.

Ellis Gemak. Elli har klædt sig i indisk Danserindedragt og dækker sit Ansigt med Sløret. Kora svøber en Kappe om hende og lukker hende ud, og ser med en urolig og bekymret Mine efter hende.

283.

Festsalen. En Fakir giver forskellige Illusionsnumre tilbedste.

284.

Nærb. af Fakiren, der præsterer et eller andet forbløffende Nummer.

(f.Eks. Mangovetræet, der vokser op af ^{Fuget}intet i Løbet af et Øjeblik)

285.

Ved den forreste Stolerække. Morten rejser sig halvt op i Stolen. Hans Øjne staar paa Stilkø, - han giver sin Nabo - en ærverdige, gammel Embedsmand - et solidt Puf og udbryder:

Tekst: Næ, det er min Sæl og Salighed Løgn! Saadan et Træ findes ikke! Embedsmanden ser højst indigneret ud og rykker lidt fra ham, medens Mañarajaen drejer Hovedet og smiler.

286.

Festsalen. Fakiren er forsvundet, og Tjenerne er ved at anbringe et kostbart Tæppe paa Pladsen mellem Søjlerne. De trækker sig ogsaa tilbage, og en Skare Danserinde tager "Scenen" i Besiddelse og opfører en indisk ¹Sørdans.

287.

Nærb. af det indiske Orkester, der spiller et smægtende Accompagnement til Dansen.

288.

Paa Pladsen mellem Søjlerne. Danserinden stiller sig dansende i Rundkreds, da den forklædte Elli danser ind tæt tilsløret. Hun begynder at danse et særligt Nummer, medens de andre sætter ^{stø}paa Hug i Rundkredsen om hende og understøtter Accompagnementet med Haandklap.

289.

Foran Stolerækkerne. Ellis Dans vækker almindelig Begejstring og gør ogsaa et stærkt Indtryk paa Fyrsten. Da Dansen har nået sin

Kulmination, springer Elli pludselig frem fra sin Stol, river Skjort fra Ansigtet og råber:

Tekst: Hjælp mig, Kuno - fuld mig!
Kuno rejser sig betygtet. - Fyrsten, der et Gje-
blik sidder som dæmt af Lyset. Han kan ik-
ke få sig til at tro, at hans Hustru har vil-
let i drætte ham ja et lille den Formædelse.

290.

Glimt af Salen. Betygtelse præger alle de Til-
stedeværende. Man præffer og kænger ja et kom-
me til et se, hvordan Skandalen vil udvikle
sig.

291.

Frau Stoleræktene. - Fyrsten går hen med Elli,
der i vilkårlig trykker sig ind til Kuno, der
betygtende lægger sin Arm om hende. - Med
et bittert Smil betyder Fyrsten dem, at
de skal følge ham.

292.

Festsaalen. - Fulgt af Kuno og Elli indlader
Maharajasen Salen under de Tilstedeværendes
Tilsen og Hvirken. - Prins Murah har sluttet
sig til Faderen, og Morten følger efter Kuno
og Elli.

293.

Saladets Hall. - Fyrsten kommer sammen med
Prins Murah og fulgt af Kuno og Elli samt
Morten. Han vender sig mod en af Højtvoldes
Kæde, der sammen med en Officer, og giver ham
i en lav Tone en Ordre. - Soldaten nikker og
skynder sig ud. Fyrsten betyder Kuno og El-
li, at de skal gå ind i Arbejdsværelset. Prins
Murah følger også med, - hvorimod Morten
bliver i Hallen.

294.

Ved en Divan foran et Rygebord i Fyrstens Arbejdsværelse. Fyrsten kom-
mer sammen med Elli, ^{Kuno} og Prinsen. Han betyder sin Gemalinde, at hun skal
tage Plads, men hun ryster paa Hovedet og staar kold og stolt foran
ham. Prinsen trykker sig ind til hende, og hun lægger Haanden paa
hans Skulder. Fyrsten ser paa hende med flammende Blikke, der imidler-
tid pludselig slukkes og gæver viger Plads for et Udtryk af dyb Smer-
te, og han siger med brudt Røst: ~~Alle!~~ ^{Eller!}

Tekst: Elli - hvorfor har Du bragt denne Skam over mig?

Inden Elli har talt, - går Kuno frem og siger:

kunne jo ikke komme; Forbavset med mig på anden Træde.
Tekst: Elli ~~ønskede at træde mig~~ - Jeg er hendes Fætter og er kommen
for at redde hende ud af Deres orientalske Helvede!

Fyrsten ser paa ham med stigende Forbavselse, medens den anden begynder at forkælre Situationen.

295.

Del af Ellis Gemak med Udgangsdøren. Kora er falden i Søvn paa et Par Puder paa Gulvet, da Døren rives op, og den Vagtsoldat, som Fyrsten talte med i Forværelset, kommer ind sammen med Overeunukken. Pigebarvaagner, ser forskrækket paa Mændene, der befaler hende at rejse sig og følge dem. Hun adlyder skælvende, og de fører hende ud.

296.

Ved Divanen foran Rygebordet i Fyrstens Arbejdsværelse. Kuno slutter.

Fyrsten vender sig mod Elli og siger med et indtrængende Blik:

Tekst: Elli - ønsker Du at følge denne Mand og forlade mig?

297.

Nærb. af Elli, der med et Udtryk af dyb Smerte svarer:

Tekst: ~~Havde~~ Du stillet mig dette Spørgsmaal for fjorten Dage siden, havde jeg svaret: Aldrig - men Du ved, hvad der skiller os nu!

298.

Ved Divanen foran Rygebordet. Med et Udtryk, der er præget af Resignation vender Fyrsten sig mod Prinsen:

Tekst: Før min Gemalinde til hendes Værelse, Omrah, og kom saa tilbage - jeg vil tale med denne Mand under fire Øjne!

Elli farer dammen og siger i en urolig Tone et Par Ord til Fyrsten.

Denne smiler bittert og svarer med en beroligende Gestus mod Kuno:

Tekst: Du kan være ganske rolig, Elli - jeg sværger Dig til, der skal ikke blive krummet et Haar paa hans Hoved!

Elli ser noget skamfuld ud og gaar saa sammen med Prinsen hen til den Dør, der fører ind i Paladset. Fyrsten beder Kuno sætte sig.

299.

Forværelset til Fyrstens Arbejdsværelse. Morten sidder og venter paa sin Herre, Han ser uroligt mod Døren til Arbejdsværelset, da Kora føres

^{hænder}
ind af Vagtsoldaten, der haardt Greb om hendes Arm. Ved Synet af Pi-
gebarnets ulykkelige Ansigt vil Morten styrte frem til hende, men hin-
dres deri af Soldaterne, der retter deres Bajonetter mod hans Bryst.
Kora ser paa ham med taknemlige Blikke og hvisker bedehde: "Gør det
ikke værre for mig, end det allerede er!" Morten resignerer med en
mørk og bekymret Mine.

300.

Ved Divanen foran Rygebordet i Fyrstens Arbejdsværelse. Med mørkt Ud-
tryk hører Fyrsten paa de Argumenter, Kuno har at fremføre, og siger,
da den anden har talt færdig:

Tekst: Nuvel - hun maa selv træffe sit Valg. Jeg skal ikke længere
lægge Hindringer i Vejen! - ^{hænder} Gør Dem parat til at bryde op
Kuno rejser sig glædesstraalende: "Jeg takker Dem, Fyrste!" - Denne

*går med et tristtende udtryk en let Hovedbøjning, -
runder sig på Solurklokken.*

301.

Fyrstens Arbejdsværelse. - Officeren fra Forværelset kommer

ind og faar en Ordre. Fyrsten rejser sig, rækker Kuno, der ogsaa har
rejst sig, Haanden til Afsked. Officeren fører Kuno ud, medens Fyrsten
gaar hen til Skrivebordet.

302.

Forværelset til Fyrstens Arbejdsværelse. Kuno og Officeren kommer ud,
og den sidste sender en Tjener ind til Fyrsten, medens Kuno gaar hen
til Morten og siger et Par Ord til ham. De to gaar saa ud af Forværel-
set, idet Morten sender et langt Blik til Kora, der nikker til ham med

et ulykkeligt Ansigt.

303.

Del af Fyrstens Arbejdsværelse. - Fyrsten sidder ved
Skrivebordet og afslutter et Brev, medens Tjene-
ren sætter Skrinet med Ulis europæiske Klæder
paa Bordet foran ham. - Han rejser
sig, åbner Skrinet, betragter med et hemmeligt

Smil det Gudhold, lægger så Brevet, han li-
ge har skrevet, ovenst og lader atter låget
fæde te. - Han venter et Gjællik hen: Efter
tanke, - tager så en Bz fra Bordet, slår op
i den og læser:

Tekst (Afblændet del af Side: en Bz, trykt med
islerlandske Typer) og således siger Kauri:
Dagen Hver sin kan forlade sin Husbond
uden som Enke eller Lig.

Fyrstens Ansigt får et besluttet Udtryk,
han lægger Bz'en fra sig og ringer på Sol-
klokken. - Affæren får Kora ind.
304.

Ved Skrivebordet. Kora føres hen til Bordet, kaster sig paa Knæ ved
Fyrstens Fødder:

Tekst: Maade, høje Herre - det var af Kærlighed til min Herskerinde,
at jeg handlede, som jeg gjorde!

Fyrsten ser vemodigt paa hende - nikker: "Jeg benaadiger Dig - men
rejs Dig saa!" Kora rejser sig med lettet Mine. Fyrsten betragter hen-
de tavs et Øjeblik, siger saa:

Tekst: Din Herskerinde vil maaske allerede i Nat tage med de fremmede
til sit Hjem i Europa - og Du skal følge hende!

Kora røber paa en ydmyg Maade sin Glæde, smiler lykkeligt. Der falder
Fyrsten noget ind, han tager en Checkbog frem fra et Rum i Skrivebords-
hyllden, udfylder en Check og vender sig saa mod den unge Kvinde igen:

Tekst: Du faar Rejseselskab med vor Ven Sømanden - og det ved jeg, at
Du ikke har noget imod. Her er et Stykke Papir, Du skal give
ham!

Han rækker hende Checken, som hun uforstaaende betragter. Fyrsten gi-
ver Tjeneren, der har trukket sig tilbage i Værelset, et Vink om at
komme nærmere - og paa Fyrstens Befaling tager han nu Skrinet med Ellis
Tøj og bærer det hen mod Døren, der fører til Paladsets Indre. Kora
følger efter ham, og Fyrsten vender sig mod Officeren.

Ved Døren til det indre af Paladset. Tjeneren gaar ud med Skrinet. Kora, der følger efter ham, faaer sammen, bliver et Øjeblik staaende i Døraabningen og lytter spændt.

Ved Skrivebørdet. Fyrsten gentager en Ordre, han har givet Officeren:

Tekst: - - - som sagt, de to Kvinder skal uhindret have Lov til at passere, men følger der nogen efter dem, har Vagten at græbe ham paa Stedet!

Officeren gør Honnør: Ordren skal blive udført!

Fyrstens Arbejdsværelse. Kora forsvinder ud ad den Dør, i hvilken hun har staaet og lyttet, og Officeren gaar ud i Forværelset. Fyrsten staar og stirrer mørkt frem for sig. Pludselig faar hans Ansigt et besluttet Udtryk - og han gaar hen mod en tredje Dør i Værelset og lukker den op.

Ellis Gemak. Elli kysser Prins Omrah til Afsked, ^{og han} skynder sig hen mod Døren, ind ad hvilken i det samme Tjeneren med Skrinet og Kora kommer. Prinsen forsvinder, medens Tjeneren sætter Skrinet foran Elli for derefter at fjerne sig. Elli aabner Skrinet.

Ved Skrinet i Ellis Gemak. Hun tager forbavset et af sine europæiske Klædningsstykker op og finder saa ogsaa Brevet. Hun lægger Klædningsstykket fra sig paa Divanen ved Siden af sig og løber hurtigt Brevet igennem:

Tekst: (Brev med Fyrstens Skrift) Kære Elli!

Er det dit bestemte Ønske, saa staar det Dig frit for at forlade mig.

Paladset er i Nat ubevogtet, og din Fætter venter Dig ved Dag-
gry i Paladsgaarden med sit Aeroplan. Kora, der skal ledsage Dig,
vil kunne føre Dig til ham.

Din Egtefælle.

Ellis staar hensunken i Tanker - et Bytte for modstridende Følelser.
Hun retter et Spørgsmaal til Kora, der ivrig begynder at fortælle,
hvad der er gaaet for sig i Fyrstens Arbejdsværelse.

310.

Fyrstens Arbejdsværelse. - Fyrsten er netop færdig
med at røre sig en folderig, lys Dragt, da
Prins Omrah stille kommer ind fra Døren,
der førte til det indre af Paladset. - Drengen
ser uroligt på Faderen, løber hen til ham
og klynger sig ind til ham.

311.

Del af Ellis Tale. - Kora slutter sin Betænkning. Elli, der har

sat sig paa Divanen, ser grublende paa hende og siger:

Tekst: Det sidste forstaar jeg ikke, Kora - hvem skulde vel følge ef-
ter os!

Kora kan heller ikke give nogen Forklaring: Saadan var imidlertid hans
Ord! - Elli sidder et Øjeblik i dybe Tanker. Hun gennemlæser atter
Fyrstens Brev, medens et Udtryk af Smerte lægger sig over hendes Træk.
Pludselig tager ^{hun} sig sammen, og hendes Ansigt faar et besluttet Udtryk:
Tekst: Det er usigeligt tungt, Kora, men det kan vel ikke blive ander-
ledes!

Hun betynder Pigen, at hun skal pakke Tøjet ud af Skrinet, rejser sig
og begynder at tage sin Danserindedragt af.

312.

Del af Fyrstens Arbejdsværelse. - Fyrsten koerteg-
ner Sonnen, der ser op mod ham og siger:
Tekst: Du ser så bedøvet ud, Far - som om
Du var ked af at leve...

Fyrsten ser vemodigt paa Drengen og siger med brudt Stemme:

Tekst: Det er tungt at leve nu, da din nye Mor forlader os, Omrah!

Drengen farer sammen: "Hvad siger Du, Far?" Faderen nikker mørkt og til-
føjer:

Tekst: Du maa gaa op og tage Afsked med hende med det samme - maaske er hun allerede borte i Morgen!

Omrah briister i Graad. Faderen kærtegner ham, men er selv alt for bedrøvet til at kunne yde ham nogen Trøst - siger til sidst: "Skynd Dig nu op til Elli!" Han kysser Sønnen, som løber hen til Døren, der fører ind i Paladset.

313.

Del af Ellis Gemak. Elli er nu europæisk klædt og staar og ser sig i et Spejl. Prins Omrah kommer - ser smerteligt paa hende:

Tekst: Er det virkelig sandt, at Du skal rejse fra os?

Elli nikker, ser med et fugtigt Blik paa Drengen, der kæmper med Gæaden og ^{som} siger:

Tekst: At Du kan faa det over dit Hjerte at lade Far og mig dø af Sorg! Elli smiler vemodigt: "Aa, han trøster sig i det mindste nok!" Hun sætter sig, drager Drengen ind til sig - han ryster paa Hovedet og fortsætter:

Tekst: Jeg kommer lige fra Far. Han var klædt i en Dragt, der lignede den, i hvilken de lagde min Mor, og han talte om, at det var tungt at leve!

Elli, hvis Sindsbevægelse stadig stiger, brister pludselig i Gæade. Hun kysser Drengen lidenskabeligt - tager sig saa med Anstrængelse sammen og kalder paa Kora:

Tekst: Det er sent - sørg for at Prins Omrah kommer i Seng!

Hun kysser ham endnu en Gang - og med et tryglende og bevæget Blik paa Elli følger Drengen lydigt ud med Kora. Elli ^t stirrer frem for sig i dybe Tanker. - Afblænding.

314.

Tekst ved Daggy.

Åbning af Del af Parken med Gitterlågen til Ellis Have.
Kora, der er i indisk Dragt, nikker den europæisk klædte Elli ad af Gitterlågen og går hende gennem Parken hen mod den af Paladsets Fløj.

315.

Fraan en Dør, der fører ind i Paladset. - Kora nikker Elli ind.

Festvælen, - den ligger i en fantastisk Månerkins
belysning. - I den Niche eller løvet op mod
en af Støjlene står en overagebig, høj Skik-
kelse, rindhyllt i en folderig, hvid Dragt
med Livriget dækket af et Slør, den er
fastnet til Tårnbanen. - Kora & Elli kom-
mer ind, passerer Salen, i den modsatte
Ende Kora åbner en Dør.

317.

Ind Døren i Festvælen. - Kora forvinder ind ad
Døren - & Elli vil netop følge efter, da hun
hører en Lyd. Hun ser tilbage i Salen.

318.

Del af Festvælen. - Den hvidklædte Skikkelse
går et Par Skridt frem - bliver stående.

319.

Nær af Elli ved Døren. - Angst skynder Elli
sig ind i Gangen & lukker Døren efter sig.

320.

Festvælen. - Den høje Skikkelse går over mod
den Dør, som de to Kvinder gik ind af.

321.

I Nærheden af Portalen til Paladset. - Ku-
ns Bil holder her - & Kuno & Morten går
tilslutningskørende frem & tilbage.

322.

Bjegang med ornamenterede Stensætninger, - der
går fra Hovedfløjen omkring Paladsgården
& hen til Hovedportalen. - Kora & Elli
kommer ind på en Dør i Hovedfløjen, skyn-
der sig frem efter. - Den høje, hvidklædte Skik-
kelse følger efter dem, - men standser, da Elli
bliver stående i Forgrunden & ser hen mod
ham.

323.

Mellem et Par af Stensætningerne. - Den første
Nagenbløst tager i Slør, der dækker den hvi-
de Skikkelses Ansigt - & lidt af dette blotter.

324.

Bjegangen. - Elli drejer om Hovedet, - den
følelsesfulde Glæde i hendes Øjne, &

hun ~~gætt~~ gætter hvem Forfølgeren er, og pudselig antager hendes Ansigt et forskrækket Udtryk. Hun forstaar Sammenhængen mellem Fyrstens Ordre til Vagten og det, der nu skal ske, - han elsker hende altsaa saa højt, at han vil søge Døden, naar hun forlader ham. Som Bytte for modsættende Følelser følger hun Kora videre.

325.

I Portalen til Paladset. - Kora og Elli kommer ned ad de Trapper, der fra Biegaugen fører ned til Portrummet, og passerer skindret Lyk-soldaterne, der står bevægede. - I det samme kommer den hvidblædte Skikkelse til Lyne overst på Trappen, et Par af Soldaterne får Øje på ham og begynder med hovedet nysgerrigt eller bænket at gå op imod ham. - Elli skriger i Rædsel, styrtter op ad Trinene og kaster sig mellem den hvidblædte Skikkelse og Soldaterne.

326.

Fra Portalen. - Flere Soldater stormer op ad Trappen - og Kuno og Monteu skyndte sig hen til dem.

327.

Ved Ellis og Fyrstens Plads paa Trappen. Elli river Sløret fra Fyrstens Ansigt, skriger til Soldaterne:

Tekst: Ser I ikke, at det er jeres Herre og Hersker, I er ved at myrde! Soldaterne sænker bestyrtet deres Vaaben, medens Elli slaar Armene om Fyrstens Hals og hukkende trykker sig ind til ham. Fyrsten ser paa hende glad bevæget, da Kuno i det samme kommer frem til dem. Han kommer med et overrasket Spørgsmaal.

328.

Nærb. af Fyrsten, Elli og Kuno paa Trappen. Elli, der stadig trykker sig ind til Fyrsten, drejer Hovedet om mod Kuno og siger:

Tekst: Kuno, jeg tager ikke med - jeg forlader ham aldrig - aldrig! Hun lægger Hovedet til Fyrstens Bryst. Kuno ser eftertænkstomt paa dem.

329.

Nærb. af Monteu og Kora længere ned på Trappen.

De skinner jublende op med Maharajen og
Elli.

330.

Paa Trappen, hvor Fyrsten, Elli og Kuno staar. Elli rækker Kuno Haanden til Farvel, siger med et inderligt Blik:

Tekst: Farvel, Kuno - hils min Fader og sig, at jeg er lykkelig - ubeskrivelig lykkelig!

Maharajen smiler muntert og tilføjer:

Tekst: Hils ham og sig fra mig og sig, at vi
siger ham i Europa om et Par Uger!

Elli er glad og taknemligt på ham. Han
rækker Kuno Hånden, og den unge Søofficer
giver den et djævt Tryk: Til Lykke!

331.

Portalen med Trappen. - Fyrsten går med
Elli over Paladsgården. Kuno går ned til
Morten: Så, - nu er du Missionært! - Morten
sikker, - ser forsket på Kora, der pludselig
kommer i Tanke om noget og tager Cheeken
frem:

Tekst: Det er sandt - Maharajen bad mig
give dig det her!

Morten tager Papiret, kaster et Blik på det.

Tekst: (En Check, der lyder på 10.000 Lstr. og
er betalbar i Privatbanken i København)

332.

Veje og Gruppen uden for Trappen. - Morten er
himmelkædet, - ser begejstret på Kora, - klø-
er sig i Nakken, ser igen på hende - og siger så
med et Lick til Kuno:

Tekst: Splinter mine Papiret - ikke en Kone man
kunde få i hende der, hvis man var lykkelig
og troede på, at Gød og Kød kunde sammen. Men
det er man ikke...

Med en melankolsk Mine ser han på Kora, - tager
så sit Br og Kæden af, hænger den om hæn-
des Armel og giver hende sluttelig et sel-
ment Tryk.

333.

Portalen med Del af Lejen uden for. - Morten
går omkring og marcherer hen til den scener

de Bil.- Kona ser med Tæue i Øjnene sin
ten & hans Ledrager sætter sig op i Bilen,
der sniller bort. - En vidste Pærken - &
den er borte.

334.

Del af

~~Med et østet Vind i~~ Prins Omrahs Værelse. Med Hovedgardet mod Vin-
duet staar Prinsens Seng. Han ligger i en urolig Søvn, - hans Hinder er
vaade, saa man forstaar, at han har grædt sig i Søvn. - Fyrsten og El-
li kommer - bliver staaende ved Hovedgardet. Elli vækker blidt Dren-
gen, der søvndrukken ser op paa dem og til sin Forbavselse genkender
Elli og Faderen. Omrah siger spørgende: "Hvad er Du ikke rejst, Elli?"
Elli smiler lykkeligt og svarer:

Tekst: Nej, ^{jeg} bliver hos Dig for ^abeständig!

Drengen farer op med et Glædeskrig og slaar Armene om Ellis Hals.

Himself har han blidt ned i Sengen, - & Fyr-
sten drager sin Hartud ind til sig, mens
Drengen jublende betragter dem.

Slut.

Nr. D-Ns, 1874

MAHARADJAENS YNDLINGSHUSTRU III
(DK, A.W. Sandberg, 1926)

MAHARAJAHEN

MAHARAJAENS YNDLINGSHUSTRU.

1.

Tekst: Nizza, Solens - Rosernes - og de skønne Drømmes By ...
Panorama over Nizza. (Toner over i:)

2.

Promenade l'anglais, hvor den mondæne Verden mødes. - Afblending.

3.

Tekst: I Nærheden af Promenaden ligger Villa Athénée, der i Aar er beboet af den danske Godsejer Langfeld og hans Datter ...

Optoning af den smukke Villa. - Billedet toner over i:

4.

Del af Haven i Villa Athénée. - En ung Pige ligger henslængt i en magelig Stol (eller i en Hængekøje) og læser i en Bog. Hun ser op fra denne og kaster et Blik paa en ca. 25-aarig Mand, der sidder og sysler, med en Roulette-en-miniature og samtidig gør Optegnelser i en Lommebog. Han ryger med alle Tegn paa Modbydelighed af en tyrkisk Vandpibe, - kaster pludselig denne fra sig og erklærer:

Tekst: Nej, nu har jeg faaet nok af dine østerlandske Marterredskaber, Elli!

(Elli Langfeld)

5.

Nærb. af Elli. Hun ser krænket og uvilligt paa den unge Mand - og siger spidst:

Tekst: Kuno - at Du ikke kan se, at der er mere Poesi over en østerlandsk Vandpibe end over en engelsk Shagpibe?

(Kuno Falkenberg, Ellis Fætter)

6.

Del af Haven. - Kuno trækker smilende paa Skuldrene og stopper roligt sin Shagpibe. Da han har faaet Ild, gaar han om bag Elli, der igen har kastet sig over sin Bog, - han ser ned i den.

7.

Nærb. af en Side i en østerlandsk Bog. - Det er "l'Inde myste".

8.

Del af Haven. - Kuno trækker ringeagtende paa Skuldrene, - siger:

Tekst: Din østerlandske Romantik er alt for vidtsvævende for mig!

Elli vil give et rapt Svar, - da hun hører nogen komme. Det er en Pige (eller Tjener), der har en Besked:

Tekst: Frøkenens Fader er i Telefonen!

Pigen gaar fulgt af Elli. Kuno ser forelsket efter sin Kusine.

9.

Del af Hallen. - Elli gaar hen til Telefonen, - taler.

10.

Et Hotels Telefon-Boks. - Godsejeren - en ældre, velkonserveret Herre, der gør Indtryk af at være noget af en Levemand - taler i Telefonen. - - - Han siger noget famlende og forvirret:

Tekst: Jeg er i Monte Carlo - og naar desværre ikke hjem til Middag i Dag?

11.

Nærb. af Elli Hallen. - Ellis Udtryk præges af Uro og Bekymring ... Hun kommer med et Par Ord - lægger saa Mikrofonen paa - og gaar.

12.

Del af Haven. - Elli kommer tilbage til Kuno, der lægger Mærke til den nervøse Uro, der er over hende. - Hun vil tage sin Bog, - betænker sig og siger efter en pludselig Indskydelse: Tekst: Hvad mener Du om at sejle en Tur til Monte Carlo? Kuno nikker glad: Hellere end gerne! ... De bryder op. - Afblænding.

13.

Tekst: En ekstra Cocktail for society's trøtte Nerver ... Dansegulvet i et lille, intimt Kafélokale. - Madame Ducocq - en raffineret og eksentrisk lille Danserinde - danser sammen med sin Partner - en svagt antydte Alfonstype - danser en Tango erotique.

14.

Nærb. af Godsejeren i en Separatloge. - Med letsindige Øjne betragter han graadigt den smukke Danserinde.

15.

Nærb. af Madame Ducocq i Dansen. Hun koketterer stærkt mod Godsejerens Loge.

16.

Nærb. af Godsejeren, der væder de tørre Læber med en Cocktail.

17.

I Sidelogen. Bøjet ud over Logeranden sidder et Par engelske

Kaptajner - udprægede Levemandstyper - og betragter med fortinnede Øjne Dansen. - Lidt tilbage i Logen sidder en høj fornem Inder ubevægelig som en Billedstøtte og ser med et Udtryk af let Spot og Foragt mod Danseparret.

18.

Nærb. af de Dansende, der nu nærmer sig Kulminationen i Dansen.

19.

I Sidelogen. - Den høje Inder (Maharajaen) kaster et forskende og foragteligt Blik ud over Tilskuerkredsen - rejser sig og siger med et let Buk til de to Officerer:

Tekst: De undskylder, mine herrer - men det falder mig lidt besværligt at vænne mig til Vestens Kultur?

Officererne ser forbavset paa ham, - vil overtale ham til at blive, men han trækker sig roligt tilbage. - Herrerne vier igen Danserparret deres Opmærksomhed.

20.

Dansegulvet. - "Tango erotique" i dens Kulmination. - Billedet toher over i:

21.

Straalende Billede af Middelhavet. - Mellem de mange Sejlere hugger Kunos lille Motorbaad sig frem.

22.

Ombord i Motorbaaden. - Kuno passer Roret og betragter samtidig med forelskede Blikke Elli, der sidder ved Siden af ham og adspredt og bekymret stirrer frem for sig. Han griber hendes Haand, - men hun gør sig fri - og med et Suk helliger han sig igen sin Gerning som Styrmand. - Afblænding.

23.

Tekst: Haardt er Sønændenes Liv paa det vildene Hav og stort bedre er det tit og ofte ikke paa Landjorden.

Opbl. af Kaj i Monte Carlo. - En ca. 35-aarig godmodig udseende Mand kommer let dinglende hen mod Kajen. Han er uredt og ubarberet, klædt i en snavset Sweaters og har en slidt Sømandskavaj under Armen. - Han standser, stirrer maalløs mod den Del af Kajen, ved hvilket der ikke ligger noget Fartøj, glipper med Øjnene - og gaar saa hen til en bestemt Fortøjningspæl, ved Siden af hvilken der sidder en Havnesjover og meder.

24.

Ved Fortøjningspælen. - Han konstaterer, at Fortøjningspælen er "tom" - henvender sig saa i en ydmyg Tone til "Lystfiskeren":

Tekst: Undskyld - men kan De se Barken "Christiane" af Svendborg? - Den laa saa evigt sikkert her, da jeg tog min 3-Dages Landlov!

Havnesjoveren ser grinende op paa ham - peger ud over Middelhavet. - Morten ser ubegavet i samme Retning.

25.

Middelhavet. I Horizonten skimtes den bortsejlende Bark.

26.

Ved Fortøjningspælen. - Morten er en Fortvivlelse nær, - river sig i Hovedet og har mest Lyst til at græde. - Pludselig klarer hans Ansigt op. - Han ser hen mod et andet Sted ved Kajen.

27.

Andet Sted ved Kajen. - Kunos Motorbaad har lagt til, - han hjælper den unge Pige i Land og fortøjer saa Baaden forsvar-

ligt. - Elli skynder paa ham og gaar i Forvejen. - Kuno skal netop til at følge efter, da Morten kommer og hilser hjerteligt. Kuno betragter ham forbavset - og Morten skynder sig at sige:

Tekst: Kender De mig ikke igen, Kaptajn - Deres gamle Køjeruller fra "Havørnen"?

Kuno nikker genkendende - og hilser tilpas venligt.

28.

Ved Opgangen fra Kajen. - Elli gaar op ad Trappen, - vender sig og vinker med Parasollen: Hvor bliver Du af, Kuno?

29.

Del af Kajen. - Med et flygtigt Farvel til Morten skynder Kuno sig efter Elli. Den fortumlede Sømand stirrer forbløffet efter ham - ved hverken ud eller ind og sjokker saa langsomt efter.

30.

Uden for Indgangen til Casinoet i Monte Carlo. Elli og Kuno kommer, gaar ind i Casinoet.

31.

Del af Spillesal i Casinoet. Der er en Trængsel af Spillere omkring Roulettebordene, da Elli og Kuno kommer ind. Han fører den unge Pige hen til et Bord og peger mod en Stol, som en Dame netop rejser sig op fra. Elli ryster paa Hovedet: "Nej, jeg vil ikke spille, men Du kan jo selv forsøge - jeg studerer Folkeliv saa længe?" - Kuno nikker, sætter sig og begynder at spille, medens Elli med et søgende Blik gaar længere ind i Salen.

32.

Ved et Par Trente-et-quarante Borde. - Der spilles livligt og med store Indsatser. Ved et af Bordene sidder Madame Ducocq og Godsejeren - og støttet til en Pille staar Maharajaen med korslagte Arme og betragter med en træt og foragtelig Mine Mammondyrkernes Gudstjeneste. - Den hvide Turban, han har paa Hovedet, er prydet med en Agraf med en kæmpe stor Rubin. - Elli kommer, kan ikke komme videre i Trængslen og kaster et Blik hen mod det nærmeste Spillebord, der ikke er det, ved hvilket Faderen og Madame Ducocq sidder.

33.

Nærb. af Elli, der med Væmmelse ser hen mod Spillebordet. Hun vender Ansigtet bort - studser svagt.

34.

Ved Pillen. - Inderen, der stadig har fulgt Spillet med træt Foragt, møder Ellis Blik. Der tændes et Glimt af Beundring i hans Øjne - og man forstaar, at det glæder ham at have fundet en, der betragter Spillet paa samme Maade som han.

35.

Ved Ellis Plads. - Hun smiler et træt Smil - ser saa bort - og gaar hen mod det andet Spillebord. - Pludselig giver det et Choc i hende - hun standser, ser:

36.

Del af det Spillebord, ved hvilket Madame Ducocq sidder. - Bøjet over hendes Stol staar Godsejeren. Madame taber - og det er Langfeldt, der stadig maa forsyne hende med frisk Kapital.

37.

Nærb. af Elli. - Hendes Øjne faar et Udtryk af Smerte. - Hun

ved ikke rigtig, hvad hun vil - men fatter saa en Beslutning og gaar hen til Faderen.

38.

Del af Spillebordet. - Elli hen til Faderen, - lægger sin Haand paa hans Arm. - Godsejeren vender sig - bliver pinlig berørt, da han ser, det er Datteren og ved ikke, hvordan han skal tage Situationen. - Madame Ducocq ser op - siger kattevenligt:

Tekst: Er det Din lille Elli, Coco?!

Godsejeren nikker forvirret - medens Ellis Ansigt udtrykker Krænkelse og Harme. - Faderen vil præsentere, men Elli afbryder ham kort:

Tekst: Kan jeg komme til at tale et Øjeblik alene med Dig,

Far?

Godsejeren tøver ...

39.

Nærbillede af Maharajaen, der opmærksomt følger Scenen.

40.

Del af Spillebordet: Elli er gaaet et Par Skridt fra Faderen staar afventende hans Komme. Madame Ducocq ser betydningsfuld paa ham - lægger sin lille Haand paa hans Arm - Godsejeren nikker til hende - gaar hurtigt over til Elli og siger:

Tekst: Tag nu hellere hjem lille Elli - saa kan vi senere snakke sammen!

Han vender sig hurtigt fra hende og gaar tilbage til Madame - Elli staar et Øjeblik ulykkelig - saa gaar hun hurtig hen ved Kunos Plads - Maharajahen, der hele Tiden har set over mod Elli - følger langsomt efter.

41.

Ved Kunos Spillebord. Elli kommer hen til Kuno, der er stærkt

optaget af Spillet. Hun siger hurtig "Kom Kuno lad os tage hjem", men Kuno vender sig halvt mod hende og siger:

Tekst: Vent bare lidt Elli - jeg er i Held i Dag!

Elli bider sig i Læben - og gaar hastigt. - Maharajaen, der har standset i Nærheden af Kunos Plads - følger efter -

42.

Spillesalen. Elli styrter sig ud - Maharajaen følger langsomt efter.

43.

Del af Parken med Trappenedgangen. Paa en Bænk sidder Morten smaablundende - da Elli hurtigt gaar forbi - Morten genkender hende - gaar et Par Skridt efter hende og raaber "Aah et Øjeblik" - Elli ser forskrækket paa ham - og forstærker sine Skridt - løber ned ad Trappen - Morten standser forundret -

44.

Parktrappen ny Afsats: Elli skynder sig ned ad Trappen, da hun er naaet Afsatsen - og løbet et Par Skridt videre ned ad Trappen, ser hun sig om efter Morten - tager i det samme Fodfæstet - og falder ned ad Trappen, hvor hun ligger bevidstløs foran Buskadset der.

45.

Nærbillede af Elli, der forgæves søger at rejse sig - falder med et Skrig tilbage.

46.

Ved Trappenedgangen. Morten staar med det samme Udtryk som før - og stirrer ned mod Elli. Maharajaen kommer hastigt gaaende, løber ned ad Trappen.

47.

Foran Buskadset. Elli ligger bevidstløs hen. Maharajaen kommer hurtig hen til hende - bøjer sig over hende.

Hun ser forvirret op paa ham, vil forklare - men mister atter Bevidstheden. Han løfter hende op i sine Arme, men da han rejser sig op i sin fulde Højde, støder han Hovedet mod en lavt-hængende Gren, der river Rubinen i hans Turban ud af dens Indfatning. Den falder ned paa Jorden, men han lægger ikke Mærke til det og bærer Elli ned ad Trappen til Vejen.

48.

Vejen nedenfor Parktrappen. Maharajaen, der kommer med den stadig bevidstløse Elli, raaber en Bil an - Bilen standser. Han bærer Elli hen til den - lægger hende forsigtigt ned i Vognen - stiger selv ind - kører.

49.

Parktrappen. Morten raver meget forsigtigt ned ad Trappen - faar Øje paa Rubinen, tager den op og undersøger den -

50.

Nærb. af Rubinen i Mortens Haand.

51.

Afsatsen neden for Parktrappen. Morten betragter med Foragt i Blikket sit Fund - udbryder bittert:

Tekst: Havde det endda været et Femfrancsstykke - men saadan en værdiløs Glasstump?

Han vil kaste den bort, men betænker sig dog, stikker den med en ligegyldig Mine i Lommen og gaar ned ad den næste Trappe.

52.

Uden for en paladslignende Villa ved Middelhavet. Bilen med

Inderen og Elli standser foran Indgangen. Et Par indiske Tjenere styrter ærbødigt hilsende til. Deres Herre løfter Elli op i sine Arme, stiger ud af Bilen og giver Tjenerne en Ordre. Den ene af dem vender sig og vinker hen mod den aabne Dør til Villaen. To andre Tjenere kommer til, fulgt af en gammel Inder - Abu - af et snu Udseende. Ellis Redningsmand overgiver med et Par befalende Ord den unge Pige i Tjenernes Varetægt, og de bærer hende ind i Villaen. Han vil selv gaa efter, da Abu, der dybt bukkende og med Hænderne korslagt over Brystet har hilst paa ham, bestyrtet holder ham tilbage og med en forskrækket Gestus mod hans Turban siger:

Tekst: Høje Maharaja, den hellige Rubin i Eders Turban er borte!

(Maharajaen af Radhpur ...)

53.

Nærb. af Maharajaen, der et Øjeblik ser yderst bestyrtet ud. Han tager Haanden op til Turbanen og føler paa Agraffens tomme Indfatning. Saa tager han sig hurtigt sammen.

54.

Ved Indgangen til Maharajaens Villa. Maharajaen giver hurtigt Abu nogle Ordre og gaar saa sammen med ham ind i Villaen.

55.

Ved Kunos Bord i Spillesalen. Kuno stikker den pæne Gevinst, han har strøget, til sig - vender sig og ser efter Elli. Han gaar søgende hen mod Udgangen.

56.

Opblænding af Elli, der iført en eller anden indisk Kimono, ligger og sover trygt i en Seng i et østerlandsk Værelse. Det er Aften, og en indisk Ampel er tændt i Loftet. Ved Sengens

Hovedgærde staar en østerlandsk klædt gammel Mand med skarpe Træk og stikkende Øjne. Med Hænderne gør han nogle magiske Strygninger over den unge Piges Ansigt, løfter med en byden-
de Gestus sin ene Haand som et Tegn til en Person, man ikke ser. Han trækker sig tilbage, - Elli slaar Øjnene op, ser sig forbavset om: "Er dette Drøm eller Virkelighed?" Pludselig farer hun lyttende sammen - løfter Hovedet en Smule og ser i en bestemt Retning.

57.

Ved af det østerlandske Gemak. Paa Gulvet ved Siden af et lille Bord, paa hvilken der staar en indisk Karaffe med en eller anden kølende Drik (Sorbet) og ligger nogle Toilettegenstande, sidder to indiske Piger i deres Hjemlands Dragt og trakterer et østerlandsk Strenginstrument (Vina f.Eks.) En tredje Inderinde (Kora) danser med bløde Hoftebevægelser til Accompagnement af Tonerne.

58.

Ved Sengen. Elli smiler, lukker Øjnene et Øjeblik og lytter som i en Drøm. Hun ser atter op.

59.

Det østerlandske Gemak. Elli river sig ud af sine Drømmerier og sætter sig op i Sengen. Pigebørnene holder op med deres Musik og Dans, og to af dem iler hen til hende. Hun ser forbavset paa dem - spørger:

Tekst: Hvor er jeg?

60.

Ved Sengen. Den ene Slavinde siger med et venligt Smil:

Tekst: Hos Hans Højhed Maharajaen af Radhpur!

Elli farer overrasket sammen - og hendes Hukommelse begynder

at vende tilbage. Hun kaster det lette Tæppe til Side, sætter sig paa Sengekanten, føler med Haanden paa sin Fod og bevæger den. Der er ikke noget i Vejen med den. Slavinden smiler, stikker Ellis nøgne Fødder i et Par indiske Tøfler.

61.

Del af Maharajaens Bibliotek, der er europæisk indrette men med et Anstrøg af Østerland. Fyrsten sidder ved et Rygebord og taler med Abu, der staar foran ham. Abu siger:

Tekst: Jeg har indgivet Politianmeldelse om Stenens Forsvinden og har ogsaa sørget for, at der kommer en Notits i de lokale Blade?

Fyrsten nikker, og idet samme kommer den gamle Inder, der stod ved Ellis Seng, hen til ham, Fyrsten afskediger med et Par Ord Abu, der gaar, og vender sig saa ivrigt mod den gamle, der med en dyb Bøjning siger:

Tekst: Det er sket, som Du befalede, høje Herre! Min Kunst har læget den unge Kvindes Fod - - -

Maharajaen nikker tilfreds, og den anden fortsætter:

Tekst: - - - og min magiske Kraft har gennemtrængt hendes Sjæl. Du bor nu i hendes Drømme, høje Herre!

Fyrsten smiler, og hans Øjne straaler.

62.

Det østerlandske Gemak. Med Slavindens Hjælp er Elli kommen i sin europæiske Dragt og kaster et sidste granskende Blik i et Spejl, som en af de unge indiske Piger holder op foran hende. De følger hende hen til en Dør, der er dækket af et Drapperi, og som netop aabnes. En Tjener viser sig of fører hende videre ud ad Døren, medens Pigeboerne betror hinanden de Følelser, som det mærkelige Besøg har besjælet dem med.

Del af Maharajaens Bibliotek. Fyrsten sidder stadig og taler med den gamle Læge, da Tjeneren fører Elli ind for straks efter at forsvinde igen. Paa et Vink fra Maharajaen trækker Lægen sig ogsaa hurtigt tilbage, medens den førstnævnte rejser sig og skynder sig hen mod den unge Pige. Han griber hendes Haand - bukke ridderligt:

Tekst: Jeg haaber, at Husets Kvinder har taget sig af Dem paa bedste Maade, og at De ikke har befundet Dem altfor daarligt i mit Hus, der vel nok er lidt ubekvemt for Europærere?

Elli ser forbavset paa Fyrsten - et Glimt af Begejstring blusser op i hendes Blik, og hun svarer:

Tekst: Det er som en Drøm, Deres Højhed, og jeg ved ikke, hvorledes jeg skal kunne takke Dem?

Fyrsten smiler: "Aa, det var jo ikke noget at tale om - bare min Pligt som et Menneske!" Han lægger Ellis Arm under sin og fører hende ud af Værelset.

Ved Indgangen til Maharajaens Villa. Maharajaens Luksusbil holder og venter. Fyrsten kommer ud med Elli, og han fører hende hen til Bilen. Hun trykker hans Haand til Afsked, og deres Øjne mødes i et langt Blik. En Smule forvirret rødmer den unge Pige, gør sin Haand fri og stiger ind i Bilen. Fyrsten bukker, giver Chaufføren en Ordre, og Vognen kører bort. Han stirrer tankefuldt efter den.

Del af Hall i Villa Athénée. En Tjenestepige, der har slaaet en Frisertrøje om sig, taler i en Telefon, der staar paa et Bord i Hallen:

Tekst: Nej, Frøkenen har ikke vist sig endnu, og Godsejeren

er heller ikke kommet hjem - - -

Hun lægger Røret paa, vil gaa - men hører nogen banke paa Døren og skynder sig hen mod Døren.

66.

Udenfor Indgangen til Villa Athénée. Maharajaens Bil kører bort. Elli, der staar og venter ved Indgangsdøren, lukkes ind af Tjenestepigen.

67.

Del af Hallen. Elli og Tjenestepigen kommer ind, og den sidst-nævnte siger:

Tekst: Hr. Falkenberg har lige ringet. Han var saa urolig -
og bad Frøkenen ringe, saa snart De kom -

Elli smiler let foragtelig og siger:

Tekst: Ring til Hr. Falkenberg - og sig han kan spare sine
Bekymringer!

Elli skynder sig op ad Trappen til I Sal, medens Pigen med en lidt forundret Mine tager Telefonen.

68.

Ellis Værelse. Elli ind - bliver staaende i dybe Tanker - Hendes Minespil viser hendes Vekslen i Følelser - eftersom hun tænker Dagens Begivenheder igennem. Scenen i Monte Carlo trænger sig frem - og i hendes Ansigt kommer atter det saarede forpinte Udtryk - saa gaar hun beslutsom ad en Dør til Sideværelset -

69.

Godsejerens Værelse. Paa et Skrivebord staar et Portræt af Ellis Moder. Elli ind - gaar hen til Skrivebordet og tager Billedet i Haanden, betragter det.

70.

Nærbillede af Portrættet - en ung Kvinde der svagt ligner Elli. Paa Billedet er skrevet: Til min elskede Husbond - mine Drømmes Helt.

71.

Elli ved Skrivebordet. Hun smiler bittert frem for sig - saa tager hun langsomt Billedet ud af Rammen. Billedet to-
ner bort.

72.

Tekst: Først hen mod Aften den næste Dag kom Godsejer Langfeld tilbage fra Monte Carlo.

Hall i Villa Athénée. Elli sidder ved Havedøren og søger forgæves at samle sine Tanker over en Roman, som hun har i Haanden, da Godsejeren kommer ind og gaar hen til hende.

73.

Ved Døren til Haven. - Godsejeren hilser med paatagen Ro og forceret Munterhed paa Datteren, - men hendes ligesom forstenede Udtryk gør ham tavs og forlegen. - Elli ser alvorligt paa ham og siger bittert:

Tekst: For Mors Skyld burde Du have forskaanet mig for den pinlige Scene i Gaar?

Faderen ser et Øjeblik ned - tager sig saa med en Viljeanspændelse sammen og siger:

Tekst: Det var Dig selv, der var Skyld i det, Elli ... den Maade, Du behandlede Madame Ducocq - Din tilkommende Stedmoder paa?

Elli er pinlig overrasket: "Far, det er da vel ikke dit Alvor?" Han nikker bekræftende: "Jo, det er lige, hvad det er?"

Elli brister i Graad og styrter ud i Haven. Faderen ser ærgerlig og irriteret efter hende.

Ved en Fontæne i Villaens Have. - Elli kommer løbende - synker hulkende sammen paa en Bænk.

Udenfor et italiensk Værtshus i Monaco. Det er hen mod Aften. Morten, der sidder ved et lille Bord, tager de sidste Mundfulde af sit beskedne Maaltid og skyller dem ned med en god Slurk Vin. Han tager en gammel Snadde op af Lommen, tænder den og fordyber sig i en Avis, som ligger paa Bordet, en Notits vækker hans Opmærksomhed:

Tekst: (Afblandet Del af Avisnotits) DEN STORE RADHPURRUBIN FORSVUNDET - ANTAGELIG STJAALET! MAHARAJAEN BETALER 10000 £ FOR DENS TILVEJEBRINGELSE.

Maharajaen af Radhpur, den umaadelig rige indiske Nabob, hvis Ankomst til Rivieraen vakte saa stor Opmærksomhed, var i Gaar saa uheldig at miste den store Rubin, som

Morten afbryder sig i sin Læsning, stikker Haanden i Lommen og fisker Rubinen op. Han betragter den et Øjeblik med Undren, og med et tilfreds Grin læser han saa videre i Avisen. Pludselig faar hans Ansigt et forskrækket Udtryk:

Tekst: (Afblandet Fortsættelse af Avisartiklen) Uanset Stenens fabelagtige Værdi, er Tabet af den en højst alvorlig Sag for Fyrsten, da den i Radhpur betragtes som hellig og som et Insignium paa Fyrstens høje Rang. Ifølge Sagnet bringer den i urette Hænder uvægerlig sin Indehaver i Ulykke, hvad der ogsaa har holdt Stik ved tidligere Lejligheder, hvor Radhpurs Hersker har mistet den.

Morten standser i sin Læsning, tager Stenen i Haanden og kigger ubehagelig berørt paa den. Han læser saa videre:

Tekst: (Afblandet Fortsættelse af Avisartiklen) En Seapoy stjal saaledes Edelstenen fra den nuværende Maharajas

Farfar, og da Tyven efter at være ramt af en Række Ulykker blev paagrebet, stillede den harmfulde Hersker Valget imellem at lade sig søndertrampe af Fyrstens Stridselefanter eller lade sig kaste i Dammen med de hellige Krokodiller. Han undgik dog at træffe det vanskelige Valg, da han døde af Forskrækkelse med det samme.

Morten betragter gysende Stenen endnu engang og falder i Tanker.

76.

Ved Fontænen i Villa Athénées Have. Det er Aften og Maanen skinner. Elli sidder paa en Marmorbænk - hensunken i Fortvivelse. Kuno kommer, ser sig søgende om, opdager den unge Pige og gaar hen til hende. Han udbryder bestyrtet: "Hvad er der i Vejen, Elli?" Hun betragter ham koldt og søger med en Viljensanstændelse at tage sig sammen.

77.

Ellis Soveværelse med den aabne Dør til Altanen. Værelset ligger i Halvmørke og Maaneskin. To indiske Tjenere svinger sig med mægtige Blomsterkurve i Armene over Altanens Rækværk, spejler ind ad Døraabningen og gaar saa ind i Værelset.

78.

Ved Fontænen i Haven. Kuno har sat sig ved Siden af Elli paa Bænken. Han taler indtrængende til hende:
Tekst: Elli. Jeg elsker Dig! Kunde jeg gav jeg Dig al Verdens røde Roser - saa Du glemte Dine Sorger!
Elli svarer ikke, men ser med et lidt forundret ganske svagt ironisk Udtryk op paa ham -

79.

Ellis Sovevarelse. Tjenerne dækker Værelset med Roser.

80.

Ved Fontænen i Haven. Kuno griber hendes Hænder og taler varmt og indtrængende til hende, men hun gør sig fri og siger:
Tekst: Jeg er bange for, at Din Kærlighed til det røde Guld
er større end Din Kærlighed til

Kuno vil protestere, men hun rejser sig og gaar, idet hun med en Haandbevægelse betyder ham, at hun ikke ønsker hans Følgeskab. Han ser skuffet efter hende.

81.

Ellis Sovevarelse. Elli kommer ind, ser til sin Overraskelse, at Sengen og Gulvtæppet omkring denne er overstrøet med Roser. Som bedøvet indaander hun et Øjeblik Blomsterduften og staar hensunken i Drømmerier. Pludselig faar hun Øje paa et Brev, der er stillet op mod den elektriske Lampet paa Natbordet. Hun tager det, bryder det, tænder Lampen og læser hurtigt:

Tekst: (Abl. Del af Brev med Maharajaens Skrift) og jeg kan ikke vende tilbage til mit Land uden at have faaet Lejlighed til at træffe Dem - alene. Mit Ønske er paatrængende og ubeskedent - men mød mig Klokken 12 i Nat ved den gamle Ruin paa Odden ved Havet.

Af Ellis Spil forstaar man, at hun lige til at begynde med tager Afstand fra Tanken. - Hun sætter sig paa Sengekanten, og hendes Udtryk røber, at hun begynder at føle sig fristet til at følge Kaldelsen.

82.

Hjørne af et østerlandsk indrettet Gemak. Maharajaen sidder med korslagte Ben paa en indisk Divan, og foran ham ligger

den gamle Læge paa Knæ bøjet over en stor Krystalkugle. Under denne brænder et Røgelseskar, og under den gamles Besværgelser bliver Røgen tættere og tættere og skjuler til sidst hele Kuglen. Maharajaen følger med spændte Miner Ceremonien. Lægen løfter besværgende Hænderne over Kuglen, og Røgen paa dennes ene Side spredes. De to Mænd ser ned mod Krystallet.

83.

Nærb. af Krystalkuglen. De Taageskyer, der indhyller denne, spredes og i Glasset toner Ellis Værelse frem. Den unge Pige sidder paa Sengekanten som i forrige Billede - som Offer for modstridende Følelser. - Hun kaster endnu et Blik i Maharajaens Brev - og hendes Ansigt faar et drømmende Udtryk.

84.

Del af det østerlandsk indrettede Gemak. - De to Mænd ser op fra Kuglen, og deres Blikke mødes. Den gamle Læge hvisker med et overbevisende Nik:

Tekst: Hun kommer!

Maharajaen nikker tilfreds, - Lægen fortsætter Besværgelsesceremonien - lidt efter indhylles Krystalkuglen i Røgelsesdampe, og da disse spredes, lyser Krystallet koldt og tomt som tidligere. - Afblænding.

85.

Tekst: Da Midnatstimen var inde - - -

Opblænding af Maharajaen ved en gammel Klipperuin, neden for hvilken Middelhavet skyller. - Han staar med korslagte Arme og ser i spændt Venten op mod Stranden. Hans Ansigt klarer op, da han ser Elli komme - og han trykker hendes Haand, som hun med et undrende og spørgende Blik rækker ham. Han takker hende, fordi hun er kommen - faar hende til at tage Plads paa Murkanten og sætter sig ved Siden af hende.

Paa Murkanten. Han ser paa hende med sit fascinerende Blik - og undergivet den Fortryllelse, der strømmer ud fra ham, møder hendes Øjne hans. Hun sukker let. Han siger:

Tekst: (om Forskellen mellem Østens og Vestens Kærlighed)
Hun smiler begejstret og betaget, og han fortsætter:

Tekst: Jeg elsker Dem - bliv min Gemalinde og følg mig til
det Drømmeland i Østen, der er mit Rige!

Hun ser paa ham - endnu mere fascineret end før - faar kun med Anstrængelse taget sig saa meget sammen, at hun kan ryste paa Hovedet: "Det er umuligt." Men pludselig kommer hun i Tanke om noget.

Nærb. af Elli, hvis Ansigt præges af dyb Fortvivlelse. Hun tænker paa Faderens Ord om Madame Ducocq som hendes fremtidige Stedmoder, - og hun fatter sin Beslutning.

Murkanten ved Ruinen. Elli ser med fugtige Øjne paa Fyrsten og udbryder heftigt:

Tekst: Ja, ja før mig bare herfra - langt bort fra denne
Verden, hvor alt er Løgn og Bedrag!

Fyrsten smiler triumferende, drager den unge Pige ind til sig og kysser hende. Krampagtigt hulkende trykker hun sig haardt ind til ham. Afblænding. -

Tekst: Den næste Dag havde Morten i adskillige Timer kredset om Maharajaens Villa som Katten om den varme Grød,
da - - - -

Uden for Maharajaens Villa. - Morten lusker om herude, uden at kunne stramme sig op til at ringe paa. - Han hører et

Automobil nærme sig og kryber forfjamsket i Skjul bag et Buskads i Nærheden af Indgangsdøren til Villaen. - En af Maharajaens Biler standser uden for Villaen, - den tilslørede Elli stiger ud og modtages af Abu og en indisk Tjener, der kommer ud fra Villaen. - Elli slaar Sløret en Smule til Side og giver Besked om sine Kufferter.

90.

Glimt af Morten, der maabende spejder frem fra Buskadset.

91.

Foran Villaen.- Abu bukker ydmygt - siger:

Tekst: Min høje Herre venter - om en halv Time vil alt være parat til Afrejsen! -

Elli nikker - og gaar ind i Villaen fulgt af Abu. - Bilen kører om til den anden Side af Villaen. Morten kommer frem fra sit Skjul, - klør sig eftertænksomt i Nakken.

92.

Del af Maharajaens Bibliotek.- Abu lukker den rejseklædte Elli ind og forsvinder saa igen. - Maharajaen, der har siddet beskæftiget ved Skrivebordet, rejser sig og gaar Elli i Møde. - Han drager hende ind til sig, kysser ømt hendes Hænder. Hun ser paa ham med Kærlighed i Blikket, - siger vemodigt:

Tekst: Far tog til Monte Carlo for 1 Time siden, - og jeg slap af Sted uden nogen saa mig?

Fyrsten nikker, - tager den unge Pige i sine Arme og kysser hende ømt.

93.

Foran Indgangsdøren til Maharajaens Villa.- Morten staar tvivlraadig, - skyder saa Hjertet op i Halsen og ringer paa.-

En indisk Tjener aabner Døren og ser mistænksomt paa den afrakkede Sømand, men da denne stammende har forklaret sit Erinde, lukker Tjeneren ham ind.

94.

Hall i Maharajaens Villa. - Tjeneren ind med den forfjamskede Morten. Tjeneren gaar hen til Abu, der staar herinde og giver nogle andre Tjenere Ordre. Da Abu hører, hvad den fremmede vil, gaar han hen til ham og udspørger ham.

95.

Del af Maharajaens Bibliotek. - Maharajaen fører Elli hen til en magelig Stol, beder hende vente et Øjeblik, medens han gør nogle Breve færdig. Hendes Opmærksomhed fanges af et stort Billede af Fyrsten, - der pryder Forsiden i en Avis, som ligger paa et Rygebord i Nærheden. - Hun tager Avisen, - læser: Tekst: (Den sidste Del af Avisartiklen, som Morten læste i Bill. 75. - om Elefanterne og Krokodillen)

Elli gyser let - smiler saa. Abu kommer ind og fortæller, at der er en fremmed Sømand, som har fundet den forsvundne Rubin. - Maharajaen bliver stærkt interesseret - han fører Elli med et Par undskyldende Ord hen til en Dør, der er dækket med et Drapperi, og som fører ind til de indre Værelser. - Han beder hende vente et Øjeblik derinde i Sideværelset, medens han gør sig færdig med den fremmede.

96.

Del af Hallen. Morten gaar og venter. Pludselig faar han Øje paa en mægtig, udstoppet Krokodille ved Siden af Kaminen. Han farer rædselsslagen sammen og ser gysende frem for sig. Han synker ned i den nærmeste Lænestol, - tørrer Sveden af Panden, - rejser sig igen med en Mine, som om han tænkte paa at flygte, men i det samme faar han Øje paa den unge Danserinde

(Kora), der kommer ned ad Trappen fra 1' Sal. Han strammer sig op, kigger betaget paa Pigebarnet, der er standset paa et af de nederste Trin - Morten drister sig til at gaa hen til hende.

97.

Nærb. af Morten og Kora. - Han ser beundrende paa hende, stryger hende kærtegnende over Armen, og hun finder sig genert i hans Galanteri! - Men pludselig bliver hun urolig: Der kommer nogen?

98.

Hall'en. - Kora løber hurtigt bort, og i det samme kommer Abu fra Biblioteket og betyder Morten, at han skal følge ham. Modstræbende gør Sømanden det.

99.

Hallen, foran Døren til Biblioteket. - Abu og Morten kommer. Men pludselig standser den arme Sømand forfærdet. Han har faaet Øje paa to i Træ udskaarne Elefanter, der har Snablerne løftet til "Saalam", og som danner en Slags Ramme om Døren. Morten er helt lammet af Skræk, - gør en Bevægelse, som om han vilde flygte, men faar i det samme et Puf i Retning af Biblioteksdøren - af en Tjener, der staar bagved ham. - Abu og den forfjamskede Sømand forsvinder ind bag Drapperierne, der dækker Døren.

100.

Maharajaens Bibliotek. - Abu og Morten ind. Maharajaen, der sidder ved Skrivebordet, betyder den dirrende Morten, at han skal komme nærmere.

101.

Ved Skrivebordet. - Fyrsten retter et Spørgsmaal til Morten, der nervøst og stammende begynder at forklare om sit Fund. Han tager Rubinen frem, vikler den ud af det Silkepapir, han har pakket den ind i, og rækker den til Fyrsten, idet han siger forfjamsket:

Tekst: Har ærlig og redelig fundet den - i Casinoets Park -
og naar jeg nu afleverer den kan der vel aldrig blive
Tale om Ulykker og Krokodiller og Elefanter?

Fyrsten smiler og nikker beroligende, rejser sig og giver Abu Ordre til at udbetale Findelønnen. Han nikker venligt Farvel til Morten, der meget ærbødigt besvarer hans Afskeds- hilsen og gaar.

102.

Biblioteket. Fyrsten gaar ind i det Sideværelse, som han lukkede Elli ind i. Abu sætter sig ned - finder et Checkhæfte frem - begynder at skrive. Nu ser han pludselig op paa Morten - med et snu og ubehageligt Udtryk. Skriver atter og rækker saa Morten Checken - som denne skælvende tager og læser.

103.

Nærbillede af Checken i Mortens Haand. Checken danser i Haanden paa ham - og det eneste der er tydeligt er Tallet 10.000 £ - der bliver større og større og tilsidst dækker hele Checken.

104.

Biblioteket. Morten tumler forvirret ud. Abu ser med et lurende Smil efter ham. Afblanding.

105.

Opblænding af Parkvej bag Maharajaens Villa. Maharajaens Bil staar og venter - Fyrsten følger den tæt tilslørede Elli ud til Bilen. De tager Plads i Bilen, der kører.

106.

Parkvej i Udkanten af Nizza. Bilen kører hurtigt forbi. Afblænding.

107.

Opblænding af Indgangen til et mondant Hotel i Monte Carlo. Godsejeren kommer med en Buket Roser i Haanden - retter et Spørgsmaal til Portieren, som staar i Døraabningen. Manden peger ind mod Vestibulen, Langfeld nikker og gaar ind.

108.

Madame Ducocq' Værelse. Mange Hattæsker, Kufferter - Reklamebilleder, halvvisne Blomsterbuketter giver Atmosfæren. Madame er selv i tilladeligt Neglige - og hun og hendes Partner er ivrigt optaget af at vurdere de Smykker, der repræsenterer Godsejerens Gavmildhed.

109.

Hotelgang med Døren til Madames Værelse. Godsejeren kommer vil banke paa - hører Stemmer - han lytter ubehagelig overrasket.

110.

Nærbillede af Partneren og Madame. Partneren er lige færdig med at undersøge et Perlecolle med en Lup - siger tilfreds: Tekst: Jeg skulde tage meget fejl - om den danske Idiots Kærlighedsgaver ikke indbringer os mindst 200.000 Franc? Madame kysser ham overstadigt.

111.

Hotelgangen udenfor. Godsejeren river med et fortrukket Ansigt Døren op.

112.

Madames Værelse. Langfeld hurtigt ind - gaar forbitrét frem i Stuen, vil dirrende af Raseri kaste sig over Partneren - der overlegent fejer ham til Side. Madame faar et hysterisk Anfald - Partneren gaar roligt hen til Ringeapparatet - nærmer Fingeren til Klokken - og siger kort og bestemt:

Tekst: Hvis De vil undgaa Skandalen - saa vil jeg raade Dem til at forsvinde snarest!

Godsejeren ser tvivlraadig paa ham - paa Madame Ducocq - og igen paa Partneren, saa hugger han Rosenbuketten i Gulvet - og tumler forvirret ud - Partneren ler overlegent - laaser Døren gaar over til Madame - der kølent flyver i hans Arme.

113.

Foran Indgangen til en mondæn Fortovsrestaurant. Morten staar med en lakkersulten Mine og studerer et Menukort, der hænger i Indfatning ved en Pille. Han konstaterer at han har Checken i god Behold og gaar saa ind.

114.

En mondæn Fortovsrestaurant. Sikker og overlegen baner Morten sig Vej til et ledigt Bord, sætter sig ned - og giver sig grundigt til at studere et Spisekort, som Tjeneren tøvende har givet ham. Han afgiver en større Ordre og lægger ikke Mærke til, at den stadige tvivlraadige Tjener gaar hen til Restaurantens Inspektør, der har nærmet sig -

115.

Nærbillede af Morten, der sidder i en Lyksalighedens Rus ved

Tanken om alle de Herligheder, der venter ham. Han stirrer frem, ser Bordet, paa hvilket der toner et Utal af lækre Retter frem, - men pludselig vækkes han op af sine Drømmerier ved, at en Haand lægger sig kraftigt paa hans Skulder Retterne toner væk fra Bordet og Morten ser forfjamsket op.

116.

Del af Restauranten ved Mortens Bord. Det er Restaurantens Inspektør - der har vækket Morten og som vil forhøre Morten om denne har Penge at betale med - med en overlegen Mine rækker Morten ham Checken.

Tekst: (Check paa 10.000 £ betalbar til Morten Præstegaard personlig i Statsbanken i Radhpur.) Inspektøren smiler spydigt og erklærer, at Radhpur ligger for langt til, at han har Tid til at hæve Checken. Morten studerer forfjamsket Checken - protesterer - men bliver stille lempet ud af to haandfaste Tjenere.

117.

Hallen i Villa "Athénée" Kuno sidder nervøs og utaalmodig og venter, da Godsejeren - præget af de sidste Oplevelser - kommer ind ad Hoveddøren. Kuno skynder sig ham i Møde siger ophidset:

Tekst: Ved Du, hvor Elli er? Der er ingen af Pigerne, der har set hende hele Aftenen!

Godsejeren ryster træt paa Hovedet, men Kunos Uro paavirker ogsaa ham, og sammen gaar de op ad Trappen til 1ste Sal.

118.

Ellis Værelse. Kuno og Faderen ind - ser de aabentstaaende Kommodeskuffer, gribes af bange Anelser. De finder et Brev, der er stillet op paa et iøjnefaldende Sted, Godsejeren bryder det og læser:

Tekst: (Afbl. Del af Brev med Ellis Skrift.) og det er mig umuligt at blive her og være Vidne til den Haan, som Du ved Din Optræden viser min Mors Minde. Hvor jeg rejser hen, faar Du ikke at vide nu, da jeg ikke vil hindres i at udføre en Beslutning, der alligevel er urokkelig. Lev vel?

Elli.

Godsejeren er helt lammet, stirrer frem for sig med et brudt, tilintetgjort Blik og synker saa ned i en Stol, idet han rækker Brevet til Kuno, der fortvivlet løber det igennem. Afblending.

119.

Tekst: Den fattige Millionær.

Promenade i Nizza. Morten kommer stille og elendig forbi en Kastaniesælger - standser.

120.

Nærbillede af Morten og Kastaniesælgeren. Mortens Tander løber i Vand - han vil købe nogle Kastanier - men Manden forlanger Penge først - Morten rækker ham med en usikker Mine Checken og siger:

Tekst: Skal vi bytte ligeover - jeg har ikke faaet Mad i 3 Dage!

Manden kaster et Blik paa Checken, men viser ved alle Tegn paa Foragt Tilbudet fra sig. Morten gaar nedtrykt videre.

121.

Foran den Fortovsrestaurant. Morten før er smidt ud af. Morten kommer modløs vandrende, ser Kuno stige ud af en Bil og forsvinde ind i Restauranten. Der tændes Haab i Mortens Bryst.

122.

Ved et Bord i Fortovsrestauranten. Godsejeren - der gør et ældet og mismodigt Indtryk - sidder med en Kop Kaffe og et stort Fad med Kager (der er under et Fluenet) foran sig.

Kuno kommer, sætter sig træt og siger skuffet:

Tekst: Alle Eftersøgninger har været forgæves. Intet Spor af Elli er fundet!

Godsejeren modtager Meddelelsen med et fortvivlet Udtryk.

123.

Fortovsrestauranten. Morten baner sig forsigtig Vej, stadig skævende urolig til Inspektøren og de Tjenere, der førte ham ud.

124.

Godsejerens Bord. Morten redder sig hen til Bordet - hilser paa Kuno og siger:

Tekst: Undskyld jeg igen maser mig paa Kaptajnen, men De kan maaske hjælpe en Millionær, der ikke har Fem Øre kon-
tant!

Han finder Checken frem, rækker den til Kuno, der med en Haandbevægelse faar ham til at sætte sig ned - medens han selv studerer Checken - Morten sætter sig, skaver til Kagerne og beder forsigtigt Godsejeren om Tilladelse til at spise en. Med en large Haandbevægelse giver Godsejeren Tilladelsen og Morten tager en Kage, spiser derefter nok en o.s.v.

Kuno har nu læst Checken, ser over paa Morten og spørger, hvor han har faaet den fra. Gumlende paa Kagerne, forklarer Morten Sagen.

125.

Nærb. af Morten, der gumler og forklarer. Han slutter med at sige:

Tekst: Om han er go' nok for de Penge, ved jeg ikke, men det maa da den unge Dame vide, jeg forleden saa Kaptajnen med i Monte Carlo ... Hun kendte ham, - for hun kom der, den Aften, jeg var der - lige før han rejste!

126.

Ved Godsejerens Bord. - Kuno bliver stærkt interesseret og forhører Morten, der villig forklarer. - Godsejeren sidder hensunken i sine egne Tanker, da Kuno lægger sin Haand paa hans Arm og siger:

Tekst: Jeg tror, vi har et Spor nu, Onkel - og det fører til Radhpur!

De tre Mænd begynder at lægge Raad op. - Afblanding.

127.

Tekst: Radhpur, Solens By - Østens Spejl.

Opblending af den mægtige Portal, der fører ind til Paladsgaarden. - En stor Skare Soldater, Hoffolk, Tjenere og Slavinder er forsamlet, og de modtager Maharajaen og Elli, der kører ind i Paladsgaarden i en mægtig Rejseauto, med Jubel- og Hyldestraab. - Efter Fyrstens Bil følger andre Biler med Abu, Lægen samt med Tjenerskabet fra Nizza og Bagagen.

128.

Del af Slotsgaarden med Maharajaens Bil. - Fyrsten hjælper Elli ud af Bilen og overgiver hende saa med et Par Ord til Abu, der skyndsomst er kommen til, og nogle Slavinder. - Abu fører Elli hen til en Port i Sidefløjen, gennem hvilken de kommer ind i Parken, Maharajaen selv gaar ind i Hovedfløjen.

129.

Parken med en særlig afspærret Del, inden for hvilken der ligger en idyllisk Pavillon. - En Inder (evt. den gl. Gartner) aabner Gitterdøren, der fører ind til den afspærrede Del, og lukker Elli, Abu og Slavinderne ind.

130.

Gemak i Ellis Pavillon. - Værelset udstyret i en simile-europæisk Stil. Abu fører Elli ind, - overgiver hende i et Par Slavinders Hænder, hilser ærbødigt gaar. - Slavinderne - af hvilke den ene er Kora - viser den unge Europæerinde en pragtfuld indisk Silkedragt.

131.

Del af Gemak i en Fløj til Paladset. - En bleg, mørkhudet ca. 30-aarig Kvinde, der er pragtfuldt klædt, ligger udstrakt paa en Divan. En Slavinde, der har staaet nede ved Portalen, kommer ind og fortæller om den europæiske Kvindes Ankomst. Hun udbryder forbitret:

Tekst: En europæisk Kvinde, siger Du? Han maa dog betænke, at
jeg - skønt lam og syg - dog er hans første Hustru - - -
(Fyrstinde Sirwana.....)

132.

Nærb. af Fyrstinden, der - idet hun peger ud mod det aabne Skydevindu til Tagterrassen udenfor - tilføjer:

Tekst: - - - og Moder til Tronarvingen?

(Prins Omrah.....)

133.

Del af Tagterrassen. En ca. 9-aarig Dreng i let, hvidt Tøj af kostbart Stof leger med en Panterunge (evt. en lille Jagtleopard)

134.

Del af Gemak i en Fløj til Paladset. Fyrstinden vender sig igen mod den levantiske Pige, der fortsætter sin Beretning.

135.

Ellis Gemak i Pavillonen. Elli har nu ombyttet sine europæiske Klæder, som et Par Slavinder lægger ned i et stort Ibenholtskrib, med en pragtfuld indisk Dragt. Et Par andre Slavinder pryder hende med Smykker: Arm- og Fodringe osv. Slavinderne, der lagde Klæderne i Ibenholtsskrinet, bærer dette ud.

136.

Maharajaens Arbejdsværelse i Paladset. Rummet europæisk udstyret men med et stærkere Anstrøg af Østerland end Fyrstens Bibliotek i Middelhavs-Villaen. - Fyrsten sidder ved Skrivebordet, der flyder med Dokumenter og Regeringsakter, hører paa en hvidskægget Ministers Foredrag, da en Tjener kommer ind og siger noget. Fyrsten nikker, faar Ministeren til at holde inde med Foredraget og vender sig mod Døren, ind ad hvilken Tjeneren lukker de to Slavinder med Skrinet med Ellis Klæder. De sætter det foran Fyrsten, der et Øjeblik undersøger Indholdet for saa at give en Ordre og rejse sig. Slavinderne bærer Skrinet hen til et stort, vægfast, kunstfærdigt beslaaet Skab. Maharajaen gaar hen til Skabet.

137.

Ved Skabet. Maharajaen rækker Tjeneren en kunstfærdigt forarbejdet Nøgle, og Inderen aabner Skabet, i hvilket der staar et stort Skrin med Juveler. Fyrsten tager en Haandfuld Smykker op, lader dem glide mellem sine Fingre og udvælger et Halsbaand med mægtige Perler og stikker det i Lommen. Paa et Vink fra ham sætter Slavinderne Ibenholtsskrinet ind i Skabet og gaar. Tjeneren laaser Skabet og giver sin Herre Nøg-

len tilbage.

138.

Maharajaens Arbejdsværelse. Fyrsten gaar tilbage til Skrivebordet, affærdiger Ministeren med et Par naadige Ord og gaar selv ud.

139.

Ellis Gemak. Elli staar og ser sig i et stort Spejl, medens Slavinderne fæstner et stort Slør paa hendes Hoved. Døren gaar op, og Fyrsten kommer ind. Elli vender sig hurtigt om og trækker uvilkaarligt Sløret for Ansigtet. Paa et Vink fra Maharajaen trækker Slavinderne sig tilbage. Elli drager undselig atter Sløret til Side, - Fyrsten staar et Øjeblik som blændet af hendes Skønhed, gaar saa hen til hende - lægger Perlehalsbaandet, han tog i Smykkeskrinet, om hendes Hals.

140.

Nærb. af Maharajaen og Elli i Ellis Gemak. Med et Smil, der lyser af Kærlighed og Taknemlighed, trykker hun sig ind til hans Bryst. Han løfter hendes Ansigt op mod sit, ser beundrende paa hende og kysser hende ømt.

141.

Fyrstinde Sirwanas Gemak.- Slavinderne bærer deres Herskerinde hen foran et stort aabent Vindu, der er indrammet af Søjler, og gennem hvilket hun kan se ud i Parken og ud over Tagterrassen, til Ellis Pavillon. Pludselig er der noget, der fanger hendes Blik, og hun stirrer over mod Balkonen.

142.

Kikkertbillede af Tagterrassen uden for Ellis Gemak. Fyrsten kommer ud paa Terrassen med Elli under Armen. Han fører hen-

de hen til et stort forgyldt Bur med tropiske Fugle - og hun ser henrykt paa Fuglene. Fyrsten lægger smilende Armen om hendes Liv og peger ud over den herlige Park nedenfor.

143.

Foran det aabne Vindu i Sirwanas Gemak. - Fyrstinden synker hulkende tilbage i Puderne.

144.

Tagterrassen uden for Ellis Gemak. Fyrsten ser kærligt paa Elli, bøjer sig ned over hende og spørger hende, hvad hun synes om hans Rige. Hun besvarer hans Blik med Øjne, der straalere af Kærlighed:

Tekst: Her er jo et jordisk Paradis, og med Dig ved min

Side - - -

Han nikker triumferende og fører hende tilbage til Gemakket.

145.

Del af Sirwanas Gemak. - Fyrstindens spinkle, udtærede Skikkelse skælver under den voldsomme Hulken, da Prins Omrah kommer hen til hende og uroligt spørger, hvorfor hun græder. Hun trykker ham hæftigt ind til sig og siger:

Tekst: Din Far er forhekset af en hvid Kvinde fra Europa -
og han har glemt os?

Drengens Øjne skyder Lyn af Had. Han kommer med et nyt Spørgsmaal, som Moderen lidenskabeligt besvarer. Afblænding.

146.

Tekst: Eftersom Tiden gik, var den unge, europæiske Kvinde, der levede i sin bestemte, afspærrede Del af Paladset, ikke fri for at finde en vis Lighed mellem Østens Paradis og det gyldne Bur, der holdt hendes Fugle fangne, men takket være sin Mands Kærlighed følte hun sig al-

ligevel lykkelig.

Opblending af Elli paa Tagterrassen foran Fugleburet. Hun ser drømmende paa Fuglene, medens hun lytter til en ung Slavinde, der sidder paa et Tæppe ved hendes Fødder og klimprer paa en Vina.

147.

Haremssalen. Kvinderne standser med de forskellige Beskæftigelser, de er optaget af, da Maharajaen kommer ind. De hylder ham jublende, og et Par af Kvinderne, der bader under Springvandet i Bassinet, faar travlt med at plukke nogle Blomster (Lotusblomster f.Eks.), der vokser i Vandet.

148.

I Bassinet i Haremssalen. De badende Kvinder vinker til Fyrsten - plukker flere Blomster.

149.

Del af Salen med Bassinet. Kvinderne i Bassinet kaster Blomster over Fyrsten, der smiler ligegyldigt og gaar videre hen mod Døren, der fører til Ellis Bolig.

150.

Ved Udgangen til Haven fra Haremssalen. Dørvogteren vil aabne Døren for Fyrsten, da Overeunukken med en yderst alvorlig Mine kommer hen til sin Herre og meddeler ham noget. Maharajaen nikker dystert og følger saa Eunukken tilbage.

151.

Haremssalen. Fyrsten passerer atter Salen og gaar sammen med Overeunukken ud ad Døren, der fører til Sirvanas Bolig.

152.

Del af Ellis Terrasse med Fugleburet.- Elli staar og fodrer Fuglene med et eller andet, kommer derved til at skubbe Laagen i Fugleburet op - og en af Fuglene flakser ud og bort. Kora skriger forskrækket op: Hun og Elli skynder sig ned i den Del af Parken, der hører til Pavillonens Omraade.

153.

Den lukkede Have, der omgiver Ellis Pavillon.- Elli og Kora kommer ned ad den Trappe, der fra Tagterrassen fører ned i Ellis Have, - men de kan ikke se noget til den bortfløjne Fugl. - En gammel Gartner kommer udefra med noget Haveværktøj paa Skulderen, tager en Nøgle frem og lukker Gitterdøren op. Han gaar ind og skal netop til at lukke den igen, da Kora løber hen til ham og siger i en ivrig Tone:

Tekst: Der er en af min Herskerindes Fugle, der er fløjet bort. Hjælp mig at se efter den!

Den gamle nikker villigt og forsvinder sammen med Kora ind i Parken, men glemmer at laase Laagen. Elli kommer nedslaaet, finder til sin Forbavselse Laagen aaben og gaar ud ad den.

154.

Del af Fyrstinde Sirvanas Gemak. Maharajaen sidder ved Fyrstindens Seng, og hun ser paa ham med store, bebrejdende Øjne. Han stryger hende mildt over Haaret, rejser sig og gaar hen mod Døren, fulgt af den gamle Læge, der helbredte Ellis Fod i Monte Carlo.

155.

Ved Udgangsdøren i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Fyrsten retter med en yderst alvorlig Mine et Spørgsmaal til Lægen, der svarer:

Tekst: Hvad er en Kvindes Liv andet end Løvet, der om Høsten

falder til Jorden - hun vil snart have udstrikt!
Fyrsten nikker tavs, gaar. Lægen gaar tilbage til Sengen.

156.

Ved Sengen. Lægen kommer hen til Sengen og begynder at tilberede noget Medicin ved at blande Indholdet fra forskellige Krukker og Flasker sammen. Fyrstinden sætter sig med Slavindens Hjælp op i Sengen, giver en Ordre, og Slavinden tager fra et Skrin, der staar ved Væggen mod den syges Hovedgærde, en tyk Pengepung frem og giver sin Herskerinde den, for saa - efter Ordre - hurtigt at trække sig tilbage. Med en underlig Glød i Blikket betragter Fyrstinden et Øjeblik Lægen, der sysler med sin Medicin, og beder ham saa komme nærmere. Han gaar hen ved Hovedgærdet, - Fyrstindens Øjne skyder Lyn af Had, og hun siger med lidenskabelig, om end mat Stemme:
Tekst: Randhi, skal jeg dø men hun leve og være lykkelig med ham?

Lægen kniber Øjnene sammen i djævelsk Forstaaelse. Sirvana tilføjer et Par Ord, idet hun henleder hans Opmærksomhed paa Pungen, der er fuld af Guldstykker. Lægen følger gridsk Retningen af hendes Blik og hvisker et Par Ord til Svar med et djævelsk Blink i Øjet.

157.

Gang i Haremsparken. Elli kommer, bliver staaende og ser ud til Siden. Et rørt Smil opklarer hendes Ansigt.

158.

Ved en Dam i Haremsparken. Prins Omrah staar helt ned ved Vandspejlet og ringer med en lille Sølvklokke. Dammens tamme Fisk, der kender Fodringssignalet, svømmer hen mod Bredden, og Drengen kaster Brødstykker ud til dem.

Gangen i Haremsparken. Elli staar lidt og følger med stigende Interesse Drengens Leg - skynder sig saa hen til ham.

Ved Dammen. Drengen fortsætter sin Leg uden at lægge Mærke til Elli, der kommer hen og stiller sig bag ham. Da han har kastet alt det Brød, han har i Haanden, vender han sig og faar derved Øje paa Elli. Hun tager smilende et Stykke Brød, som han har lagt fra sig et Stykke fra Vandspejlet, giver Drengen Halvdelen af det og begynder selv at kaste Resten ud til Fiskene. Omrah nikker naadigt, og under Skæmt og Latter fortsætter de Legen nogle Øjeblikke. Da Drengens Brød igen slipper op, vender han sig mod Elli:

Tekst: Hvem er Du egentlig? Besynderligt, at jeg aldrig har set Dig i Haremet!

Elli ler klingende:

Tekst: Jeg hører ikke til i Haremet! Jeg er Maharajaens Gemalinde!

Drengen studser, hans Øjne skyder Lyn af Harme, og han knytter Hænderne. Elli ser forbavset paa ham - men uden et Ord til Forklaring vender han sig om og styrter bort.

Del af Haremsgang. Omrah kommer løbende, - møder Maharajaen, der med et venligt Smil kalder ham hen til sig. Drengen gaar tøvende hen til Faderen, der mildt klapper ham paa Kinden. Den lille unddrager sig hæftigt Faderens Kærtegn, ser paa ham med et lynende Blik og siger:

Tekst: Far, jeg har set den Kvinde, der har forhekset Dig!

Fyrsten studser, spørger i en skarp Tone, hvad han mener.

Drengen peger i Retning af Dammen. - "Gaa straks ind til din Mor!" befaler Fyrsten, og Drengen adlyder, medens Faderen

gaar hen mod Dammen.

162.

Ved Dammen. Elli staar hensunken i Tanker, da Fyrsten kommer hen til hende og med en urolig Mine siger:

Tekst: Her bør Du ikke være, Elli - Du ved jo, at jeg for
Din egen Skyld helst vil holde Dig paa Afstand fra
Haremet?

Elli smiler, men bliver straks efter alvorlig og kommer med et Spørgsmaal. Maharajaen giver et undvigende Svar og fører hende bort fra Dammen.

163.

Ved Gitterporten til Ellis Del af Parken. Den gamle Gartner gaar fra den anden Side af Porten hen mod denne og vil laase den, da Fyrsten og Elli kommer. Gartneren slipper dem ind med en ærbødig Hilsen. Fyrsten ser strengt paa ham:

Tekst: Det er jo Dig, Hassan, der er ansvarlig for, at denne Port holdes aflaaaset?

Manden bekræfter det skælvende. Fyrsten rynker Panden i Vrede, tager en Fløjte frem og giver et Signal. Elli ser forbavset paa ham, og straks efter kommer et Par bevæbnede Parkvagter styrtende til. Med en Haandbevægelse mod Hassan siger Fyrsten:

Tekst: Før ham til Profossen og lad ham faa tyve Slag med Pisken?

Hassan kaster sig paa Knæ ved Fyrstens Fødder: "Naade, høje Herre!" Men Maharajaen ryster paa Hovedet.

164.

Nærb. af Elli, der bestyrtet hører Fyrstens Ordre.

165.

Ved Gitterporten. Elli staar maalløs, men da Parkvagterne slæber bort med Hassan, nærmer hun sig Fyrsten og vil sige noget. Han ryster afvisende paa Hovedet og fører hende videre i Retning af Paladset. Hun følger ham med en svag Gyssen.

166.

Vagtlokale i Paladset. De to Parkvagter kommer slæbende med Hassan og modtages af Profossen - en kæmpe stor Neger -, der sammen med en Vagtsoldat opholder sig herinde. Da Negeren bliver gjort bekendt med Fyrstens Ordre, nikker han djævelsk - finder en Pisk frem blandt sit righoldige Lager af Strafferemedier og vejer den i Haanden. I Mellemtiden har Parkvagterne bundet Hassan til en Træsøjle og blotter nu hans Ryg.

167.

Ved Trappen til Ellis Terrasse. Fyrsten og Elli staar ved Trappen, og hun bebrejder ham i en hæftig Tone hans haarde Adfærd mod Hassan. Han ser paa hende med et overbærende Smil:

Tekst: Det forstaar Du ikke, Elskede - jeg er Herskeren og
Herskerens Ord er Lov!

Hun betragter ham tavs - og han fører hende saa videre op ad Trappen.

168.

Vagtlokalet. Profossen tildeler Hassan de sidste Slag, - løser hans Baand, og den ulykkelige synker jamrende sammen ved Søjleens Fod og dækker sin mishandlede Ryg til med Skjorten. Med et Spark lader Negeren ham vide, at han har at forføje sig bort, - han rejser sig med Anstrængelse og vakler ud.

169.

Ved Sengen i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Prins Omrah sidder ved sin syge Moders Side - stirrer frem for sig med Fortvivlelse i Blikket.

170.

Lægens Værelse i Paladset. Den gamle Læge sidder paa et Tæppe foran et lavt Laboratoriebord og blander af forskellige orientalske Flakoner en Gift sammen, medens et djævelsk Smil spiller om hans Læber. Døren gaar op, og Hassan kommer ind. Lægen spørger med en ærgerlig Mine, hvad han vil. Gartneren blotter sin Ryg, viser Lægen den og siger:

Tekst: Forbarm Dig over mig og hjælp mig med en af Dine lægende Salver mod disse Afgrundens Pinsler!

Lægen retter et Spørgsmaal til Hassan, der forklarer og til sidst siger:

Tekst: - - - Forbandet være hende - den hvide Kvinde, for hvis Skyld jeg har maattet lide denne Forsmædelse og denne Smerte!

Han løfter truende sin knyttede Haand. Lægen rejser sig, betragter ham med et ondt Smil og siger saa stærkt betonet:

Tekst: Hvis jeg nu baade kunde skaffe Dig Hævn - og en stor Belønning!

Hassan ser paa Lægen: "Hvad mener Du?" - Lægen lægger Haanden paa hans Skulder og hvisker ham noget i Øret. Med Skadefryd i Blikket lytter Hassan til hans Ord.

171.

Del af Fyrstinde Sirvanas Gemak. Fyrstinden er faldet i en let Slummer. Hendes Søn ser kærligt paa hende - gaar saa hen til en Kiste, der staar ved den ene Væg.

172.

Ved Kisten. Drengen aabner Kisten, tager et Par kostbart
ciselerede Knive frem og prøver deres Skarphed i sin hule
Haand med Øjne, der flammer af Hævntørst. Pludselig hører
han Moderen røre paa sig, - han ser hen mod Sengen, stikker
den ene Kniv til sig og lader den anden falde ned i Kisten,
hvis Laag han lukker.

173.

Del af Fyrstinde Sirvanas Gemak. Fyrstinden er vaagnet af sin
Slummer og sætter sig ved en Slavindes Hjælp op i Sengen,
medens en anden fører den gamle Læge hen til hende. Paa et
Vink fra hende trækker Slavinderne sig tilbage, og Omrah,
der kommer hen til Sengen, faar ogsaa Besked om at gaa. Da
han er forsvundet, sætter Lægen sig ved Sengen og begynder
hviskende at forklare, medens Fyrstinden gysende og med vil-
de Blikke lytter til. - Afblænding.

174.

Tekst: Elli anede intet om de Farer, der truede hende ...
Opblænding af Ellis Gemak. - Elli og Fyrsten sidder paa en
Divan og ser paa Kora, der med myge Hoftebevægelser udfører
en orientalsk Dans til Accompagnement af en Vinaspillerske,
der sidder paa Gulvet ved Siden af hende. - Fyrsten siger
til Elli med et anerkendende Nik:
Tekst: Hendes Dans staar langt over Paladsets professionelle
Danserinders?
Elli nikker glad.

175.

Del af Sirvanas Gemak med det aabne Vindu. - Den dødssyge
Fyrstinde stirrer med en uhyggelig Glød i Blikket over mod
Ellis Pavillon. - Pludselig gør hun en Opdagelse, der fylder

hende med vild Glæde. Hun ser:

176.

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Hassan kommer med en underlig, ciceleret Kobberkrukke, op af hvis smalle Aabning en smuk, blomstrende Plante skyder. Han sætter Krukken paa Terrassens brede Rækværk og gaar med et djævelsk Smil om Læberne.

177.

Ved det aabne Vindu i Sirvanas Værelse. - Fyrstinden synker dirrende af Sindsbevægelse tilbage i Stolen. En af Slavinderne skynder sig at give hende noget opstrammende Medicin.

178.

Ellis Gemak. Kora danser stadig - men pludselig kommer Fyrsten i Tanke om noget, kaster et Blik paa sit Ur og rejser sig:

Tekst: Jeg maa forlade Dig i Dag, Elli - jeg har lovet at deltage i en Banket hos den engelske Resident?

Han kysser Elli til Afsked og gaar. Hun vender sig med nogle erkendtlige Ord til Kora.

179.

Haven til Pavillonen med Terrassen. - Omrah kravler over Gitterlaagen og naar lige at komme i Skjul bag Terrassens Mur, da Maharajaen kommer og lukker sig ud. - Da han er forsvundet, kaster Prins Omrah en spinkel Silkerebstige, han har med sig, i Vejret og faar den til at hænge fast ved en af Slyngplanterne. - Fra sin folderige Dragt tager han Kniven fra Kisten frem, anbringer den i Munden og begynder at klatre op ad Rebstigen med Øjne, der flammer af Hævntørst.

180.

Ved Vinduet i Sirvanas Gemak. - Fyrstinden rejser sig atter lidt op i Stolen og spejder over mod Pavillonen.

181.

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Prins Omrah, der stadig har Kniven i Munden, kommer til Syne ved Siden af Hassans Krukke. Han kommer tilfældig til at støde til Krukken, saa dennes Laag sammen med Blomsten falder af. En Cobra, der har været skjult i Krukkens Bund, rejser sig og svinger truende Hovedet frem og tilbage.

182.

Nærb. af Fyrstinde Sirvana ved Vinduet. Hun giver et Skrig fra sig af Rædsel og er ved at falde sammen, - men faar dog rettet sig op igen og spejder atter over mod Pavillonen.

183.

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Drengen stirrer som forstenet paa Slangen, hvis Hovedbevægelser bliver mere og mere truende. Fuglene i Buret flakser forvildet om mellem hinanden.

184.

I Døren fra Ellis Gemak til Terrassen. Elli og Kora kommer frem i Døren. Elli opløfter et Rædselsskrik - styrter hen mod Fugleburet.

185.

Ved Fugleburet. Slangen trækker Hovedet tilbage i Angrebsstilling - men i det samme kommer Elli styrtende og giver Krukken et Stød, saa den falder ned i Parken. Hun trækker den angstskælvende Dreng op til sig og han trykker sig græ-

dende ind til hende. Pludselig lyder der et Skrig nede fra Parken, og baade Drengen og de to Kvinder studser.

186.

Neden for Terrassen. Slangen, der har snoet sig op af Krukken, har bidt Hassan, der er kommen til for at se, om hans djævelske Plan er lykkedes. Han ligger nu i Krampetrækninger paa Jorden, omslynget af Cobraen.

187.

Ved Vinduet i Sirvanas Gemak. - Fyrstinden snapper efter Vejret - og synker saa bevidstløs tilbage i Puderne. Slaverne skynder sig hen til hende.

188.

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Elli har sat sig paa en Rørstol ved Siden af Fugleburet og taler trøstende til Prins Omrah, der grædende afslører sin Hævnplan:

Tekst: Jeg vilde dræbe Dig, fordi man sagde, at Du har taget Far fra min Mor!

Elli gribes af en frygtelig Anelse og retter et Spørgsmaal til Drengen, der svarer:

Tekst: Min Mor er Fyrstinde Sirvana, Maharajaens første Gemalinde, og jeg er hans Søn, Prins Omrah!

189.

Nærb. af Elli, der sidder som ramt af Lynet.

190.

Ved Fugleburet. Elli tager sig med Anstrængelse sammen, - kalder Kora hen til sig og siger med skælvende Stemme:

Tekst: Før Drengen til hans Moder, Kora!

Kora gaar med Prinsen, der sender Elli et taknemligt Blik.

Elli stirrer fortvivlet frem for sig og græder, som om hendes Hjerter skulde briste. - Afblænding.

191.

Tekst: Ved Midnatstid fik Elli et overraskende Budskab. -
Optoning af Del af Ellis Gemak. Elli sidder paa en Stol ved Lejet. Hun har Hovedet støttet i Haanden og er hensunken i mørke Tanker: Alle hendes lyse Haar er bristet! - Kora fører en af Fyrstinde Sirvanas Slavinder hen til hende, og denne siger efter at have hilst ærbødigt:

Tekst: Min Herskerinde er døende og bønfaller Dig om en
Samtale!

Elli nikker tavs og rejser sig, da Slavinden tilføjer:

Tekst: Du maa bytte Klæder; se mig, Fyrstinde, for at kunne
slippe forbi Vagten!

Elli nikker, og Slavinden tager den vide Kaabe af, som hun har kastet over sin Dragt.

192.

Ved Sengen i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Sirvana ligger uroligt og venter. Ved hendes Side sidder Prins Omrah med hendes Haand i sin.

193.

Indgangsdøren til Haremssalen fra Haven. Dybt tilsløret og indsvøbt i den Kaabe, som Sirvanas Slavinde overlod hende, passerer Elli sammen med Kora den søvnige Dørvogter. - Da Elli ser Salen, hun skal passere, giver det et Choc i hende, og hun standser - og slaar Sløret en Smule til Side.

194.

Haremssalen - med dens Mylder af letklædte Kvinder, af hvilke enkelte sover og andre fornøjer sig paa forskellig Maade.

195.

Nærb. af Elli, der bliver ubehagelig til Mode, og hvis Udtryk røber den Væmmelse, hun føler. Hun tager sig dog sammen, - dækker sit Ansigt med Sløret og gaar videre sammen med den uforstaaende Kora.

196.

Haremssalen. - Slavinden og Elli passerer Salen og forsvinder ud af en Dør, der fører til Sirvanas Værelser. - Haremskvinderne lader Spottegloser og Skældsord regne ned over dem.

197.

Fyrstinde Sirvanas Gemak. Med stigende Utaalmodighed afventer Fyrstinden Ellis Komme. Det banker paa Døren, og den Slavinde, der staar ved denne, lukker op, og Elli og Kora kommer ind. Den sidste bliver staaende ved Døren, hvorimod Slavinden fører Elli hen til den Syge.

198.

Ved Sengen. Elli ser med virkelig Deltagelse paa Sirvana, - sætter sig ved Sengen. Den syge løfter Hovedet op og begynder at tale.

199.

Portalen til Paladset. Fyrsten kommer i sin Auto, stiger ud og gaar ind i Paladset.

200.

Ved Sengen i Fyrstinde Sirvanas Gemak. Den syge har svært ved at tale siger til sidst:

Tekst: Jeg har nu fortalt Dig alt - kan Du tilgive mig?

Elli nikker, - svarer stærkt bevæget:

Tekst: Jeg har intet at tilgive, - det er jo mig, der - uden
at vide det - har gjort Uret mod Dig!
Den syge synker tilbage i Sengen.

201.

Ved Døren i Gemakket. Døren aabnes, og Fyrsten træder ind.
Han betyder Kora, at hun skal forholde sig tavs, og ser saa
hen mod Sengen.

202.

Ved Sengen. Sirvana griber famlende efter den grædende Omrahs
Haand, nærmer den til Ellis og fremstammer:
Tekst: Du er god - vær en Moder for min Søn!

203.

Nærb. af den døende Sirvana, der med et bønfuldende Blik, som
Døden begynder at sløre, ser paa Elli og Sønnen.

204.

Uskarpt Nærb. af Elli og Prinsen ved Sengen. Med et vemodigt
Smil trykker Elli Drengen ind til sig.

205.

Ved Sengen. Sirvana smiler lykkelig og synker sammen - død.

206.

Ved Døren i Gemakket. Fyrsten er dybt bevæget. Han tager sig
sammen og gaar hen mod Sengen.

207.

Ved Sengen. Fyrsten kommer hen til Sengen, Elli ser paa ham,
og deres Blikke mødes. Saa rejser hun sig, fører Prinsen
frem til Faderen og siger:

Tekst: Her er Din Plads og ikke hos mig!

Hun gaar hen til Døren. Fyrsten staar sønderknust med Haanden paa Sønnens Skulder. - Afblænding.

208.

Tekst: Efter denne Nat følte Elli, at der mellem hende og hendes Ægtefælle var en Kløft, som aldrig vilde kunne overskrides.

Optoning af Del af Ellis Gemak. Elli sidder paa en Divan, og foran hende staar Fyrsten, klædt i Jagtdragt, og taler indtrængende til hende:

Tekst: Som Traditionen i vort Land byder, blev Sirvana min Hustru, da vi endnu begge var Børn - det var ikke Kærlighed, men vore Forældres Vilje, der førte os sammen!

Elli ser uforstaaende paa ham og ryster misbilligende paa Hovedet. Han fortsætter med stigende Styrke:

Tekst: Har jeg ikke vist Dig, at Du er den eneste, jeg elsker - har jeg ikke givet Dig alt, hvad en Kvinde kan ønske sig?

Elli rejser sig og svarer med en skærende Haanslatter:

Tekst: Det maa Du ogsaa tage tilbage!

Hun river Perlekæden af sin Hals og kaster den til ham. Han ser bestyrtet paa hende, medens hun river sine andre Smykker af sig og kaster dem foran ham. Et Juvelskrin, der staar paa et lille Bord ved Siden af Divanen, tømmer hun ogsaa for dens værdifulde Indhold - og styrter saa Graaden nær, ud ad Døren til Terrassen. Fyrsten staar lamslaaet og tvivlraadig, - tager saa Smykkerne til sig og gaar.

209.

Haremssalen. Fyrsten kommer, omringes af de ærbødigt hilsende Haremskvinder.

210.

Nærb. af Fyrsten, der med Væmmelse ser paa Kvinderne. Der falder ham noget ind, og han tager en Haandfuld Smykker frem.

211.

Del af Haremssalen. Fyrsten kaster Smykkerne i Grams mellem Kvinderne, og de kaster sig under livlig Kamp over dem. Fyrsten smiler bistert, tager en ny Haandfuld Smykker frem og lader ogsaa Kvinderne slaas om dem. Et Par af Smykkerne havner i det store Springvandsbassin midt i Salen.

212.

Ved Bassinet. Nogle Kvinder kaster sig ud i Bassinet, - dykker efter Smykkerne.

213.

Del af Haremssalen. Med et Udtryk af Foragt følger Fyrsten Scenen mellem Kvinderne, - gaar saa.

214.

Ved Fugleburet paa Ellis Terrasse. Elli staar og rusker i Burets Gitter, som om det var Gitteret til hendes eget Fængsel. Prins Omrah kommer hen til hende: "Hvorfor er Du saa bedrøvet?" - Hun vender sig mod ham med fortvivlet Ansigt: Tekst: Jeg er saa ulykkelig - var jeg blot tusind Mile herfra!

Drengen ryster bebrejdende paa Hovedet:

Tekst: Men Du har jo lovet at blive her og være min Mor!

Elli smiler vemodigt, sætter sig paa Stolen ved Siden af Buret, trykker Drengen ind til sig og kærtegner ham ømt.

215.

Ved Portalen til Paladset. En Skare Jægere til Hest og to Elefanter med Taarn paa Ryggen venter. Fyrsten kommer, stiger op i Taarnet paa den ene Elefants Ryg - og Jagtselskabet sætter sig saa i Bevægelse. - Afblanding.

216.

Tekst: Et Par Timer senere standsede et Automobil i Nærheden af Paladset.

Opblending af Del af Palmelund. - En Bil standser, - Morten (der er mere soigneret og velklædt end tidligere) og Kuno stiger ud. - De gaar et Par Skridt frem, - kaster et Blik hen mod Paladsets Portal, og Kuno siger saa:

Tekst: Vi benytter altsaa Check'en som et Paaskud til at komme inden for Murene - og bruger saa vore Øjne og Øren!

Morten nikker, - og de to Mænd gaar hen mod Portalen.

217.

Ved Portalen til Paladset. - Morten og Kuno kommer, - standses af bevæbnede Vagter - og fremfører deres Erinde for Vagtkommandanten. Denne svarer med en beklagende Gestus:

Tekst: Hans Højhed Maharajaen er taget paa Jagt!

Kuno og Morten veksler et skuffet Blik, - saa faar den sidstnævnte en Ide og forklarer ivrigt:

Tekst: Er han - det gamle Orakel, som var med Fyrsten i Europa, og som ledede Forretningen - er han da til at faa i Tale?

Vagtkommandanten er ikke straks klar over, hvem Manden mener, - men pludselig gaar der et Lys op for ham. "Naa, - Abu?" - spørger han. Morten nikker: Ja, det kan nok passe! - Vagtkommandanten betyder de to fremmede, at de skal følge ham

218.

Del af Paladsets Gaard. - Vagtkommandanten fører Kuno og Morten ind ad Hovedindgangen til Paladset.

219. *= Gang indenfor Abus Værelse*

Hall i Paladset. - Her er nogle Tjenere og Vagtsoldater til Stede, - da Officeren kommer med Kuno og Morten. Han beder dem vente et Øjeblik.

220.

Del af Abus Værelse. Abu sidder fordybet i nogle Statspapirer, da Officereren kommer og meddeler ham, at der er to Europæere, der vil tale med ham. - Tøvende giver Abu Besked om, at de kan komme. Officeren gaar.

221. *(Lille Gang)*

Hall i Paladset. - Officeren kommer - betyder Kuno og Morten, at Abu venter dem. De gaar ind i Abus Værelse.

222.

Abus Værelse. - Officeren lukker Kuno og Morten ind. Abus Ansigt faar et gustent Udseende, da han genkender Sømanden, men han tager sig hurtigt sammen og spørger om de fremmedes Erinde. - Morten haler Checken frem og siger djærvt:

Tekst: Er det en Maade at behandle en ærlig Finder paa - at jage ham over det halve af Verdenskortet? Men nu vil jeg i al Fald ha' mine Penge?

223.

Del af Abus Værelse. - Abu tager sig en værdig Mine paa og erklærer, at han nok skal faa Pengene. Han strækker Haanden ud efter Checken, men Morten bringer Papiret i Sikkerhed bag sin Ryg og siger:

Tekst: Først Pengene paa Bordet, go'e Herre!

Abus Øjne faar et stikkende Udtryk, der dog straks forsvinder, - han beder de fremmede tage Plads et Øjeblik og gaar saa.

224.

Abus Værelse. - Abu gaar ud i Hall'en. Kuno og Morten ser paa hinanden: Han har vel ikke Rævestreger for, den gode Abu? - Paa et Vink fra Kuno sniger Morten sig hen til Udgangen til Hall'en og kigger ud mellem Drapperierne.

225.

Spejlbillede i et blankt Skjold, der hænger i Hallen. Med et lumsk og skadefro Udtryk hvisker Abu noget til Officeren, der nikker og vinker et Par Soldater hen til sig.

226.

Abus Værelse. - Morten lister med alle Tegn paa Skræk tilbage til Kuno og hvisker:

Tekst: Vi gør vist klogest i at forsvinde - der er Ugler i Mosen!

Kuno bider Læberne sammen, - ser sig om, - indser det er haabløst at slippe ud gennem Vinduerne, da der jo er Soldater i Paladsgaarden, - og skynder sig saa hen til en Side-dør, fulgt af Morten.

227.

Maharajaens Arbejdsværelse. - Kuno og Morten ind fra Abus Værelse - finder en lav Dør i en af Væggene og forsvinder ud gennem den.

228.

Gang i Paladset. - Kuno og Morten kommer, - gaar tøvende

videre.

229.

Abus Værelse. - Officeren kommer hurtigt ind i Spidsen for nogle Soldater, bag hvilke den lumske Abu gaar. - Almindelig Forbavselse, da man ser, at Fuglene er fløjet. - Abu skummer af Vrede, og paa hans Ordre iler et Par af Soldaterne tilbage til Hallen, medens Officeren og de andre gaar ind i Maharajaens Arbejdsværelse. Abu afventer spændt Resultatet.

230.

Paladsgang, der ender i en lav, kunstfærdig forarbejdet Dør. - Kuno og Morten kommer, - tager i Døren, men finder den laaset. - De ser raadvilde paa hinanden, - lytter, - og Morten presser saa Skulderen mod Døren og sprænger den.

231.

Del af Haremssalen. - Morten tumler hovedkulds gennem den sprængte Dør og ind i Haremssalen, hvor der opstaar Panik mellem Kvinderne. Kuno kommer ind fra Løngangen og stirrer forbavset ud over Salen. - Morten retter et Spørgsmaal til et Par af Kvinderne:

Tekst: Er der en hvid Kvinde - en ung, dansk Dame - her i Haremet?

Kvinderne ser underlig uforstaaende paa ham.

232.

Anden Del af Haremssalen. - Overeunukken faar Øje paa de fremmede og kalder altereret Vagten til: Grib dem, de for-mastelige!

233.

Del af Haremssalen, ved Løngangen. - Morten bombarderer

stadig Kvinderne med Spørgsmaal uden at faa noget Svar, -
siger saa hovedrystende til Kuno:

Tekst: Det er haabløst - de forstaar hverken det ene eller
det andet Sprog?

I det samme kommer Officieren og hans Vagtsoldater tilsyne
i Løndøren - og fra den anden Side kommer Haremsvagterne. -
Kuno indser, at Situationen er haabløs, lægger Armene over
Kors og lader sig rolig gribe. - Men Morten gør et voldsomt
Fremstød, vælter et Par Eenukker og sætter i Løb.

234.

Haremssalen. - Ved at sno og dreje sig samt ved at ekspedere
et Par af Forfølgerne ned i Bassinet, lykkes det Morten at
redde sig ud gennem Døren, der fører ud i Parken.

235.

Del af Parken. - Morten kommer løbende, standser forpustet
og kaster et Blik tilbage. Da han vil løbe videre, gør han
pludselig en uventet Opdagelse. Han ser:

236.

Ved Fiskedammen. - Kora sidder og fodrer Guldfiskene.

237.

Del af Parken, hvor Morten staar. - Han genkender den lille,
indiske Danserinde og skynder sig hen til hende.

238.

Ved Fiskedammen. - Morten stormer hen til Kora, der straks
bliver forskrækket, men som beroliges, da hun genkender ham.
Han retter hurtigt et Spørgsmaal til hende, og hun svarer
med et Nik:

Tekst: Ja, min Herskerinde er fra Europa ... Hans Højhed

Maharajaen kalder hende Elli ...

Morten nikker, - hører nogen nærme sig og kaster et Blik tilbage.

239.

Den Del af Parken, hvorfra Morten saa Kora. - Officeren og et Par Vagtsoldater kommer stormende.

240.

Ved Fiskedammen. - Morten tager Situationen med paatagen Overlegenhed, - hvisker til Kora:

Tekst: Lad Din Herskerinde vide, at vi er her!

Kora nikker, - Morten tænder sin Cigaret eller Pibe - og lader sig gribe af Soldaterne uden Protest. Han føres bort - og Kora ser med beundrende Blikke efter ham.

241.

Anden Del af Parken. - Nogle Soldater, der har Kuno mellem sig, staar og venter paa Truppen, der har fanget Morten. Da denne kommer, - marcherer begge Hold af Sted i Retning af Paladsgaarden.

242.

Ved Fiskedammen. - Kora stirrer efter Fangetransporten og skynder sig hen i Retning af Pavillonen.

243.

Ellis Værelse. - Elli sidder hensunken i sørgmodige Tanker, da Kora hurtigt kommer ind og altereret begynder at fortælle, hvad hun har oplevet.

Tekst: Det er to Danskere, der er kommen for min Herskerindes Skyld ...

Elli udspørger ivrigt Kora, der jo kun har lidt at for-

klare ... Elli grunder et Øjeblik - finder saa et eller andet Sted fra et Foto frem og viser Kora det.

244.

Fotografi af Kuno.

245.

Nærb. af de to Kvinder i Ellis Værelse. - Elli spørger ivrigt:

Tekst: Er det den ene af dem?

Kora nikker ivrigt: Ja! ... Elli stirrer frem for sig i stærk Sindsbevægelse.

246.

Det indre af et rundt, uhyggeligt Fangetaarn, i hvilket et sparsomt Lys falder ind gennem en smal, aflang Spalte i Muren, der tilmed deles af en tyk, rusten Jærnstang. Der er Spindelvæv i Krogene - raaddent Halm paa Gulvet, og alt, hvad der iøvrigt findes, er en snavset og sprukken Lerkrukke med Vand. - Kuno og Morten puffes ned gennem en Luge i Loftet. I denne ser man et Glimt af en Fangevogters brutale Ansigt, som imidlertid straks forsvinder, hvorefter Lugen lukkes til. Kuno bliver siddende paa Halmbunken, hvorimod Morten rejser sig og ser sig misfornøjet om i Fængslet. Han opdager Vandkrukken, tager en Slurk af denne, men spytter Vandet ud igen med alle Tegn paa Væmmelse:

Tekst: Det her er min Salighed ikke Whisky og Soda!

Han sætter sig ved Siden af Kuno i Halmen.

247.

Del af Ellis Værelse. - Elli sidder og skriver nogle Linier ned paa et Stykke Papir, lægger dette i en Konvolut og rækker denne til Kora:

Tekst: Sørg for, at det kommer Maharajaen i Hænde, saa snart han vender hjem fra Jagten. Før kan vi jo intet gøre!

Kora nikker og skynder sig ud. - Elli stirrer eftertænksomt frem for sig. - Afblænding.

248.

Tekst: Saa gik der 24 langsomme Timer - - -

Optoning af det indre af Fangetaarnet. Kuno og Morten sidder Ryg mod Ryg og blunder i Halmen, da pludselig Morten farer forfjamsket op og lytter. Han vækker Kuno: "Hvad er det for et Spektakel udenfor?" Kuno rejser sig interesseret, - de to Mænd raadslaar et Øjeblik, hvorefter Kuno stiller sig op neden under Murspalten og Morten klatrer op paa Ryggen af ham og kigger ud ad Spalten.

249.

Foran Portalen til Paladset. De to Elefanter, med hvilke Maharajaen drog paa Jagt, nærmer sig Porten fulgt af Jagtfølget.

250.

Det indre af Fangetaarnet. Morten ryster af Skræk og maa for ikke at falde ned fra Kunos Skuldre gribe fat om Jærnstangen i Murspalten. Som Svar paa den andens Spørgsmaal om, hvad der er i Vejen, svarer han stammende:

Tekst: Det er ude med os, Kaptajn - nu kommer de med Elefanterne?

Han faar med Besvær taget sig saa meget sammen, at han atter kan kaste et Blik ned paa Pladsen.

251.

I Paladsgaarden. - Maharajaen stiger ned fra Elefanten.

252.

Det indre af Fangetaarnet. Morten klatrer ned fra sit op-
højede Stade og siger skælvende:

Tekst: Og han selv - Maharajaen - er derude?

Kuno nikker roligt: "Naa, saa maa der vel komme en Løsning
paa Sagen?" Morten sluger en Klump og sukker hjerteskræende:
"Jo Tak, den Løsning kender jeg!"

253.

Hall'en i Paladset. - Ledsaget af Vagtkommandanten og et Par
Soldater kommer Maharajaen ind fra Paladsgaarden. - Kora,
der staar herinde, nærmer sig ham ydmygt og rækker ham Ellis
Brev. - Med let skælvende Haand tager Fyrsten det og gaar
hurtigt ind i sit Arbejdsværelse.

254.

Maharajaens Arbejdsværelse. - Abu lægger nogle Statspapirer
frem paa Arbejdsbordet og hilser krybende paa Maharajaen, der
kun værdiger ham et flygtigt Blik og bryder Ellis Brev. Han
læser:

Tekst: (Brev) Da jeg har bragt i Erfaring, at to Landsmænd af
mig er blevet kastet i Fangetaarnet, henstiller jeg
indtrængende til Dig nærmere at prøve deres Sag. Jeg
vil desuden gerne tale med Dig, saa snart det er Dig
belejligh.

Elli.

Maharajaen vender sig mod Abu og stiller ham et Spørgsmaal,
der lader til at komme ham noget paa tværs.

255.

Ved Skrivebordet. - Abu tager sig hurtigt sammen og siger
slesk:

Tekst: De to fremmede begik den Forbrydelse at trænge sig

ind i Haremet ...

Fyrsten rynker Brynene, betænker sig et Øjeblik og ringer saa paa en Sølvklokke, der staar paa Skrivebordet. - Abu gribes af en vis Engstelse.

256.

Maharajaens Arbejdsværelse. - Officeren kommer ind, - faar af Fyrsten en Ordre:

Tekst: Hent de to Fanger, der har trængt sig ind i Haremet? Officeren gør Honnør - gaar. Abu vil stille liste ud, men Maharajaen standser ham: Du bliver her! - Den gamle adlyder servilt.

257.

Det indre af Fangetaarnet. Lugen aabnes, Fangevogterens Ansigt kommer til Syne, han raaber noget ned til Fangerne og sænker en Rebstige ned til dem. Kuno klavrer op, fulgt af den skælvende Morten.

258.

Paladsets Hall. - Kora staar inden for Døren til Paladsgaarden og afventer spændt Begivenhedernes Gang, da Morten, der gør et meget sølle Indtryk, og Kuno føres ind. Da Sømanden faar Øje paa Kora, strammer han sig skyndsomst op, blinker muntært til hende - og forsvinder saa sammen med Kuno ind ad Døren til Arbejdsværelset.

259.

Maharajaens Arbejdsværelse. - Officeren lukker de to Fanger ind og trækker sig paa et Tegn fra Maharajaen tilbage. - Fyrsten hilser Kuno med en Hovedbøjning og smiler genkendende til Morten: Hvad for noget - er det Dig, min Ven? ... Morten, der forlængst har mistet Heltepositionen, nikker for-

fjamsket, tager Checken frem og begynder stammende at forklare. - Abu trækker sig uroligt hen mod Døren til Hallen.

260.

Nærb. af Maharajaen og Morten. - Den første lytter forbavset til Sømandens Forklaring og ser paa Checken med rynkede Bryn. - Med en Gestus mod Abu slutter Morten med at sige:

Tekst: Men da saa jeg og min gamle Kaptajn, der trofast har staaet mig bi, kom her for at faa Penge, opdagede vi, at den gamle Filur gik paa Rævefødder. Vi stak saa af, men havnede paa en eller anden Maade lige midt i Haremet ...

Maharajaen begynder at forstaa Sammenhængen og ser ildevars-lende hen mod Abu.

261.

Nærb. af Abu ved Døren. - Abu krymper sig under sin Herskers Blik og lusker ud af Døren som en vaad Hund.

262.

Del af Maharajaens Arbejdsværelse. - Maharajaen griber efter Sølvklokken for at tilkalde Vagten, men opgiver det med en let Skuldertrækning. - Han vender sig igen mod Morten, - der ivrigt fremstammer:

Tekst: Høje Herre, jeg afstaar fra Belønningen, om De bare skaaner vores Liv og ikke lader os komme under Elefanterne?

Fyrsten kan ikke lade være at smile - nikker: I er fri! ... Morten straalere af Glæde, griber Checken, som Maharajaen har lagt paa Bordet, river den i Stumper og Stykker og kaster disse fra sig, som om de brændte ham i Haanden. Fyrsten protesterer: Det var nu ikke Meningen? - gaar saa hen til Kuno, rækker ham Haanden og siger:

Tekst: Tilgiv den ugæstfri Modtagelse, mine Folk har givet

Dem og gør mig den Ære at være min Gæst i Aften?

Kuno tøver et Øjeblik - og takker saa forbindtligt. Maharajaen følger sine Gæster ud i Hallen.

263.

Paladsets Hall. Maharajaen kommer ud med Kuno og Morten, kalder Officeren hen til sig og giver ham en Ordre. - Morten har faaet Øje paa Kora henne ved Døren til Paladsgaarden og styrer straks hen til hende.

264.

Nærb. af Morten og Kora. - Den unge Kvinde ser med et undseligt, beundrende Smil paa Morten, der med en klædelig Mangel paa Beskedenhed siger:

Tekst: Nu er den klaret - og vi skal tilmed være Maharajaens Gæster ved en lille Fest i Aften?

Kora er virkelig imponeret.

265.

Del af Hallen i Paladset. - Maharajaen slutter sin Instruks til Officeren med at sige:

Tekst: Og nu tager De Dem paa bedste Maade af mine Gæster
Lola Singh!

Officeren gør Honnør, - Fyrsten tager Afsked med Kuno med en let Hovedbøjning, vender sig for at gaa ind ad Døren til sit Arbejdsværelse, men faar saa Øje paa Parret henne ved Udgangsdøren. Han smiler og gaar saa ind til sig selv. Kora smutter forlegen ud ad Døren til Paladsgaarden, og Morten gaar saa hen til Kuno, der giver ham en Ordre. - Morten nikker og forsvinder ud i Paladsgaarden, medens Officeren fører Kuno hen mod en Sidedør.

266.

Ellis Værelse. Kora kommer ind til sin Herskerinde og begynder at aflægge Rapport. - Med synlig Bevægelse lytter Elli til.

267.

Del af Paladsgaarden. - Under Mortens Førerskab kører Bilen, som han og Kuno kom i, ind i Paladsgaarden. - Han løfter nogle Kufferter ud, overlader dem til nogle indiske Tjenere og dirigerer disse hen mod Hovedindgangen til Paladset.

268.

Kunos Gæsteværelse i Paladset. - Kuno gaar eftertænksomt op og ned ad Gulvet, da Morten kommer ind i Spidsen for Tjenerne, der bærer Kufferterne. Da de to Danskere er blevet alene siger Kuno:

Tekst: Jeg tror, vi skal holde gode Miner til slet Spil. Under Festen i Aften maa det sikkert lykkes os at komme i Forbindelse med Elli?

Morten nikker - og begynder at pakke ud.

269.

Ellis Værelse. Kora har sluttet sin Beretning og sidder og grunder over, hvorledes hun skal forholde sig, da Fyrsten kommer ind: "Du ønskede at tale med mig ---" Elli betyder Kora, at hun skal gaa, og den unge Pige forsvinder ud ad Døren. Fyrstinden siger:

Tekst: Tak, fordi Du har givet mine Landsmænd fri - jeg beder Dig nu bare give mig Lejlighed til at hilse paa dem?

270.

Nærb. af Fyrsten, der et Øjeblik staar eftertænksom og som

saa siger:

Tekst: Umuligt - vort Lands Sæder forbyder det - og jeg tror desuden at det ikke vil være godt for Dig at træffe sammen med Landsmænd nu?

271.

Ellis Gemak. Harmen glimter frem i Ellis Øjne, og hun ud-bryder:

Tekst: Jeg er altsaa Fange - Fange i Haremet!

Hun rejser sig, vender sig bort fra ham og stiller sig op mod Vinduet. Han ser paa hende tvivlraadig og med en liden-skabelig Glød i Blikket, men hans Ansigt faar saa et beslut-tet Udtryk, han trækker resigneret paa Skuldrene og gaar, Elli vender sig fra Vinduet og ser efter ham med Trods i Blikket. -

272.

Ved Gitterlaagen i Muren omkring Ellis Have. - Kora staar ved Laagen og stirrer drømmende ud mod den store Park, da Maharajaen kommer. - Hans mørke Udtryk bliver mildere - han nikker venligt til den unge Kvinde og siger med en Antyd-ning af et Smil:

Tekst: Du skal danse for mine Gæster i Aften, Kora, saa Din nye Ven kan se, hvor dygtig Du er?

Kora bøjer sig paa østerlandsk Vis og smiler undseligt. Maharajaen lukker sig ud, og Kora skynder sig tilbage til sin Herskerinde.

273.

Ellis Værelse. - Elli staar hensunken i mørk Eftertanke, da Kora kommer ind og siger:

Tekst: Jeg skal danse ved Festen for de fremmede i Aften?

Elli trækker ligegyldigt paa Skuldrene, - men pludselig fal-

der der hende noget ind, og hun begynder ivrigt at lægge Haad op med Slavinden. - Afblanding.

274.

Tekst: Til de fremmedes Skuffelse forløb den første Del af Aftenen uden at de saa noget til Elli, og Tidspunktet kom, hvor selve Festen skulde begynde ...

Optoning af Festsal i Paladset. Salen er cirkelformet, og en ligeledes cirkelformig anbragt Række Søjler bærer en Art Kuppel i Loftets Midte. - I Salen befinder en Del af Hoffets Folk sig, men en Række Stole, der staar mellem to af Pillerne, er tomme. Lige over for denne Stolerække - paa den anden Side af den aabne Plads, der er under Kuplen mellem Pillerne, er Paladsets Orkester anbragt. En ældre, overordnet og rigt klædt Tjener kommer ind og giver et Tegn til Musikanterne.

275.

Nærb. af Musikanterne, der griber deres ejendommelige Instrumenter og falder ind med en Fanfare.

276.

Festsalen. De Tilstedeværende rejser sig og ser spændt mod Indgangsdøren, i hvilken Maharajaen viser sig med Kuno ved sin ene Side og Prins Omrah ved sin anden. Fyrsten er - lige som Kuno - i Kjole og hvidt og rigt prydet med Ordner. Med Morten og de høje Embedsmænd og Officerer, der har deltaget i selve Banketten, som Bagtrop fører Maharajaen sin Gæst frem mod Stolerækkerne under de Tilstedeværendes Hyldestraab.

277.

Festsalen, ved Haremskvindernes Gitterloge. Der er en Trængsel af tæt tilslørede Kvinder bagved Gitteret. De er alle

ivrige efter at faa et Glimt af Fyrsten og hans Følge at se.

278.

Del af Festsalen foran Stolerækkerne. Fyrsten beder med en Haandbevægelse Kuno tage Plads i en af de yderste af de 3 Stole, der staar forrest, og sætter sig selv i den pragtfuld udsmykkede Midterstol. Prins Omrah tager Plads i Stolen tilvenstre for ham. Paa Stolerækkerne bagved placerer de højtstaaende Hoffolk sig, medens de øvrige Gæster enten bereder sig til at nyde Festlighederne staaende eller siddende paa Puder paa Gulvet. Paa enkelte Smaaborde er stillet Kølere frem med Champagne. Morten har sat sig paa en Stol bag sin Herres Plads.

279.

Festsal. Nogle unge, indiske Krigere springer ind paa den aabne Midterplads mellem Søjlerne og opfører en eller anden malerisk Sværdans, medens Tjenere serverer Champagne for Gæsterne paa Stolerækkerne.

280.

Ved den forreste Stolerække. Kuno ser sig spejdende om i Salen og vier ikke de Optrædende nogen Interesse, da Maharajaen tager sit Glas og vil hilse paa ham. Morten rejser sig, prikker sin Herre paa Skulderen og gør iopmærksom paa, at Fyrsten har vendt sig mod ham. Kuno griber forvirret sit Glas og besvarer Hilsenen.

281.

Festsalen. Sværdanserne slutter deres Nummer og trækker sig tilbage.

282.

Ellis Gemak. Elli har klædt sig i indisk Danserindedragt og dækker sit Ansigt med Sløret. Kora svøber en Kappe om hende og lukker hende ud, ser med en urolig og bekymret Mine efter hende.

283.

Festsalen. En Fakir giver forskellige Illusionsnumre tilbedste.

284.

Nærb. af Fakiren, der præsterer et eller andet forbløffende Nummer. (f.Eks. Mangrovetræet, der vokser op af Frøet i Løbet af et Øjeblik)

285.

Ved den forreste Stolerække. Morten rejser sig halvt op i Stolen. Hans Øjne staar paa Stilke, - han giver sin Nabo - en ærverdigg, gammel Embedsmand - et solidt Puf og udbryder:
Tekst: Næ, det er min Sæl og Salighed Løgn! Saadan et Træ findes ikke!

Embedsmanden ser højst indigneret ud og rykker lidt fra ham, medens Maharajaen drejer Hovedet og smiler.

286.

Festsalen. Fakiren er forsvundet, og Tjenerne er ved at anbringe et kostbart Tæppe paa Pladsen mellem Søjlerne. De trækker sig ogsaa tilbage, og en Skare Danserinde tager "Scenen" i Besiddelse og opfører en indisk Slørdans.

287.

Nærb. af det indiske Orkester, der spiller et smægtende Accompagnement til Dansen.

288.

Paa Pladsen mellem Søjlerne. Danserinderne stiller sig dansende i Rundkreds, da den forklædte Elli danser ind tæt tilsløret. Hun begynder at danse et særligt Nummer, medens de andre sætter sig paa Hug i Rundkreds om hende og understøtter Accompanimentet med Haandklap.

289.

Foran Stolerækkerne. Ellis Dans vækker almindelig Begejstring og gør ogsaa et stærkt Indtryk paa Fyrsten. Da Dansen har naaet sin Kulmination, springer Elli pludselig frem foran Kunos Stol, river Sløret fra Ansigtet og raaber:

Tekst: Hjælp mig, Kuno - frels mig!

Kuno rejser sig bestyrtet. - Fyrsten, der et Øjeblik sidder som ramt af Lynet. Han kan ikke faa sig til at tro, at hans Hustru har villet udsætte ham for at lide den Forsmædelse.

290.

Glimt af Salen. Bestyrtelse præger alle de Tilstedeværende. Man puffes og trænges for at komme til at se, hvordan Skandalen vil udvikle sig.

291.

Foran Stolerækkerne. - Fyrsten gaar hen mod Elli, der uvilkaarlig trykker sig ind til Kuno, der beskyttende lægger sin Arm om hende. - Med et bittert Smil betyder Fyrsten dem, at de skal følge ham.

292.

Festsalen. - Fulgt af Kuno og Elli forlader Maharajaen Salen under de Tilstedeværendes Tisken og Hvvisken. - Prins Omrah har sluttet sig til Faderen, og Morten følger efter Kuno og Elli.

Paladsets Hall. - Fyrsten kommer sammen med Prins Omrah og fulgt af Kuno og Elli samt Morten. Han vender sig mod en af Vagtsoldaterne, der staar sammen med en Officer, og giver ham i en lav Tone en Ordre. - Soldaten nikker og skynder sig ud. Fyrsten betyder Kuno og Elli, at de skal gaa med ind i Arbejdsværelset. Prins Omrah følger ogsaa med, - hvorimod Morten bliver i Hallen.

Ved en Divan foran et Rygebord i Fyrstens Arbejdsværelse.

Fyrsten kommer sammen med Elli, Kuno og Prinsen. Han betyder sin Gemalinde, at hun skal tage Plads, men hun ryster paa Hovedet og staar kold og stolt foran ham. Prinsen trykker sig ind til hende, og hun lægger Haanden paa hans Skulder. Fyrsten ser paa hende med flammende Blikke, der imidlertid pludselig slukkes og viger Plads for et Udtryk af dyb Smer-te, og han siger stille:

Tekst: Elli - hvorfor har Du bragt denne Skam over mig?

Inden Elli har svaret, - gaar Kuno frem og siger:

Tekst: Elli kunde jo ikke komme i Forbindelse med mig paa anden Maade. - Jeg er hendes Fætter og er kommen for at redde hende ud af Deres orientalske Helvede!

Fyrsten ser paa ham med stigende Forbavselse, medens den anden begynder at forklare Situationen.

Del af Ellis Gemak med Udgangsdøren. Kora er falden i Søvn paa et Par Puder paa Gulvet, da Døren rives op, og den Vagtsoldat, som Fyrsten talte med i Forværelset, kommer ind sammen med Overeunukken. Pigebarnet vaagner - ser forskrækket paa Mændene, der befaler hende at rejse sig og følge dem. Hun adlyder skælvende, og de fører hende ud.

296.

Ved Divanen foran Rygebordet i Fyrstens Arbejdsværelse. Kuno slutter. Fyrsten vender sig mod Elli og siger med et indtrængende Blik:

Tekst: Elli - ønsker Du at følge denne Mand og forlade mig?

297.

Nærb. af Elli, der med et Udtryk af dyb Smerte svarer:

Tekst: Havde Du stillet mig dette Spørgsmaal for fjorten Dage siden, havde jeg svaret: Aldrig - men Du ved, hvad der skiller os nu?

298.

Ved Divanen foran Rygebordet. Med et Udtryk, der er præget af Resignation vender Fyrsten sig mod Prinsen:

Tekst: Før min Gemalinde til hendes Værelse, Omrah, og kom saa tilbage - jeg vil tale med denne Mand under fire Øjne?

Elli farer sammen og siger i en urolig Tone et Par Ord til Fyrsten. Denne smiler bittert og svarer med en beroligende Gestus mod Kuno:

Tekst: Du kan være ganske rolig, Elli - jeg sværger Dig til, der skal ikke blive krummet et Haar paa hans Hoved!

Elli ser noget skamfuld ud og gaar saa sammen med Prinsen hen til den Dør, der fører ind i Paladset. Fyrsten beder Kuno sætte sig.

299.

Forværelset til Fyrstens Arbejdsværelse. Morten sidder og venter paa sin Herre. Han ser uroligt mod Døren til Arbejdsværelset, da Kora føres ind af Vagtsoldaten, der har et haardt Greb om hendes Arm. Ved Synet af Pigebarnets ulykkelige Ansigt vil Morten styrte frem til hende, men hindres

deri af Soldaterne, der retter deres Bajonetter mod hans Bryst. Kora ser paa ham med taknemlige Blikke og hvisker bedende: "Gør det ikke værre for mig, end det allerede er!" Morten resignerer med en mørk og bekymret Mine.

300.

Ved Divanen foran Rygebordet i Fyrstens Arbejdsværelse. Med mørkt Udtryk hører Fyrsten paa de Argumenter, Kuno har at fremføre, og siger, da den anden har talt færdig:

Tekst: Nuvel - hun maa selv træffe sit Valg. Jeg skal ikke længere lægge Hindringer i Vejen? - Gør Dem parat til at bryde op hen mod Daggy?

Kuno rejser sig glædesstraalende: "Jeg takker Dem, Fyrste!" - Denne gør med et trøstesløs Udtryk en let Hovedbøjning, - ringer saa paa Sølvklokken.

301.

Fyrstens Arbejdsværelse. - Officeren fra Forværelset kommer ind og faar en Ordre. Fyrsten rejser sig, rækker Kuno, der ogsaa har rejst sig, Haanden til Afsked. Officeren fører Kuno ud, medens Fyrsten gaar hen til Skrivebordet.

302.

Forværelset til Fyrstens Arbejdsværelse. Kuno og Officeren kommer ud, og den sidste sender en Tjener ind til Fyrsten, medens Kuno gaar hen til Morten og siger et Par Ord til ham. De to gaar saa ud af Forværelset, idet Morten sender et langt Blik til Kora, der nikker til ham med et ulykkeligt Ansigt.

303.

Del af Fyrstens Arbejdsværelse. - Fyrsten sidder ved Skrivebordet og afslutter et Brev, medens Tjeneren sætter Skrinet

med Ellis europæiske Klæder frem paa Bordet foran ham. - Han rejser sig, aabner Skrinet, betragter med et vemodigt Smil dets Indhold, lægger saa Brevet, han lige har skrevet, øverst og lader atter Laaget falde til. - Han synker et Øjeblik hen i Eftertanke, - tager saa en Bog fra Bordet, slaar op i den og læser:

Tekst: (Afblandet Del af Side i en Bog, trykt med øster-landske Typer) og saaledes siger Manu: Ingen Hustru kan forlade sin Husbond uden som Enke eller Lig.

Fyrstens Ansigt faar et besluttet Udtryk, - han lægger Bogen fra sig og ringer paa Sølvklokken. - Officeren fører Kora ind.

304.

Ved Skrivebordet. Kora føres hen til Bordet, kaster sig paa Knæ ved Fyrstens Fødder:

Tekst: Naade, høje Herre - det var af Kærlighed til min Herskerinde, at jeg handlede, som jeg gjorde?

Fyrsten ser vemodigt paa hende - nikker: "Jeg benaadiger Dig - men rejs Dig saa!" Kora rejser sig med lettet Mine. Fyrsten betragter hende tavs et Øjeblik, siger saa:

Tekst: Din Herskerinde vil maaske allerede i Nat tage med de fremmede til sit Hjem i Europa - og Du skal følge hende?

Kora røber paa en ydmyg Maade sin Glæde, smiler lykkeligt. Der falder Fyrsten noget ind, han tager en Checkbog frem fra et Rum i Skrivebordshylden, udfylder en Check og vender sig saa mod den unge Kvinde igen:

Tekst: Du faar Rejseselskab med vor Ven Sømanden - og det ved jeg, at Du ikke har noget imod. Her er et Stykke Papir, Du skal give ham?

Han rækker hende Checken, som hun uforstaaende betragter. Fyrsten giver Tjeneren, der har trukket sig tilbage i Væ-

relset, et Vink om at komme nærmere - og paa Fyrstens Befaling tager han nu Skrinet med Ellis Tøj og bærer det hen mod Døren, der fører til Paladsets Indre. Kora følger efter ham, og Fyrsten vender sig mod Officeren.

305.

Ved Døren til det indre af Paladset. Tjeneren gaar ud med Skrinet. Kora, der følger efter ham, farer sammen, bliver et Øjeblik staaende i Døraabningen og lytter spændt.

306.

Ved Skrivebordet. Fyrsten gentager en Ordre, han har givet Officeren:

Tekst: - - - som sagt, de to Kvinder skal uhindret have Lov til at passere, men følger der nogen efter dem, har Vagten at dræbe ham paa Stedet?

Officeren gør Honnør: Ordren skal blive udført?

307.

Fyrstens Arbejdsværelse. Kora forsvinder ud ad den Dør, i hvilken hun har staaet og lyttet, og Officeren gaar ud i Forværelset. Fyrsten staar og stirrer mørkt frem for sig. Pludselig faar hans Ansigt et besluttet Udtryk - og han gaar hen mod en tredje Dør i Værelset og lukker den op.

308.

Ellis Gemak. Elli kysser Prins Omrah til Afsked, han skynder sig hen mod Døren, ind ad hvilken i det samme Tjeneren med Skrinet og Kora kommer. Prinsen forsvinder, medens Tjeneren sætter Skrinet foran Elli for derefter at fjerne sig. Elli aabner Skrinet.

Ved Skrinet i Ellis Gemak. Hun tager forbavset et af sine europæiske Klædningsstykker op og finder saa ogsaa Brevet. Hun lægger Klædningsstykket fra sig paa Divanen ved Siden af sig og løber hurtigt Brevet igennem:

Tekst: (Brev med Fyrstens Skrift) Kære Elli?

Er det Dit bestemte Ønske, saa staar det Dig frit for at forlade mig. Paladset er i Nat ubevogtet, og Din Fætter venter Dig ved Daggry i Paladsgaarden. Kora, der skal ledsage Dig, vil kunne føre Dig til ham.

Din Egtefælle.

Elli staar hensunken i Tanker - et Bytte for modstridende Følelser. Hun retter et Spørgsmaal til Kora, der ivrig begynder at fortælle, hvad der er gaaet for sig i Fyrstens Arbejdsværelse.

Fyrstens Arbejdsværelse. - Fyrsten er netop færdig med at iføre sig en folderig, hvid Dragt, da Prins Omrah stille kommer ind fra Døren, der fører til det indre af Paladset. - Drengen ser uroligt paa Faderen, løber hen til ham og klyn-ger sig ind til ham

Del af Ellis Værelse. - Kora slutter sin Beretning. Elli, der har sat sig paa Divanen, ser grublende paa hende og siger:

Tekst: Det sidste forstaar jeg ikke, Kora - hvem skulde vel følge efter os?

Kora kan heller ikke give nogen Forklaring: Saadan var imidlertid hans Ord! - Elli sidder et Øjeblik i dybe Tanker. Hun gennemlæser atter Fyrstens Brev, medens et Udtryk af Smerte lægger sig over hendes Træk. Pludselig tager hun sig

sammen, og hendes Ansigt faar et besluttet Udtryk:

Tekst: Det er usigeligt tungt, Kora, men det kan vel ikke
blive anderledes?

Hun betyder Pigen, at hun skal pakke Tøjet ud af Skrinet,
rejser sig og begynder at tage sin Danserindedragt af.

312.

Del af Fyrstens Arbejdsværelse. - Fyrsten kærtegner Sønnen,
der ser op mod ham og siger:

Tekst: Du ser saa bedrøvet ud, Far - som om Du var ked af
at leve ...

Fyrsten ser vemodigt paa Drengen og siger med brudt Stemme:

Tekst: Det er rungt at leve nu, da Din nye Mor forlader os,
Omrah?

Drengen farer sammen: "Hvad siger Du, Far?" Faderen nikker
mørkt og tilføjer:

Tekst: Du maa gaa op og tage Afsked med hende med det samme
- maaske er hun allerede borte i Morgen!

Omrah brister i Graad. Faderen kærtegner ham, men er selv
alt for bedrøvet til at kunne yde ham nogen Trøst - siger
til sidst: "Skynd Dig nu op til Elli!" Han kysser Sønnen,
som løber hen til Døren, der fører ind i Paladset.

313.

Del af Ellis Gemak. Elli er nu europæisk klædt og staar og
ser sig i et Spejl. Prins Omrah kommer - ser smerteligt paa
hende:

Tekst: Er det virkelig sandt, at Du skal rejse fra os?

Elli nikker, ser med et fugtigt Blik paa Drengen, der kæm-
per med Graaden og som siger:

Tekst: At Du kan faa det over Dit Hjerte at lade Far og mig
dø af Sorg!

Elli smiler vemodigt: "Aa, han trøster sig i det mindste

nok!" Hun sætter sig, drager Drengen ind til sig - han ryster paa Hovedet og fortsætter:

Tekst: Jeg kommer lige fra Far. Han var klædt i en Dragt, der lignede den, i hvilken de lagde min Mor, og han talte om, at det var tungt at leve!

Elli, hvis Sindsbevægelse stadig stiger, brister pludselig i Graad. Hun kysser Drengen lidenskabeligt - tager sig saa med Anstrængelse sammen og kalder paa Kora!

Tekst: Det er sent - sørg for at Prins Omrah kommer i Seng! Hun kysser ham endnu en Gang - og med et tryglende og bevæget Blik paa Elli følger Drengen lydigt ud med Kora. Elli stirrer frem for sig i dybe Tanker. - Afblænding.

314.

Tekst: Ved Dag gry.

Optoning af Del af Parken med Gitterlaagen til Ellis Have.

Kora, der er i indisk Dragt, lukker den europæisk klædte Elli ud af Gitterlaagen og fører hende gennem Parken hen mod en af Paladsets Fløje.

315.

Foran en Dør, der fører ind i Paladset. - Kora lukker Elli ind.

316.

Festsalen, - der ligger i fantastisk Maaneskinsbelysning. - I en Niche eller lænet op mod en af Søjlerne staar en ubevægelig høj Skikkelse, indhyllet i en folderig hvid Dragt og med Ansigtet dækket af et Slør, der er fæstnet til Turbanen. - Kora og Elli kommer ind, passerer Salen, i hvis modsatte Ende Kora aabner en Dør.

317.

Ved Døren i Festsalen. - Kora forsvinder ud ad Døren - og Elli vil netop følge efter, da hun hører en Lyd. Hun ser tilbage i Salen.

318.

Del af Festsalen. - Den hvidklædte Skikkelse gør et Par Skridt frem - bliver saa staaende.

319.

Nærb. af Elli ved Døren. - Angst skynder Elli sig ind i Gangen og lukker Døren efter sig.

320.

Festsalen. - Den høje Skikkelse gaar over mod den Dør, som de to Kvinder gik ud af. -

321.

I Nærheden af Portalen til Paladset. - Kunos Bil holder her - og Kuno og Morten gaar utaalmodigt ventende frem og tilbage.

322.

Buegang med ornamenterede Stensætninger. - der fører fra Hovedfløjen omkring Paladsgaarden og hen til Hovedportalen. - Kora og Elli kommer ud fra en Dør i Hovedfløjen, skynder sig frem efter. - Den høje, hvidklædte Skikkelse følger efter dem, - men standser, da Elli bliver staaende i Forgrunden og ser hen mod ham.

323.

Mellem et Par af Stensætningerne. - Den friske Morgenluft tager i Sløret, der dækker den hvide Skikkelses Ansigt - og

lidt af dette blottes.

324.

Buegangen. - Elli drejer atter Hovedet, - der tændes et forstaaende Glimt i hendes Øjne, - hun gætter hvem Forfølgeren er, og - pludselig antager hendes Ansigt et forskrækket Udtryk. Hun forstaar Sammenhængen mellem Fyrstens Ordre til Vagten og det, der nu skal ske, - han elsker hende altsaa saa højt, at han vil søge Døden, naar hun forlader ham. Som Bytte for modstridende Følelser følger hun Kora videre.

325.

I Portalen til Paladset. - Kora og Elli kommer ned ad de Trapper, der fra Buegangen fører ned til Portrummet og passerer uhindret Vagtsoldaterne, der staar hernede. - I det samme kommer den hvidklædte Skikkelse til Syne øverst paa Trappen, et Par af Soldaterne faar Øje paa ham og begynder med hævede Spyd eller Sabler at gaa op imod ham. - Elli skriger i Rædsel, - styrter op ad Trinene og kaster sig mellem den hvidklædte Skikkelse og Soldaterne.

326.

Foran Portalen. - Flere Soldater stormer op ad Trappen - og Kuno og Morten skynder sig hen til denne.

327.

Ved Ellis og Fyrstens Plads paa Trappen. Elli river Sløret fra Fyrstens Ansigt, skriger til Soldaterne:

Tekst: Ser I ikke, at det er Jeres Herre og Hersker, I er ved at myrde?

Soldaterne sænker bestyrtet deres Vaaben, medens Elli slaar Armene om Fyrstens Hals og hulkende trykker sig ind til ham. Fyrsten ser paa hende glad bevæget, da Kuno i det samme

kommer frem til dem. Han kommer med et overrasket Spørgsmaal.

328.

Nærb. af Fyrsten, Elli og Kuno paa Trappen. Elli, der stadig trykker sig ind til Fyrsten, drejer Hovedet om mod Kuno og siger:

Tekst: Kuno, jeg tager ikke med - jeg forlader ham aldrig - aldrig.

Hun lægger Hovedet til Fyrstens Bryst. Kuno ser eftertænksomt paa dem.

329.

Nærb. af Morten og Kora længere nede paa Trappen. De stirrer forbavsede op mod Maharajaen og Elli.

330.

Paa Trappen, hvor Fyrsten, Elli og Kuno staar. Elli rækker Kuno Haanden til Farvel, siger med et inderligt Blik:

Tekst: Farvel, Kuno - hils min Fader og sig, at jeg er lykkelig - ubeskrivelig lykkelig!

Maharajaen smiler muntert og tilføjer:

Tekst: Hils ham ogsaa fra mig og sig, at vi opsøger ham i Europa om et Par Maaneder!

Elli ser glad og taknemligt paa ham. Han rækker Kuno Haanden, og den unge Søofficer giver den et djærvt Tryk: Til Lykke!

331.

Portalen med Trappen. - Fyrsten gaar med Elli over Paladsgaarden. Kuno gaar ned til Morten: Saa, - nu er vor Mission endt! - Morten sukker, - ser forelsket paa Kora, der pludselig kommer i Tanke om noget og tager Checken frem:

Tekst: Det er sandt - Maharajaen bad mig give Dig det her?
Morten tager Papiret, kaster et Blik paa det.
Tekst: (en Check, der lyder paa 10.000 Lstr. og er betalbar
i Privatbanken i København)

332.

Nærb. af Gruppen neden for Trappen. - Morten er himmelhen-
rykt, - ser begejstret paa Kora, - kløer sig i Nakken, ser
igen paa hende - og siger saa med et Suk til Kuno:
Tekst: Splintre mine Topsejl - sikke'n Kone man kunde faa i
hende der, hvis man var Optimist og troede paa, at
Øst og Vest kunde sammen. Men det er man ikke ...
Med en melankolsk Mine ser han paa Kora, - tager saa sit Ur
og Kæden af, hænger den om hendes Armled og giver hende slut-
telig et velment Trykkys.

333.

Portalen med Del af Vejen uden for. - Morten gør omkring og
marcherer hen til den ventende Bil. - Kora ser med Taarer i
Øjnene sin Ven og hans Ledsager sætte sig op i Bilen, der
ruller bort. - En sidste Vinken - og den er borte.

334.

Del af Prins Omrahs Værelse. Med Hovedgærdet mod Vinduet
staar Prinsens Seng. Han ligger i en urolig Søvn, - hans
Kinder er vaade, saa man forstaar, at han har grædt sig i
Søvn. - Fyrsten og Elli kommer - bliver staaende ved Hoved-
gærdet. Elli vækker blidt Drengen, der søvndrukken ser op
paa dem og til sin Forbavselse genkender Elli og Faderen.
Omrah siger spørgende: "Hvad er Du ikke rejst, Elli?"
Elli smiler lykkeligt og svarer:
Tekst: Nej, jeg bliver hos Dig for bestandig!
Drengen farer op med et Glædesskrik og slaar Armene om El-

lis Hals. Hun sætter ham blidt ned i Sengen, - og Fyrsten
drager sin Hustru ind til sig, medens Drengen jublende be-
tragter dem.

S L U T.
=====